

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1996

Número 29

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 26 de març del 1996, a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1568/96, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a convocatòria pública per cobrir la plaça de cap de magatzem i projectes de Ficobalsa. 1026
 - 2) RGE núm. 1546/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a calendari de Vice-presidència del Govern per a 1996. 1027
 - 3) RGE núm. 1381/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a creació de l'Escola Balear de l'Esport. 1028
-

- 4) RGE núm. 1547/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a calendari de Vice-presidència del Govern per 1997. **(Retirada)** 1029
- 5) RGE núm. 1382/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a col·laboració amb la UIB per a la creació d'agrupacions. 1029
- 6) RGE núm. 1548/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a compliment de Llei de normalització lingüística per part del president del Govern de la Comunitat Autònoma. 1029
- 7) RGE núm. 1383/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a col·laboració amb la UIB per fomentar l'esport. **(Retirada)** 1030
- 8) RGE núm. 1549/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a aplicació a les Illes Balears de les mesures contemplades en el Reglament (CEE) 2078/92, de 30 de juny. 1030
- 9) RGE núm. 1384/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a incompliment del Govern del termini legal. 1031
- 10) RGE núm. 1550/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a desenvolupament del Reial Decret 928/1995, de 9 de juny, a les Illes Balears. 1032
- 11) RGE núm. 1386/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a publicitat de la Conselleria de Sanitat. 1032
- 12) RGE núm. 1551/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a compliment de la Llei de normalització lingüística en la correspondència de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports i els centres que en depenen. 1033

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 2804/95, presentada pels grups parlamentaris Nacionalista-PSM, d'Esquerra Unida de les Illes Balears i Mixt, relativa a reforma estatutària. 1034
- 2) RGE núm. 746/96, presentada pels grups parlamentaris d'Esquerra Unida de les Illes Balears i Mixt, relativa a reforma de la carretera de Deià a Sóller. 1041
- 3) RGE núm. 1324/96, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a despenalització de la interrupció voluntària de l'embaràs. 1051
- 4) RGE núm. 1340/96, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a regulació de les temporades de rebaixes als comerços de les Illes Balears. 1059

- III.- DEBAT DE L'ESMENA A LA TOTALITAT AMB TEXT ALTERNATIU** RGE núm. 3180/95, presentada pel Grup Parlamentari Popular, a la Proposició de Llei RGE 1947/95, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a foment i regulació del voluntariat social. 1062

I.1) Pregunta RGE núm. 1568/96, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a convocatòria pública per cobrir la plaça de cap de magatzem i projectes de Ficobalsa.

EL SR. PRESIDENT:

(...) relativa a convocatòria pública per cobrir la plaça de cap de magatzem i projectes de Ficobalsa. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Un dels temes que preocupen més a la societat és el tema de l'atur. A pesar que a les Illes Balears no hi ha els índexs d'atur que hi pot haver a altres territoris de la península, també hi ha uns percentatges importants, això fa que quan des d'entitats privades i públiques, però sobretot d'entitats públiques, es fan convocatòries per cobrir determinats llocs de feina, un allau importantíssim de sol·licitants es presenta a aquestes convocatòries, en tenim un exemple aquests dies en el Consell Insular de Mallorca, on s'han fet distintes proves selectives, centenars de persones es presenten a aquestes proves; curiosament, però, una empresa pública, Ficobalsa, pareix que va fer una convocatòria per cobrir el lloc de feina denominat "cap de magatzem i projectes de Fires i Congressos de Balears", al qual només una persona es va presentar, un conegut nostre de la passada legislatura, el Sr. Jaume Peralta. La pregunta és: I quina casta de convocatòria pública es va fer perquè només s'hi presentàs una persona, curiosament de Menorca, i que cap persona de Mallorca, de la ciutat de Palma, que ho té més a prop, no s'adonàs que hi havia aquesta convocatòria?, ens ho poden explicar?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Vice-presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sr. Sampol, evidentment, una de les coses que preocupen més en aquesta comunitat i a al resta de l'Estat espanyol, jo diria ja que quasi a nivell de tot el món, és l'atur, i amb aquest motiu nosaltres duim polítiques des de la Conselleria d'Economia i des d'allà on podem molt contundents, en allò que és la política per frenar aquest atur; una cosa diferent és la pregunta que vostè avui em formula i a la qual gustosament contest.

Primerament, començaré per dir-li que no està ben formulada, en el sentit que no és cap de magatzem i projectes de Ficobalsa, sinó que la plaça és de cap de gestió de projectes i magatzem; en segon lloc, no existeix Ficobalsa, sinó que suposam que es refereix a Fires i Congressos de Balears S.A.. Feta aquest advertiment, passaré a contestar la pregunta.

El consell d'administració de Fires i Congressos de Balears, en sessió de dia 30 de gener del 96, va aprovar les bases que d'alguna manera regirien la convocatòria per a l'elaboració del borsí de llocs de feina d'aquesta empresa, de Fires i Congressos, i en va fer la corresponent convocatòria pública, tal com marca la llei. El Sr. Jaume Peralta, (...) en el punt primer d'aquesta convocatòria, va sol·licitar ser inclòs en aquesta plaça de cap de gestió de projectes i magatzem i va ser l'única persona que sol·licità aquesta plaça en qüestió. A la rèplica, després, li diré quines són les bases i veurà vostè com tot s'ha fet sota l'estricta legalitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat...

I.2) Pregunta RGE núm. 1546/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a calendari de Vice-presidència del Govern per a 1996.

Passam a la segona pregunta, que formula el diputat Sr. Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa al calendari de la Vice-presidència del Govern per a l'any 1996. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Primerament he de dir que em va satisfer, ens va alegrar, comprovar que el calendari editat per Vice-presidència per a 1996 era un calendari en el qual s'inclouïa una il·lustració i una biografia succinta de 12 personatges femenins de la nostra història, crec que tots estaran d'acord que les dones són les grans oblidades de la història fins fa poc, però ja no ens va sorprendre tampoc que les 12 persones que s'havien incloses en aquest calendari fossin de Mallorca. La pregunta, en aquest cas, és la següent: Considera el Govern que a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera no hi han hagut o hi han dones amb prou mèrits i significació per figurar en el calendari editat per la Vice-presidència durant 1996?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Vice-presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Portella, per aquesta pregunta seva. Sé de la seva sensibilitat sobre el tema de la dona, així com també del Sr. Orfila, jo diria que són dos diputats d'aquesta cambra que han manifestat una vegada rera l'altra la seva sensibilitat sobre aquest tema. Li diré que sí, que evidentment aquest calendari va ser només per a dones de Mallorca perquè sortia d'una exposició que es va fer que es deia *Dones i èpoques*, només amb dones de Mallorca, però que el projecte és després fer-ho amb dones d'Eivissa i Formentera i, per descomptat, amb dones de Menorca, i per això acceptarem totes els suggeriments, vinguin de les institucions o vinguin tan amablement de diputats d'aquesta cambra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vice-presidenta. Sr. Diputat?

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Estic content de la resposta, lògicament. No sé si de qualque manera ha influït aquesta pregunta per al suggeriment posterior que en anys vinents la Vice-presidència tenguí en compte les dones d'Eivissa, de Formentera i de Menorca per a futurs calendaris. Hi ha una segona pregunta en aquest ordre del dia que ja queda contestada amb la resposta de la Sra. Rosa Estaràs, referent a si el Govern acceptarà que els consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera presentin propostes per al calendari de 1997, i com que ja ho ha dit afirmativament, nosaltres farem la feina convenient a Menorca, i estic segur que a Eivissa també, perquè el calendari de 1997 estigui configurat amb personatges femenins de Menorca, d'Eivissa i de Formentera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

I.3) Pregunta RGE núm. 1381/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a creació de l'Escola Balear de l'Esport.

Passam a la següent pregunta que formula...

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sr. President?

Gràcies. Vull dir al Sr. Portella que la feina a Eivissa i Formentera concretament ja s'està cercant, el consell insular ja ens ha proporcionat dades, no sé si la pregunta hi ha influït o no, el que és real és que aquest projecte existia abans de la pregunta, però qualsevol pregunta que es faci sobre el tema de la dona, jo l'agraesc profundament, perquè no es tracta que ningú es pengi les medalles, sinó de fer feina conjuntament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 1381/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a creació de l'Escola Balear de l'Esport.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a creació de l'Escola Balear de l'Esport. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. La Llei 3/1995, de 21 de febrer, de l'esport balear, estableix en el seu article 56 que l'administració esportiva del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears crearà l'Escola Balear de l'Esport. Les funcions d'aquesta escola seran la gestió i coordinació de la formació en matèria esportiva especialitzada i de les titulacions en l'àmbit balear. Com que la llei va entrar en vigor va onze mesos i mig, demanam: Quan considera l'administració esportiva del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que es crearà l'Escola Balear de l'Esport?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Orfila, efectivament, el títol sisè, article 53 i següents, de la Llei 3/1995, de 21 de febrer de l'esport balear, preveu la creació d'aquesta escola, i efectivament, a la investidura del president Soler es va dir que dins aquesta legislatura es faria, es crearia, aquesta escola d'esport balear, però mentrestant hem fet dues coses: la primera és adequar la infraestructura legal i tècnica, és a dir, participar a tota una sèrie de reunions a efectes de poder homologar a nivell de tot l'Estat espanyol els títols dels tècnics esportius que donem en aquesta escola i, per tant, hem entrat en col·laboració amb el Consell Superior d'Esports, en reunions diferents, a efectes d'acomodar i adequar el reial decret de l'Estat que preveu els ensenyaments dels tècnics esportius a l'ordre ministerial que regula el currículum corresponent dels tres nivells i el decret que regula les autoritzacions, i per una altra part, la infraestructura material, que és ja preparar els Prínceps de España o tal volta Cala Nova les instal·lacions per poder ubicar-hi aquesta escola de l'esport balear. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Som conscients que el president Soler, en el seu discurs d'investidura, hi va anunciar la creació d'aquesta escola; d'altra banda, no hi feia res més que donar suport a una idea, a un plantejament a què obliga la Llei de l'esport balear, però hauríem volgut que fos molt més concret quant a les dates, nosaltres li demanàvem quan considera que podrà entrar..., que es crearà l'escola, que vostè em digui que dins aquesta legislatura, sincerament ens sembla un termini excessivament llarg i la seva concreció molt petita. Per tant, pot ser més concret?, quan creu..., quin any creu que es podrà fer? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

No li vull dir una data concreta perquè no em vull equivocar, Sr. Orfila, compregui-ho. De totes maneres, pensi que hi estam fent feina, en aquesta adequació legal, perquè, si no, els títols que donàs aquesta escola no tendrien validesa a tot l'Estat espanyol ni fins i tot a Europa, i a més, estam treballant en la ubicació. Quan es farà? Tot d'una que puguem, dins aquesta legislatura; em sap greu no poder ser més concret, però és que no podria..., en una paraula, a la millor em passaria. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 1547/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a calendari de Vice-presidència del Govern per 1997.

Quant a la següent pregunta, aquesta presidència entén que ha estat ja retirada pel diputat Sr. Portella. És així? Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 1382/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a col·laboració amb la UIB per a la creació d'agrupacions.

Passam a la pregunta número cinc, que formula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a la col·laboració de la Universitat de les Illes Balears per a la creació d'agrupacions. Sr. Orfila, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. tot d'una, tot d'una, ens ha dit el conseller, però hi han altres elements de la Llei de l'esport que s'incomplixen o que no es compleixen com nosaltres voldríem. A l'article 15 de la mateixa llei s'estableix que es col·laborarà amb la Universitat de les Illes Balears per fomentar l'esport en el seu àmbit i amb la creació d'agrupacions que promouen l'activitat físico-esportiva a la universitat, i li torn a demanar... La pregunta, la hi torn a formular de la mateixa manera: Com que han passat 13 mesos d'ençà que la llei va ser aprovada, dia 21 de febrer del 95 pel Parlament, quines actuacions ha realitzat l'administració esportiva del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en col·laboració amb la Universitat de les Illes per fomentar l'esport en el seu àmbit?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Orfila, vostè sap que la col·laboració amb la Universitat en aquest moment es fa a través del Comitè Espanyol de l'Esport Universitari, que és l'encarregat de fer una sèrie de convocatòries d'ajuts als torneigs interuniversitaris, a escoles universitàries i fins i tot a esports federats de la universitat, és a través del comitè, i el comitè fa les convocatòries d'ajudes a través de les direccions generals de cultura i esports o d'esports de les diferents comunitats; a través d'aquestes convocatòries, nosaltres hi hem participat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 1548/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a compliment de Llei de normalització lingüística per part del president del Govern de la Comunitat Autònoma.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a compliment de la Llei de normalització lingüística per part del president del Govern de la Comunitat Autònoma. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. La política s'expressa amb grans declaracions i amb petites accions, també. L'impuls normalitzador de la nostra llengua ha d'abastar tots els camps possibles i l'Administració autonòmica ha de ser exemplar i a la vegada impulsora, no és suficient destinar-hi un pressupost de 400 milions de pessetes, si després no es tenen en compte els petits detalls, el dia a dia, i en aquest dia a dia tenim, en els últims mesos, una de freda i una de calenta, hom figura que l'impuls lingüístic és gairebé per decisió personal del nostre president, quan el conseller de Cultura ho explica, sempre canta la mateixa cançó: La Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia, la Llei de normalització lingüística i el discurs d'investidura, el discurs d'investidura a l'altura de les grans lleis. Per açò, em va sorprendre negativament rebre la invitació del president d'aquesta comunitat autònoma als actes de la celebració de la Diada amb incompliment de la Llei de normalització lingüística. Potser el fet no seria més que una anècdota si no reflectís aquesta falta d'atenció a petits detalls, que són també una expressió d'una sensibilitat que no està a l'altura a què hauria d'estar en aquests moments; per açò, la pregunta que demanam és la formulada així com està escrita.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Vice-presidenta, té vostè la paraula.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, aquesta correspondència s'hauria d'haver feta en la nostra llengua i solucionarem l'error. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 1383/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a col·laboració amb la UIB per fomentar l'esport.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a la col·laboració amb la Universitat de les Illes Balears per fomentar l'esport. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, crec que aquesta pregunta és la que hem formulat fa un moment, per tant, crec que...

EL SR. PRESIDENT:

La que ha formulat fa un moment era sobre la col·laboració amb la Universitat per a la creació d'agrupacions...

EL SR. ORFILA I PONS:

Té raó, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Hi és semblant.

EL SR. ORFILA I PONS:

La retiram, Sr. President. És la mateixa, la vam formular dues vegades.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

I.8) Pregunta RGE núm. 1549/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a aplicació a les Illes Balears de les mesures contemplades en el Reglament (CEE) 2078/92, de 30 de juny.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a aplicació a les Illes Balears de les mesures contemplades en el Reglament (CEE) 2078/92, de 30 de juny. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada amb els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller d'Agricultura, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Gràcies, Sr. President. Bàsicament, el Govern balear ha pres dos tipus de decisions en aqueixa matèria: En primer lloc, la redacció d'uns plans de cultius i d'explotació ramadera als parcs naturals de Mondragó i s'Albufera des Grau, amb tres objectius bàsics, que són analitzar la situació actual de les zones, establir mesures per dinamitzar aqueixes explotacions de manera que ls actuacions siguin més compatibles amb el medi natural i, per altra banda, analitzar les possibles ajudes als titulars d'aqueixes explotacions situades dins l'àmbit d'aquests parcs; en segon lloc, estam estudiant la redacció de dos decrets autonòmics que desenvolupin a la Comunitat Autònoma dos reials decrets estatals, concretament un en matèria de foment de la formació agroalimentària, per tant, del Reial Decret 51/95, i, per altra part, el desenvolupament del Reial Decret 928/95, sobre foment de l'ús de determinats (...)tals de mètodes de producció agrícola compatibles amb el medi natural. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat?

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Aquesta iniciativa de la Comunitat Europea que després ha estat desenvolupada mitjançant decrets del Govern espanyol és una iniciativa molt àmplia, que abasta una dotzena d'actuacions diferents i que tenen aplicació també a les Illes Balears, perquè les Illes Balears estan declarades zones d'especial sensibilitat en matèria de medi ambient pel propi Govern balear; en aquest sentit, si les mesures que s'han adoptat són les que han informat el Sr. Conseller, després del temps que han estat ja divulgats i potenciat aquests decrets, considerem, creim nosaltres, que són mesures molt esquivades per la importància que tenen aquests decrets, quant a fer compatibles fons públics europeus i de la Comunitat Autònoma per fer agricultura-paisatge, que és, en definitiva, la finalitat d'aquest impuls que es vol donar des de la comissió europea a una forma de compatibilitzar l'agricultura i la protecció del medi ambient.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, vol tornar a fer ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Gràcies, Sr. President. Hem redactat, com he dit, uns plans de cultius i d'explotacions ramaderes a dos parcs; tenim també en estudi, ho volia afegir, ha sortit darrerament qualche mitjà de comunicació, determinats problemes que succeeixen a s'Albufera de Muro, bàsicament quant als nitrats que es tiren al voltant de s'Albufera, a la part que se sembla, que pareix que creen qualche tipus de problema. Bàsicament, aqueixes són les mesures quant a zones humides. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 1384/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a incompliment del Govern del termini legal.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a incompliment del Govern del termini legal de l'esport balear. Té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. La disposició final primera de la Llei de l'esport balear autoritza el Govern per tal que en el termini de sis mesos dicti les disposicions reglamentàries necessàries per al desenvolupament i aplicació de la llei; com que ja han passat 13 mesos d'ençà que es va aprovar la llei, 12 mesos i 4 dies d'ençà que es va publicar en el Bogaib i més d'11 mesos d'ençà que va entrar en vigor, demanam per quin motiu s'ha incomplert el termini legal de sis mesos per a l'aprovació de les disposicions reglamentàries necessàries per desenvolupar i aplicar la Llei 3/1995, de l'esport balear?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors i senyors diputats, Sr. Orfila. Efectivament, no s'ha complert el termini, s'han dictat reglamentàriament els decrets corresponents, però no han entrat en vigor, els hem dictat dins els sis mesos, però no han entrat en vigor; per tant, no s'ha complert amb el termini, ho he de reconèixer. Està tot a punt, a passat pel consell assessor o és a punt de passar-hi i, en tot cas, li he de dir que el motiu, sincerament, és únicament que volem que aquests decrets siguin efectius, n'hem volgut donar informació, arribar a consensos, fins i tot, amb les federacions esportives, consultar-los-ho, han fet al·legacions, les hem vistes d'acord amb la llei i hem procurat que al final siguin unes disposicions realment efectives; aquesta és l'única explicació, no n'hi ha més. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, en aquest cas sí que la no aprovació del reglament afecta elements continguts en la llei. Vostè sap, per exemple, que totes les disposicions transitòries de la llei, que són quatre, estableixen el manteniment de disposicions reglamentàries anteriors a l'aprovació de la llei i, concretament, alguns decrets dels anys 87 i 88, la qual cosa manté una situació de precarietat que sempre que fos possible s'hauria d'evitar. D'altra banda, ha de reconèixer que és poc rigorós que l'Administració sigui qui incompleixi amb els terminis que la llei els dona a reglamentar. Si el Govern pensava que seria impossible aprovar la reglamentació i que entrés en vigor en el termini de sis mesos, era tan fàcil com deixar la disposició final sense terminis, en altres lleis no es posen terminis perquè el Govern reglamenti, en la seva redacció, i no fer el que s'ha fet; en aquest cas, l'exemple que dona l'Administració, m'ho ha de reconèixer, Sr. Conseller, no és precisament el més adequat als ciutadans que incompleixen els terminis que la llei els marca per qualsevol qüestió, sempre se'ls sanciona, se'ls perjudica d'una forma o d'una altra. Per tant, l'instam, Sr. Conseller, a aprovar la reglamentació a la major brevetat possible i instam el Govern a respectar els terminis que les lleis que el grup majoritari d'aquesta cambra que li dona suport aprova, a complir-les, i a complir-les amb tots els seus terminis.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Just un breu moment per dir-li que, efectivament, a la millor ho hauríem d'haver fet així, però la voluntat era fer-ho ràpidament, encara que amb aquest consens. De totes maneres, li diré que ja està fet i crec que ja s'ha passat al consells assessor el decret de federacions esportives i el decret d'associacions esportives. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 1550/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a desenvolupament del Reial Decret 928/1995, de 9 de juny, a les Illes Balears.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a desenvolupament del Reial Decret 928/1995, de 9 de juny, a les Illes Balears. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. El Govern de l'Estat, mitjançant el Reial Decret 632 del 95, de 21 d'abril, va desenvolupar el Reglament 20/78, de 30 de juny, que estableix un règim de mesures a aplicar a les zones d'influència dels parcs nacionals i altres zones sensibles d'especial protecció, per tal de fomentar la utilització de mètodes de producció agrària compatibles amb les exigències de protecció del medi ambient i conservació de l'espai natural. En el preàmbul d'aquest reial decret es manifesta que les comunitats autònomes van ser consultades durant el procediment de la seva elaboració, açò no obstant, en l'àmbit d'aplicació no s'hi inclou cap àrea de les Illes Balears, malgrat que tot el nostre territori està declarat zona sensible des del punt de vista de protecció del medi ambient; posteriorment, es va dictar el Decret 928. Ja ens ha contestat un parell de preguntes el conseller d'Agricultura i Pesca en aquest sentit, quines són les iniciatives directes del Govern balear en aquest sentit. Per una banda, és de lamentar que no hi hagués cap zona de les Balears inclosa en l'aplicació del Decret 632, però també la pregunta d'ara és més concreta, es refereix a quins convenis ha signat després, ha desenvolupat després, ja que no se'n va fer la primera part, el Govern balear amb el Govern de l'Estat per a l'aplicació d'aquest decret a les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Agricultura, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Portella, el Consell de Govern de la Comunitat Autònoma dia 14 de març d'enguany va aprovar un conveni de col·laboració entre l'Estat i la Comunitat Autònoma precisament per desenvolupar dos tipus de decrets, d'acord amb el que precisament ha proposat l'Estat, concretament es tracta d'aplicar el Decret 51/95 i el Decret 928/95, per fomentar mètodes de producció agrària compatibles amb el medi natural, i el Consell de Govern, com ja li dic, ho va aprovar dia 14 de març i se signarà en pocs dies. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat?

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Després d'escollar la resposta de la vice-president a la pregunta sobre el calendari i després d'escollar la resposta del Sr. Conseller a aquesta pregunta, on diu que fa uns dies es van signar ja aquests convenis, es posen en marxa aquests convenis, aquest grup pensa que serà més oportú a partir d'ara presentar preguntes que no proposicions no de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 1386/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a publicitat de la Conselleria de Sanitat.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a publicitat de la Conselleria de Sanitat. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Quin és l'objectiu de la publicitat de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social en anunciar la vacuna contra l'hepatitis B?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Orfila, quan un parlamentari de la seva categoria em fa una pregunta tan innocent, *malo*, qualche cosa hi haurà a la segona part; per tant, mereix una resposta innocent: que és difondre, informar i sensibilitzar la població sobre l'interès que té vaccinar-se contra el virus de l'hepatitis B. Esper.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat?

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sort que espera d'assegut. Sr. Conseller, li ho diré amb tota la cordialitat i respecte que em mereix, i més després de la seva resposta, perquè, a més a més, la seva és la conselleria més rigorosa amb la seva publicitat, i aquesta és ja una pista, d'açò va la pregunta, però no troba que els anuncis d'aquesta campanya s'hagin circumscrit als mitjans de comunicació de l'illa de Mallorca és, com a mínim, una deficiència de la campanya? Miri, el mitjà on ha insertat aquesta publicitat, que ens sembla molt correcta, ven alguns mils d'exemplars a l'illa de Mallorca, però sols uns centenars -300- a l'illa de Menorca i una quantitat semblant a Eivissa, mentre que a aquelles illes hi han mitjans, premsa escrita, amb molta més difusió que no utilitza vostè al menys en aquesta campanya, però és que, Sr. Conseller, a més a més de no divulgar a Menorca determinades campanyes, quan n'hi divulga alguna, encara, i perdoni'm, ho fa malament, anunci publicat en el diari *Menorca* dia 13 de març: "Conselleria de Sanitat i d'Acció General de Consum, conferència de Juan José Martín Casallo a la sala d'actes de la Banca March de Palma", no troba que val la pena que ho faci mirar pels responsables de comunicació de la conselleria, per evitar patinades com aquesta? La vacunació de l'hepatitis B, que segons vostè ha de servir per conscienciar els ciutadans de totes les Illes de la necessitat que es vaccinin, arriba a través de 300 diaris a l'illa de Menorca, en canvi, aquest anunci d'un acte, d'una conferència donada a la Banca March de Palma arriba a través de 6.000 diaris publicats a Menorca, és a dir, a unes 30.000 persones. Simplement es tracta de tenir-ho en compte i canviar d'estil, i cregui'm que li ho dic amb tota la cordialitat del món. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President. Veu, Sr. Orfila, com hi havia una segona part, i d'aquesta segona part jo rep el que pugui ser d'interès i de correcció en el futur, però de totes maneres jo crec que hi ha uns mitjans de comunicació que podem considerar d'una difusió per a totes les Illes, igualment que hi ha mitjans de comunicació que tenen un àmbit nacional, n'hi ha uns que, a més d'àmbit nacional, poden tenir un àmbit de comunicació per a totes les Illes, i jo no crec que sigui una alteració massa important que a un mitjà de comunicació que es difon a les tres illes hi facem un anunci de virus d'hepatitis B, em pareix correcte. De totes maneres, tindrà en compte el seu suggeriment, perquè em pareix positiva. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 1551/96, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a compliment de la Llei de normalització lingüística en la correspondència de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports i els centres que en depenen.

Passam a la darrera pregunta, que formula el diputat Sr. Josep Portella, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a compliment de la Llei de normalització lingüística en la correspondència de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports en els centres que en depenen. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Conseller de Cultura va dir en una comissió, i així consta a l'acta del *Diari de Sessions*, que amb el tema de normalització lingüística a l'Administració autonòmica hem de ser comprensius, que tot arribarà, però que no és tan bo de fer, que hi ha conselleries que per la seva pròpia naturalesa o per la naturalesa dels seus treballs és mal de fer que hi apliquin *ipso facto* el nou esperit normalitzador del Govern balear. Aquest *ipso facto*, de totes maneres, ja té uns anyets. (...) el propòsit de voluntat, com el Sr. Conseller, que ens demanava ser comprensius, i a la mateixa comissió, Sr. Conseller, no obstant açò, hi va afirmar amb un cert grau d'orgull i d'amor propi, els quals l'honren, que la seva conselleria està normalitzada un cent per cent, un cent per cent, i un cent per cent, miri que li he donat voltes, és un cent per cent, o sigui, normalització total; és per açò que em vaig regirar tant en comprovar que no era ver, que l'afirmació del Sr. Conseller era aventurada i que no era un cent per cent, serà un poquet menys, un poquet manco; la humilitat sol ser una virtut poc estesa i a aquest cas tal vegada la hi hauríem d'aplicar. Dic açò en veure que la conselleria m'enviava correspondència on no ja s'incompleix la Llei de normalització, sinó que es refereix a aquest diputat d'aquesta cambra, i segurament a la majoria li ha passat ben igual, amb un nom que no és el seu. Per açò, li faig aquesta pregunta, si té constància del compliment d'aquest cent per cent i quines mesures pensa prendre per arribar-hi, com bona meta que és.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, és una qüestió estadística, no és una qüestió d'optimisme, de supèrbia o de vanitat, perquè jo sé que en un moment determinat hi haurà una excepció, i a la millor la té preparada, vol dir que... Però sí que li diré que és una qüestió estadística, perquè resulta que pel que fa a la correspondència, a la Conselleria de Cultura, Educació i Esport hi tenim un registre general, com tots, que té un programa informàtic, i en aquest programa informàtic s'ha inclòs un esment a la llengua utilitzada en l'escrit que es registra, llavors tenim, per exemple, un període de temps que va de l'1 de gener de 1995 a 15 o 16 de març de 1996 en què s'han fet prop de 4.087 assentaments, i resulta, d'acord amb el programa informàtic, amb el control que hi hem tengut, amb la correspondència, que el 97,48% de la correspondència és en llengua catalana, la resta és en llengües estrangeres o en llengua castellana, perquè són escrits que s'han hagut d'enviar fora de les comunitats de parla catalana. Per això, deia el que deia; ara, efectivament, supòs que hi haurà moltes coses a corregir-hi, però em referia sobretot al programa informàtic que hi tenim. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. Conseller. Gràcies, Sr. President. Comprenc la seva resposta i l'entenc perfectament. Jo el que li volia dir senzillament és que fa molts d'anys que em vaig posar de nom Josep i que fa ja unes quantes cartes que rep d'aquesta conselleria com José, que no en som, i com jo, molts d'altres d'aquesta cambra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 2804/95, presentada pels grups parlamentaris Nacionalista-PSM, d'Esquerra Unida de les Illes Balears i Mixt, relativa a reforma estatutària.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que fa referència a proposicions no de llei.

La primera proposició no de llei, RGE núm. 2804/95, presentada pels grups parlamentaris Nacionalista-PSM, d'Esquerra Unida de les Illes Balears i Mixt, fa referència a la reforma estatutària. Abans de començar aquest plenari, s'han fet diferents consultes; jo deman atenció als portaveus dels grups parlamentaris, sobretot als dels tres grups que l'han signada, que per evitar qualsevol tipus de confusió i guardar el dret a defensar de cada grup, hi podria haver, si ells ho tenen a bé així, una intervenció per part d'un grup que ha signat aquesta proposta i després hi ha el torn de fixació de posició de tots els grups, i que els altres dos grups que també l'han signada, aprofitin aquest torn que es favorable i, per tant, tindran més temps que si haguessin de fer la divisió per fer-ne la presentació, el cas és el mateix; si això els va bé, només s'ha de fer l'observació que si llavors hi ha d'haver una rèplica, serà amb el grup que la presenti, però tots tres hi podran intervenir per un temps de deu minuts, igual que el Grup Socialista, igual que el Grup Parlamentari Popular.

Se suspèn la sessió per dos minuts. Els deman que no surtin de la cambra i si poden venir aquí els portaveus un moment.

Prec atenció a les senyores i als senyors diputats. Senyors membres del Govern, per favor... Senyors consellers...

Per acord dels grups parlamentaris que han presentat aquesta proposició no de llei, i amb el vist-i-plau de la Presidència, hi haurà una intervenció per un temps màxim de cinc minuts per a cada un dels tres grups signants i una única rèplica conjunta en nom de tots ells.

Per tant, té la paraula, en primer lloc, la portaveu del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. L'Estatut d'Autonomia i la seva possible reforma al rang de l'autonomia i l'equiparació de la nostra a les històriques és dels temes més importants que es poden tractar en aquest parlament tant per a Mallorca com per a les Illes Balears. El tema del rang de l'autonomia és un dels temes tractats per la Constitució i és tan important perquè és ell el que estableix la jerarquia i, per tant, els pesos polítics de les diferents comunitats autònomes dins l'Estat espanyol. En els darrers anys, les Illes Balears han patit un greuge comparatiu respecte d'altres comunitats, com va quedar clar i evident en el pacte autonòmic que varen signar el Partit Popular i el Partit Socialista, el qual va suposar el famós "*café para todos*", l'homogeneïtzació de totes les autonomies governades en aquells moments per aquest dos partits. El pacte va constituir en el seu moment una greu interferència en l'exercici autonòmic, va significar també un retrocés competencial que va néixer del concepte que es tenia en aquell moment d'indefinició permanent de l'estat de les autonomies. Aquesta situació ha estat agreujada per la interpretació restringida que durant molts d'anys hi ha hagut per part de l'Estat i que ha fet que les competències que podien ser atorgades en els diferents estatuts d'autonomia no es fessin o es fessin amb unes mesures que no eren les més adients per a la nostra comunitat.

Aquest és bàsicament el motiu d'insistència, el motiu de perseverança de les diferents iniciatives que el nostre grup, Unió Mallorquina, ha presentat al llarg d'aquet període autònom democràtic.

L'any 1991, Unió Mallorquina va impulsar ja una reforma de l'Estatut d'Autonomia que va ser debatuda en el Congrés de Diputats el passat dia 12 de setembre. Aquesta proposta havia estat aprovada per la majoria d'aquest parlament, per les diferents forces polítiques que el componien en aquell moment, inclòs el Partit Popular. Una vegada en el Congrés de Diputats, va ser rebutjada pel Partit Socialista amb el suport del Partit Popular, que va utilitzar un argument tan prosaïc com dir que ells practicarien una abstenció positiva, i aquesta actitud va resultar tan positiva que en aquests moments ens trobam en la situació en què ens trobam, de feblesa negociadora davant un nou marc polític sorgit dia 3 de març passat, un nou marc polític després d'aquestes eleccions generals, que obligarà el nou govern a un redefinició de l'estat de les autonomies, en la qual nosaltres creim que ens hauria agradat poder participar.

Crec sincerament que poca serà la participació de la nostra comunitat en aquest nou marc que redefinirà l'estat de les autonomies.

És davant aquesta immobilitat institucional que es practica des del propi govern d'aquesta comunitat, de la poca capacitat que ha demostrat fins ara en la vertebració autèntica d'una comunitat autònoma, pel que creim important donar un nou impuls a aquesta política autònoma a través d'aquesta via parlamentària, aprofitant allò que pareix que és una realitat, la coincidència del color polític del Govern balear amb el nou futur Govern de l'Estat espanyol.

És clar que, amb aquesta argumentació i amb la nova situació política, ens podríem plantejar si el que era adient era presentar aquesta proposta aquí, en el nostre parlament, o si hauríem d'haver arribat a un acord amb Jordi Pujol, amb Arzallus o amb els representants de la Coalició Canària, amb els valencians, perquè realment seran ells qui tendran qualche cosa a dir sobre aquest nou model de comunitats autònomes.

Per això, presentam aquesta proposta, perquè creim que és més adient d'entrada presentar-la al nostre propi parlament que anar a altres parlaments a defensar-la, i instam tots els grups que estan representats en aquesta cambra, també tota a societat en general, per tal de fer patent la nostra protesta per l'actitud que es va tenir en el Congrés de Diputats en el seu moment i expressam el nostre compromís d'impulsar una nova reforma estatutària, ja que creim que els interessos partidistes d'aquell moment que varen fer impossible l'aprovació raonada d'aquella anterior reforma no es donen ja en aquests moments.

La filosofia d'aquesta reforma, creim que ha de contemplar el reconeixement de la personalitat de les Illes Balears, el reforçament de la nostra identitat nacional, també ha de tenir uns marges suficients d'autogovern i de capacitat de decisió. El text haurà d'aclarir conceptes com són el respecte a la competència exclusiva, conceptes com la Llei de bases o criteris sobre la corresponsabilitat fiscal, el finançament autònom i el reconeixement de la nostra comunitat autònoma com una comunitat històrica, figura que la mateixa Constitució contempla quan es refereix a altres comunitats autònomes pel fet que representen aquests fets diferencials, com puguin ser la llengua, la cultura, la tradició històrica, institucional o la situació geogràfica; en el cas de les nostres illes, s'hi donen totes i cada una d'aqueixes.

És per això que torn a apel·lar de tots els membres d'aquesta cambra a la seva responsabilitat i deman a tots els grups, també al Partit Popular i al Partit Socialista que avui donin un suport unànim a aquesta proposta, pensin que, al contrari, podran trobar-se en un espai de temps breu que hauran de canviar de postura, no sigui que els passi el mateix que a aquells senyors que dia 3 de març passat deien una cosa així com "*Pujol, enano, habla en castellano*" i al cap d'uns dies varen dir que s'havien equivocat, que no era això el que deien, que deien "*Pujol, 'guaperas', habla como quieras*". Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part d'Esquerra Unida, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El desplegament autònom de la nostra comunitat, és, efectivament, un dels temes parlamentàriament més importants que es puguin tractar en aquesta cambra, dels políticament més importants, però també és política dels més trists que s'hi poden tractar, és a dir, la nostra autonomia està en una posició tan endarrerida dins el desenvolupament autònom de l'Estat, no tenim ni una ditada de mel que dur-nos a la boca per endolcir la situació que realment la situació i el balanç són estrictament dramàtics. Hi ha tota una sèrie de greuges històrics, des de la tardança en l'aprovació de l'Estatut, la via constitucional escollida per aprovar aquest estatut, el tema de no haver emprat cap de les vies que d'altres comunitats del 143 varen emprar en el seu moment per incrementar el seu sostre competencial, res de res, l'única cosa positiva ens ve estandaritzada l'any 1994 quan des d'una decisió del centre es diu "reformin tots els estatuts d'autonomia del 143, d'acord amb aquest patró", i efectivament, l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, d'acord amb aquest patró, es reforma l'any 1994, de llavors ençà ni tan sols amb el tema de les transferències de les competències no tenim tampoc cap alegria a donar-nos o que dur-nos al cos, ni tenim les transferències en universitat, ni tenim l'educació, ni tenim l'Insero, ni tenim cap de les competències substantives que en aquella reforma es varen contemplar.

La veritat és que davant d'aquesta situació i davant del fet que ens trobam al començament de dues legislatures, al Congrés de Diputats, recentíssim començament de legislatura, i aquí, on només en duim un any, s'ha de dir que, almanco des del punt de vista d'Esquerra Unida, estic segur que des del punt de vista de tots els grups que han signat aquesta proposta, això no és una proposició no de llei aïllada, això serà motiu de debat polític, motiu de debat social, motiu de mobilització social, motiu de pressió política al llarg de tota aquesta legislatura, aquesta és la primera mostra parlamentària d'una pressió que ha d'abocar necessàriament en una reforma amb condicions de l'Estatut d'Autonomia, d'una reforma, com se'n diu a la proposició no de llei, que equipari a nivell competencial, a nivell financer i a nivell institucional la nostra comunitat amb les comunitats més desenvolupades de l'Estat, una afirmació que, n'estic ben segur, cap dels grups aquí presents s'atreveiria a desmentir, s'atreveiria a contradir, qui dels grups d'aquesta cambra s'atreveix a dir que no vol una reforma estatutària que permeti la nostra equiparació a les comunitats més desenvolupades de l'Estat a nivell competencial, institucional i financer? Això és, d'entrada el que es deman en aquesta proposició no de llei, fonamentalment, i sobre això, si s'aprova, hi hauré de començar a fer feina, al seu voltant, hi ha una comissió que es crearà molt immediatament per estudiar tot el sistema comparatiu de competències, serà una bona mesura per començar a fer feina i hauríem d'aconseguir no acabar aquesta legislatura, 1995-1999, sense que aquest parlament hagués donat a llum una reforma, un projecte de reforma estatutària, a traslladar al Congrés de Diputats amb un amplíssim suport d'aquesta cambra, un suport que no només ha de ser polític, no només ha de ser dels grups aquí presents, sinó que ha de ser també social, i en aquest sentit, jo vull saludar des d'aquesta tribuna la mobilització que el proper dia 18 de maig es promourà a l'illa de Mallorca per la llengua i per l'autogoverni per la reforma estatutària, convit les altres illes a convocar mobilitzacions semblants i que de la conjunció d'allò polític i d'allò social surti una cosa tan senzilla com és que les Illes Balears deixin d'estar discriminades en el conjunt de l'Estat espanyol. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Morro.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Per al nostre grup és una gran satisfacció poder defensar aquesta proposició, més encara si hi ha un consens inicial amb altres forces polítiques i na clara voluntat d'ampliar aquest consens al conjunt de partits que formen la cambra.

El nostre grup no es cansarà mai de dir que el pacte autonòmic de l'any 92 va ser molt dolent, negatiu, per a les aspiracions d'autogovern de les Illes Balears. Hi havia competències, algunes, però eren escasses i sobretot amb una significació molt pobre, moltes de ls quals eren nominals. Pensam, el nostre grup, que són importants casinos, estadística, fundacions, el servei meteorològic, els productes farmacèutics, totes aqueixes coses tenen una importància, però, sens dubte, estan molt lluny d'allò que vertebrava la voluntat d'autogovern d'un poble, d'un país, d'una nació; la sanitat, l'educació, l'ordre públic, la gestió de la justícia, competències més específiques dins l'àmbit de la planificació i la gestió econòmica no hi eren ni se'n parla, sinó que amb una perspectiva llunyana.

Creim, per dir-ho d'una forma gràfica, que el pacte autonòmic va sr una garrotada darrera les orelles d'unes esperances que s'havien anat congriant i que havien tengut culminació amb l'aprovació de banda del Parlament de la proposició de llei de reforma de l'Estatut d'Autonomia. Aquesta proposició que el 12 de setembre el Congrés de Diputats acordà soterrar definitivament i denegar l'admissió a tràmit de la proposició de llei. Va ser a finals d'estiu, encara teníem la sensació d'estar de vacances, quan sobtadament, en voler centrar de banda del partit del Govern d'aleshores l'atenció en les dificultats del PP, del Partit Popular, quan es va plantejar treure a llum aquella proposició de llei que havia estat gairebé cinc anys dins un calaix.

Nosaltres pensam que aquella reforma era justa, que la reforma de l'Estatut d'Autonomia és justa, que concorda amb la Constitució, que recull allò que la societat de les Illes Balears, le societats dels diferents pobles de les Illes Balears volen i allò que el Parlament en el seu moment va votar. El text potser no fos tan bo, indiscutiblement, algú important va dir, o diuen que va dir, que era un *bodrio*, segurament tenia defectes, però podria ser esmenat i rectificat. Però ja sabem que a Madrid s'ha de creure i fer bondat, almanco els pobres diputats del PP i del PSOE de les Balears han de fer bondat i tots ells giraren el vot a l'hora de votar aquesta proposició de llei; amb això, sens dubte devien pensar que s'aconseguia salvar la coherència, la responsabilitat, la unitat de l'Estat, per ventura evitar anar cap a un estat desmembrat, caòtic, a la carta, i tanmateix, devien dir, per què, si tenim tantes transferències, tant de pacte autonòmic?

Nosaltres no compartim aquests arguments, els podem entendre, però el que no podem entendre és que aquests arguments siguin bons per a les Illes Balears i, en canvi, a altres llocs amb altres circumstàncies polítiques, a causa segurament d'altres contextos, a una pressió popular activa, ja no hi és igual de bona aquesta argumentació. Per això, volem ressaltar que posteriorment al 12 de setembre s'han tramitades les reformes d'Estatut d'Autonomia d'Astúries, Cantàbria, Castella-La Manxa, Aragó i Canàries, i alguna d'aquestes tramitacions tenia coses ben importants, ben interessants; a la reforma del d'Aragó, per exemple, s'hi introdueix el concert econòmic, igual que ho plantejava la reforma del de Balears. El passat 21 de novembre, el Congrés de Diputats va prendre en consideració les reformes dels de Canàries i Aragó per unanimitat, aquí ja no hi va haver arguments de pacte autonòmic ni de coherència, ni de concerts econòmics, ni de *bodrios*, ni altres històries, aquí sí que es va acordar per unanimitat admetre a tràmit i prendre en consideració aquestes reformes, mentrestant, aquí el quadre ja és ben clar, ni Universitat, ni Inserso, d'educació, ja en parlarem, i de sanitat, com s'ha dit avui al matí, a partir del 97 hi haurà ocasió de poder-ne parlar.

És hora que ens plantegem quina estratègia hem de seguir, és hora que ens plantegem..., ens ho hem plantejat i ens ho hem de continuar plantejant, però és hora que aquesta cambra es planteji per què altres obtenen coses i les Illes Balears no les obtenim, per què és que altres n'obtenen i a nosaltres se'ns en neguen. Al grup signant d'aquesta proposició no de llei hi tenim clar que aquesta cambra ha de tenir un paper decisiu, que el Parlament de les Illes Balears no pot restar al marge del debat autonòmic, com va tenir el protagonisme de la nostra societat; per això, en aquesta legislatura, aquest parlament, aquesta comunitat autònoma, no hi pot deixar d'impulsar una reforma estatutària, i jo també m'afegesc als altres grups per demanar al PP i al PSOE responsabilitat, per demanar-los una actitud ferma, per demanar-los una actitud valenta i que votin també aquesta proposició no de llei per impulsar una reforma d'Estatut, o és que hem d'esperar que siguin tan sols els rebots d'allò que aconseguiran altres comunitats autònomes que tenen presències polítiques directes dins les Corts Generals allò que ens doni capacitat d'influència?, hem d'esperar que avui mateix, avui mateix que el Sr. Soler es reuneix amb el Sr. Aznar, sigui de rebot perquè el Sr. Pujol demana que ho obtingui el Sr. Soler o hem d'esperar que torni amb el paner buit, com tantes vegades? Cap ocasió com aquesta, ara que està parlant d'autonomia, altres senyors parlen d'altres coses davant jo, ara que està parlant d'autonomia i d'autogovern, altres senyors diputats presents a la cambra..., és molt important fer un pronunciament polític, un compromís, Sr. Cañellas, que serveixi almanco per reforçar la capacitat negociadora dels nostres representants i que, en tot cas, sigui una expressió d'autogovern, no demanam res que no ens pertoqui, demanam obtenir aquelles competències i recursos que altres comunitats ja tenen, som tan històrics com els altres, hi tenim una realitat cultural i idiomàtica, som una nació i tenim uns drets històrics, uns drets no reconeguts, per això, aquesta proposició no de llei deixa constància d'un fet i a la vegada n'impulsa un altre, i ja comença a ser hora que deixem de fer comèdies aquí i comèdies allà i anem de veritat cap a un consens social i polític que defensi, per una vegada almanco, els drets dels pobles de les Illes Balears.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morro. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, diré que hi votarem que no, i hi votarem que no perquè aquest parlament, l'any 1992, per amplíssima majoria va expressar, i va ser un dels pocs parlaments o assemblees autonòmiques que ho va fer, el seu suport als acords autonòmics de 1992, del mateix any, acords autonòmics que, com s'ha recordat aquí, van signar el Govern d'Espanya, el Partit Popular i el Partit Socialista Obrer Espanyol; aquests acords de 1992 van fixar un ampli creixement competencial, o sigui, que no es pot afirmar amb objectivitat que no hi hagués cap competència substantiva, com aquí s'ha fet, i es va també acordar un calendari. És cert que hi falten algunes competències d'aquelles que varen ser atorgades, com són les de l'Inserso o la competència universitària, però també hem de dir que la negociació d'aquestes competències està suficientment madura i negociada com perquè el nou govern d'Espanya, en qüestió de dies o de setmanes, les pugui fer efectives, i a més, ara, precisament ara, i no amb anterioritat, és quan, d'acord amb aquest compromís assumits, precisament en funció del desplegament generalitzat de la Llei orgànica general del dret a l'educació (LOGSE), comença el moment d'iniciar la negociació per a allò que ha de ser el gran objectiu competencial d'aquesta legislatura i que suposarà un salt qualitatiu en tots els aspectes relacionats amb el tamany, amb la dimensió política, amb la dimensió econòmica i amb la dimensió social de la nostra comunitat autònoma, que és la transferència de la política educativa.

La proposició de reforma estatutària del 91 no va prosperar en el Congrés de Diputats, així ho entenc jo, com a mínim, aquesta és la visió des del Partit Socialista Obrer Espanyol, per tant, aquesta és la motivació del Grup Parlamentari Socialista, precisament perquè no responia als acords que havien signat l'any 1992 i que aquesta cambra, aquest parlament, per una majoria molt superior a la que va donar suport un any anterior a la reforma estatutària, havia avaluat.

Durant la nova legislatura que ara s'inicia demà, la legislatura espanyola, i durant aquesta legislatura del Parlament de les Illes Balear, que només fa vuit mesos que hem iniciat, s'ha d'establir un marc d'acords entre partits i entre comunitats autònomes per tal d'avançar més en la línia de l'autogovern que el que ja s'ha programat, per marcar noves fites per a les Illes Balears dins un disseny general d'un projecte comú de tots els espanyols i, a més, hem d'establir acords, aquí, propis, que ens permetin resoldre qüestions institucionals singulars de la nostra autonomia, de vertebració interior de la nostra autonomia, d'equilibri entre els poders insulars i els poders autonòmics, d'autonomia entre les diverses institucions autonòmiques (Parlament, consells insulars).

Crec que no és un bon camí, que no és una bona pràctica, iniciar processos estatutaris, processos estatutaris que exigeixen, per una part, dos nivells de conformitat, parlament autonòmic i parlament espanyol, que, a més, exigeixen quòrums especials perquè són lleis de rang llei orgànica, sense un consens previ suficient. No és bona pràctica la de l'acomplexament davant del massa fàcil "jo som més autonomista que tu", i ho demostra la realitat, ho demostren els fets, perquè aquesta pràctica i aquesta tàctica ja les hem vistes aplicades a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i a aquest parlament enter 1991 i 1995 i crec que els resultats ens han de fer pensar que no era l'actuació més adequada per arribar als objectius que ens havíem prefixat.

Ni tenim tots els problemes, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, de relació, amb el conjunt estatal, de pes d'ubicació resolts ni tampoc, crec jo, som colònies d'ultramar sotmeses a l'explotació de la metròpolis.

Entenem, el socialistes, que els ciutadans, les ciutadanes, els pobles, com diu l'Estatut, de les Illes Balears som una part d'un projecte d'àmbit superior, que és Espanya, que prest serà substituït per un projecte d'àmbit encara més superior, que és Europa, i que estam construint amb prou dificultats internes un projecte propi, el projecte col·lectiu de les Illes Balears, de les Illes Balears, de la seva població, amb una geografia, i no tan sols la geografia discontinua, una comunitat, un projecte comú que no deixi les Illes sense poder polític i que tampoc no renunciï que les institucions comunes, el Govern, el Parlament, siguin eficaces, respectades i estimades. Aquest és el nostre plantejament polític, amb aquest plantejament hem anat a les darreres eleccions autonòmiques, hi hem anat a les darreres eleccions legislatives i, per tant, vull anunciar que dins aquest plantejament obert i dialogant nosaltres no participarem en un cursa desenfrenada per tal d'evitar ser senyalats, com es diu d'una manera grollera, com *el último*, per tal d'evitar ser estigmatitzats amb la clàssica acusació tòpica, pròpia d'un llenguatge políticament incorrecte, com normalment es relaciona a l'expressió del que va a darrera a qualsevol carrera.

Senyores i senyors diputats, nosaltres volem avançar amb acords sòlids en qüestions importants, però ho volem fer sense escapades infructuoses, que al final condueixen al fracàs, perquè ho volem fer en grup, ho volem fer junts, ho volem fer amb grans acords. I els grans acords i els grans objectius, sense renunciar a cap que sigui més ambiciós, d'aquesta legislatura autonòmica crec que són amplis. Per una part tenim competències pendants, ja prou citades, i crec que durarà poques setmanes el fet que siguin pendants. Tenim competència importantíssima que justifica una legislatura, sense cap dubte, encara que aspirem a més, com és la transferència de la competència educativa. Necessitam una millor, més eficient organització interior de les nostres institucions, i necessitam un finançament molt millor dins un projecte global de corresponsabilitat fiscal. Aquests són els nostres plantejaments, i des d'aquests plantejaments, no des de cap tipus de confrontació, nosaltres creim que no és adequada, que no és oportuna, i no la votarem favorablement, aquesta proposició que avui se'ns sotmet aquí. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay, Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Vidal.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des de l'aprovació de la Constitució les preocupacions essencials al voltant de l'Estat autonòmic es varen centrar en la pròpia configuració de les comunitats autònomes, les transferències de mitjans i serveis, i l'ampliació de les competències a les comunitats que accediren a l'autonomia per la via de l'article 143. Supòs que estarem tots d'acord amb aquesta descripció.

Ara, finalitzades aquestes tasques, surt una nova qüestió de debat en el que es refereix a la definició precisa del model autonòmic. Estic segura que la delimitació de l'Estat autonòmic és avui una preocupació que compartim totes les forces polítiques representades en aquesta cambra. Vostès, senyores i senyors diputats del PSM, Esquerra Unida, Unió Mallorquina i Els Verds, incideixen en un tema que per a nosaltres està molt clar. El que vostès demanen ja està contestat dins aquesta cambra, i els record que varen presentar una interpel·lació, que va derivar en una moció dia 31 d'octubre del 95, que va ser la creació d'una comissió no permanent d'estudi encarregada de redactar un informe. Per cert aquesta comissió, si no record malament, es reunirà per primera vegada demà horabaixa a les quatre i mitja. Aquesta comissió, segons va acordar aquest parlament, tractarà aquests punts: Primer, l'abast de les competències atribuïdes pels estatuts respectius a cadascuna de les comunitats autònomes de l'Estat espanyol, abast dels traspassos de funcions i serveis realitzats fins ara per l'Administració general de l'Estat a cadascuna de les comunitats autònomes de l'Estat espanyol, abast de les funcions, serveis i competències atribuïdes a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears mitjançant lleis sectorials; i quart, avaluació del finançament de les competències assumides, proposta de finançament definitiu de les comunitats autònomes.

Aquesta és la situació actual que es deriva d'un acord plenari. Però s'ha de referir-se també a la situació en relació a l'Administració central. El resultat de les eleccions celebrades el passat dia 3 de març i la proximitat d'un nou govern obre unes noves perspectives que per a Balears intuïm que ens seran favorables. Amb un nou govern del Partit Popular a l'Estat espanyol, conjuntament amb els nacionalistes, pensam que hi haurà una nova sensibilitat, i per tant una major facilitat per arribar a acords, uns acords que ens han de dur a aconseguir el màxim sostre competencial per a la nostra comunitat autònoma. Fins ara el Govern socialista sempre va posar traves a tot el que suposava noves competències per a Balears i un reforçament de la nostra autonomia. El Partit Popular va insistir sobre la necessitat d'un pacte d'estat, però els socialistes sempre s'hi varen oposar. En aquest sentit el Partit Popular ja s'ha manifestat clarament, i així ho recull el nostre programa electoral, sobre la necessitat d'equiparar les competències de totes les comunitats autònomes, completar el procés de transferències de les comunitats autònomes, reconegudes a l'empara de l'article 143 de la Constitució i derivat del pacte autonòmic del 28 de febrer del 92; proposar i impulsar un nou pacte autonòmic entre el Govern i les forces polítiques amb representació a les Corts generals. Aquestes són, en definitiva, les línies bàsiques d'actuació del Partit Popular.

Dit això, no té sentit tornar al passat ni entrar en demagògies. Propòs que deixem fer feina a aquesta comissió, que sigui aquesta comissió qui elevi a aquest plenari les propostes que consideri oportunes, que siguem tots els partits representats en aquesta cambra, els que governam i els que estan a l'oposició, que treballem per aconseguir allò que en definitiva tots volem, és a dir el màxim d'autogovern per a la nostra comunitat autònoma. Ja hem debatut suficientment sobre la proposició de llei aprovada pel Parlament de les Illes Balears el 29 de gener del 91, relativa a la reforma de l'Estatut d'Autonomia, que no fou aprovada pel Congrés dels Diputats el mes de setembre de l'any passat. Nosaltres consideram que sense renunciar en absolut al principi de promoure qualsevol reforma estatutària, aquesta s'hauria d'emmarcar dins un procés global de desenvolupament autonòmic, que pugui permetre una racionalització del model de forma conjunta i a través del consens, però sense excloure les relacions bilaterals, ja que Balears presenta fets diferencials i específics.

En el seu moment, i durant un debat en aquesta cambra, ja vaig insistir en la nostra postura. Nosaltres no renunciem -i ho torn a repetir- a la modificació de l'Estatut, sempre i quan es faci bé, que sigui beneficiós per a la nostra comunitat, i no es tracti d'un oportunisme polític. Perquè, no ens enganyem, el Partit Socialista va voler utilitzar aquesta reforma de l'Estatut de Balears en benefici propi, un Partit Socialista que precisament va rebutjar aquesta reforma, i després ens va voler donar en qualque manera la responsabilitat al Partit Popular que aquesta reforma no sortís endavant, si bé vull recordar que vàrem poder aconseguir, com molt bé també s'ha dit aquí, una abstenció positiva.

La creació d'una comissió no permanent... Ara he perdut la (...). Fins ara el Partit Socialista, el Govern de Madrid, no ha estat receptiu a les nostres aspiracions autonòmiques. Estam segurs que ara, amb un govern presidit per José María Aznar, les coses seran ben distintes, s'aconseguirà un gran pacte nacional, i es reconeixeran els nostres drets diferencials. Som una comunitat històrica, i els nostres drets diferencials no poden ser oblidats en qualsevol acord de desenvolupament econòmic, si bé és cert que ha de mantenir-se dins els límits de la racionalitat.

Per tant, pel que he explicat ara, nosaltres direm que no a aquesta proposició no de llei; i al primer punt d'aquesta, pensam que aquesta cambra, com he dit, s'ha manifestat rebutjant la decisió adoptada pel Congrés dels Diputats. En segon lloc també direm que no, perquè jo pens que ha quedat suficientment explicada quina és la voluntat política del partit que governarà a Madrid conjuntament amb els nacionalistes respecte dels temes competencials autonòmics. I en tercer lloc, també pensam que aquest parlament és una representació de la nostra societat, i pensam que més que mobilitzacions, el que vol el nostre poble, el que vol la nostra societat és que es reconeixi d'una vegada per totes el fet que som una comunitat històrica, que els nostres drets diferencials siguin reconeguts. No podem continuar per més temps sent ignorats. És la nostra responsabilitat i és també el nostre compromís.

Per tant jo faig una crida a les restants forces polítiques d'aquesta cambra perquè prenguin consciència de la necessitat i de l'oportunitat d'un gran acord polític pel desenvolupament del títol VIII de la Constitució. Per tant jo deman a les senyores i els senyors diputats que retirin aquesta proposició no de llei, respectant tots l'acord que vàrem prendre un dia en aquesta cambra, que sigui la Comissió no permanent sobre l'abast competencial de les comunitats autònomes la que impulsi aquesta reforma, la que promogui totes les actuacions que facin falta, i després sigui aquesta cambra que decideixi, fruit del debat que hi hagi hagut en aquesta comissió. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica i en nom del grup presentant té la paraula el Sr. Mateu Morro.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc, i en nom dels tres grups signants d'aquesta proposició no de llei, he de lamentar molt el sentit de les intervencions expressades pel portaveu del Grup Socialista i la Sra. Portaveu del Grup Popular. Aquesta proposició conté uns elements senzills, clars, d'afirmació política del Parlament, de convertir el Parlament en un element dinàmic, amb iniciativa, i situar la societat de les Illes Balears en el seu lloc; i la veritat que no hi ha cap element de confrontació, ni molt menys, en aquesta proposició. És una proposició perfectament concordant amb la Constitució, una proposició que no planteja res de l'altre món, no demana coses impossibles.

Sr. Triay, a la seva intervenció ha fet referències al projecte comú que la seva força política defensa. És evident que el PSOE és un partit tradicionalment molt coherent amb aquest projecte comú, amb aquesta proposta d'estat, i és precisament aquesta la reflexió que nosaltres ens feim. Si hem d'anar cap a aquesta proposta tan comuna, per què és que Aragó i Canàries poden tramitar i aconseguir la reforma dels seus estatuts?, per què és que es produeix aquesta assimetria, i en canvi sempre les Illes Balears queden a la coa? O és que el Partit Socialista Obrer Espanyol d'Aragó i de Canàries no està d'acord amb aquest projecte comú, o és que el Sr. Triay tampoc no hi està d'acord? Aquí realment hi ha coses que no queden molt clares. El Partit Socialista Obrer Espanyol ha governat des de l'any 82 a l'Estat espanyol. Jo no sé si hi ha qualcú que se senti colònies, o que se senti províncies d'ultramar, però pensam que del 82 ençà s'ha avançat molt cap a fer possible que ens hi sentim, colònies d'ultramar, i en especial a l'ultramar de les Illes Balears.

Els acords autonòmics, Sr. Triay, vostè diu que eren molt bons. Però com és que si són tan bons Astúries, Cantàbria, Castella-La Manxa, comunitats autònomes gens suspectes d'un abrandat nacionalisme, plantegen coses i plantegen reformar els seus estatuts? Aragó i Canàries ja ho tenen per unanimitat en tramitació. Sr. Triay, el problema segurament, efectivament, no tan sols eren les estacions meteorològiques, els productes farmacèutics; també hi ha pendants Insero i la Universitat, però també hi ha pendent l'educació, hi ha pendent la sanitat, hi ha pendent una finançació adequada d'aquestes competències. A nosaltres no ens sabia greu -i crec que amb això reproduesc les intencions dels tres grups signants- participar a un carrer a la qual el nostre país en fos protagonista, no per guanyar als altres, sinó per arribar a la meta, per tenir uns objectius col·lectius que il·lusionassin el nostre poble i la nostra societat. Però és que amb el seu discurs no tan sols no hi haurà carrer, sinó que hem de dir que ja hem perdut la carrer, ja partim derrotats; i això ens pareix que és un plantejament molt negatiu.

Quant a la Sra. Portaveu del Partit Popular, jo crec que nosaltres de cap manera no podem retirar aquesta proposició. Aquesta proposició en el seu moment va tenir quan es va presentar, i ara l'ha tenguda quan s'ha debatut, una intenció de posar de manifest una problemàtica autonòmica, d'expressar unes voluntats polítiques de dur un debat a aquesta cambra, que mai no pot ser negatiu. Per tant, tot i haver anunciat el seu vot negatiu mantindrem aquesta proposició no de llei. Vostè reconeix noves perspectives, però jo li voldria dir que no es pensi que ens regalin res. Ni el PSOE ni el PP ni cap partit estatalista regalarà res a les Illes Balears si des de les Illes Balears això no es lluita, no es demana, no es reivindica. Vagi molt alerta als desenvolupaments globals del procés autonòmic, perquè pot ser que no ens toqui res en aquests desenvolupaments globals. El pacte autonòmic ja va ser entre el PP i el PSOE, no va ser el PSOE, ja hi va haver unes intencions; qualche vegada s'ha parlat de reeditar el pacte autonòmic. Ara es parla clarament d'una assimetria, una diferenciació clara entre les diferents autonomies. Vagi alerta, Sra. Vidal, que no ens trobem altra vegada amb (...) pel cap, sense competències, sense finançació, sense partir ja a la carrer de què parlava el Sr. Triay.

Creim que no és demagògia en absolut demanar allò que tenen els altres, amb justícia, no és que ens sàpiga greu que País Valencià, Canàries, Navarra o Andalusia disposin de majors competències; però creim que com a comunitat autònoma amb una cultura, amb una història, amb un fet insular, amb un fet econòmic característic, també tenim dret a tenir aquestes competències.

Vostès avui una vegada més votaran que no a aquesta proposició no de llei. Però és molt trist -i amb això el que ha dit el Sr. Eberhard Grosske-, quasi tràgic que sempre quan debatem aquests temes, els diputats del PP i el PSOE se semblin més que defensors dels drets dels pobles de les Illes Balears a guardians dels drets de l'Estat central, drets de conquesta que en un moment determinat es varen guanyar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat és que després de sentir les darreres paraules quasi he estat a punt ja de renunciar a intervenir; perquè parlar de drets de conquesta, o parlar que sempre votam que no, després d'una intervenció com la que havia fet, absolutament dialogant, absolutament oberta, que l'únic que ha qualificat és d'inoportuna una determinada proposició, i que ha demanat uns acords bàsics, uns consensos previs, per no fracassar altra vegada en el camí cap a l'ampliació de les nostres cotes d'autogovern, crec que són postures exagerades, postures extremes, per valorar l'exposició que el Grup Socialista ha tingut.

Jo en relació a Aragó i Canàries li puc dir, Sr. Portaveu del Grup del PSM-Nacionalistes, que efectivament no estic d'acord amb la presa en consideració dels estatuts d'Aragó i de Canàries, és ver. Però de totes maneres, si vostè es pren la molèstia de llegir el diari de sessions on es varen prendre en consideració aquests estatuts, observarà que realment hi ha molts pocs suports darrere els vots a favor d'aquesta presa en consideració, i per tant fins que no acabi la tramitació no sabem què en sortirà, perquè realment l'únic suport -almenys per part del Grup Socialista i en aquell moment, perquè tot varia, certament, res no és inamovible ni immutable- és estrictament en allò que sigui coincident amb els acords autonòmics de 1992. Respecte a les altres comunitats que ha citat, Castella-La Manxa i Astúries, valdria més que s'informàs, perquè crec que la seva desinformació és notòria.

Jo he de dir que també per la seva part ha fet un menció a la competència de sanitat. Demostra també la seva ignorància en aquestes qüestions, perquè la competència de sanitat no està als acords autonòmics de 1992, per tant en aquests moments es pot dir que no se l'espera, la qual cosa no vol dir que no s'estableixin a partir d'aquest nou govern, d'aquesta nova majoria, d'aquesta nova situació política que s'obre a Espanya un nou pacte, un nou acord ampli que estableixi que efectivament vagin a les comunitats autònomes la competència sanitària que no estava al 92, però que avui som al 96.

Per altra part no hi ha dubte que jo estic molt satisfet de les paraules, encara que hagin estat desqualificadores, de la portaveu del Partit Popular, a la qual no puc citar, perquè ha estat en contra de la proposició, igual que jo; però sí que estic molt satisfet que hi hagi una previsió d'un nou govern d'Espanya que sigui especialment sensible al fet diferencial de les Illes Balears, al fet diferencial cultural i lingüístic, i per tant hi hagi un coneixement real dels problemes de les Illes Balears, perquè resulta sorprenent que en el programa electoral del Partit Popular se citi l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears com un estatut en tràmit, la qual cosa demostra un desconeixement sup· de la realitat política de les Illes Balears en aquest moment en relació amb el seu estatut d'autonomia.

I per acabar vull recordar simplement, perquè sembla que aquí hem vingut a defensar coses radicalment distintes, simplement perquè no ens agrada la proposició que fan els grups que la presenten, i perquè no ens agrada criticar-nos a nosaltres mateixos, i per tant no vindrem aquí a defensar un rebuig al que nosaltres hem defensat aquí i al Congrés dels Diputats -sembla que és una reacció bastant lògica del Grup Parlamentari Socialista- recordar el que he dit, que són necessaris marcs d'acords, i que és una bona pràctica política que processos tan importants com el de reforma estatutària, que ni tan sols es resolen aquí, sinó que necessiten dos nivells de coincidència, i a més qualificada, s'iniciïn amb un consens previ suficient, i no a veure qui corre més, tanmateix per no arribar després enlloc si no hi anam molt més junts. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Joana Aina Vidal.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Sr. Portaveu del Grup Socialista ho ha dit, aquí pareix que tothom anam al mateix, i pareix que ens estam discutint. Jo crec que ho he deixat ben clar: Tothom vol el sostre competencial màxim, tothom lluita per tenir l'Estatut d'Autonomia ja així com volem; però jo he trobat en el Sr. Morro un to pessimista. Jo al Sr. Morro li voldria dir que crec que en aquests moments podem estar jo crec que esperançats en el futur que tenim. Ho pens i ho crec. Jo som un poc caparruda, i el que em compromet ho lluitarem fins al límit. Jo crec que estam en un bon moment, i voldria que aquest to tan pessimista del Sr. Morro no fos així.

També s'ha dit aquí per qualche grup que els agradaria poder participar a Madrid en les discussions, en les negociacions. Jo els vull dir a aquests grups petits, que no tenen representació a Madrid, el poble balear ha volgut que fos el Partit Popular que representàs a Madrid, i que estàs present a l'hora de les negociacions, jo els vull dir que estiguin tranquils, que farem el màxim, i que estimam tant la nostra terra i la Comunitat Autònoma com la puguin estimar tots i cadascun de vosaltres. Per tant, jo els vull deixar tranquils, perquè crec que ho farem bé i que no passin pena.

Després tampoc no renunciem. No aprovar no vol dir que anem en contra de res. No aprovar això vol dir que, els vull recordar, dia 30 d'octubre varem aprovar en aquest parlament crear una comissió per tal que elaborassin, estudiassin, fessen propostes de reforma o de no reforma de l'Estatut a aquest plenari. Jo pens que aprovar això no té sentit, quan hi ha una comissió que estarà integrada per tots els grups d'aquesta cambra, que estudiaran en profunditat i faran propostes al Plenari. Va en aquest sentit, no és que anem en contra de la proposta, sinó que entenem que és fer actuacions paral·leles quan ja hi ha acords presos per unanimitat de crear aquesta comissió, que demà horabaixa es reunirà per primera vegada. Per tant jo crec que en aquests moments el que hem de fer és intentar tots junts, en un clima de consens i de diàleg, treure endavant el que tots creim i hem lluitat tots aquests anys, i que volem com més prest possible poder aconseguir. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions?

Vots a favor, 12; en contra, 44; cap abstenció. Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 746/96, presentada pels grups parlamentaris d'Esquerra Unida de les Illes Balears i Mixt, relativa a reforma de la carretera Deià a Sóller.

I passam a la següent proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears i pel Grup Mixt, relativa a reforma de la carretera de Deià a Sóller. Hi haurà un primer torn de cinc minuts per part del portaveu d'Esquerra Unida i per part del portaveu del Grup Mixt, si bé s'ha fet arribar mitjançant escrit a aquesta presidència que la postura per part del Grup Mixt no és unitària, i per tant, tal com preveu també el Reglament de la Cambra, hi podrà haver una intervenció de fixació de posició. Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Els Verds demanam la paralització de les obres de la carretera Deià-Sóller i la redacció d'un nou projecte de reforma i condicionament de la carretera. Els impactes actuals de les obres de construcció del primer tram, dos quilòmetres i mig, tenen conseqüències molt greus, i és necessari evitar-los: Un impacte paisatgístic gravíssim. Aquesta carretera transcorre per un dels indrets més bells de l'illa, i les obres actuals constitueixen una agressió brutal a un dels paisatges més emblemàtics de Mallorca. Resulta una modificació molt important del seu traçat, amb un fort impacte sobre el paisatge propi de la serra de Tramuntana. Les obres iniciades el mes de març de 1994, després de vuit anys de polèmica entre ecologistes, veïnats, els ajuntaments de Sóller i Deià i la Conselleria d'Obres Públiques, han estat realitzades sense la mínima consideració amb el paisatge: Marges esbucats, oliveres arrabassades o enterrades, desmunts de proporcions gegantines, etcètera.

Una altra conseqüència és un impacte sobre el patrimoni històric artístic de la zona. S'han destruït marjades, paretons i pontets històrics i pròpies d'aquesta zona, i la qualitat i estètica dels paretons, parets i marges construïts de nou són nefastes. No s'ha respectat la qualitat de les construccions tradicionals que envolten la carretera, tan característica de la zona de la serra. La Comissió de Patrimoni ha denunciat reiteradament la destrucció i deficient construcció d'aquests elements arquitectònics propis de la zona de la serra, i que constitueixen un llegat històric i cultural molt important.

Els Verds des de la presentació del projecte de construcció de la nova carretera Deià-Sóller ens hi hem oposat; i hem demanat un condicionament de l'actual carretera respectant el seu traçat, millora d'alguns punts concrets, condicionament de l'asfaltat, senyalització, etcètera, per fer una carretera integrada en el paisatge de la serra. La construcció actual d'aquesta carretera suposa una via ràpida de penetració a la serra de Tramuntana que provocarà un augment de la massificació turística cap a la zona de Sóller. L'augment de places turístiques, major nombre d'urbanitzacions, port esportiu, etcètera, suposarà un augment de la utilització dels recursos: aigua, territori, energia... i, per tant, un important impacte ecològic per a la zona i per a tota la serra de Tramuntana.

En darrer terme aquest projecte des del seu inici ha estat plagat de fortes polèmiques, però sols l'oposició dels tècnics de la Conselleria d'Obres Públiques a modificar aquesta reforma manté la destrossa d'un dels paratges més impressionants de Mallorca. La inviabilitat econòmica que ha acabat amb la suspensió de pagaments per part de l'empresa Bayopsa és una mostra més de la irresponsabilitat de la Conselleria d'Obres Públiques en la realització i caparrudesa de construcció de la carretera. L'opinió pública illenca i estrangera ha manifestat prou el seu rebuig a la reforma actual de la carretera. No hauríem de permetre que una vegada més els interessos d'una minoria, en aquest cas transportistes d'autocars i empresaris, primin davant l'interès general de la conservació del paisatge.

Si aquest parlament balear i tots els grups polítics que el composam volem una Mallorca ecològicament sostenible, amb un turisme de qualitat que gaudeixi de la bellesa de l'illa, per favor, que aprovi aquesta moció i paralitzi les obres de la carretera Deià-Sóller, per condicionar l'actual d'acord amb les característiques paisatgístiques i arquitectòniques pròpies d'una carretera de muntanya. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida té la paraula el seu portaveu Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo crec que aquestes altures no és necessari pujar a aquesta tribuna a remarcar ni els valors paisatgístics que envolten la carretera Deià-Sóller, ni els propis mèrits de l'antiga carretera des del punt de vista del patrimoni cultural de l'illa de Mallorca; perquè jo crec que són els deu quilòmetres de carretera que més temps parlamentari han consumit d'ençà que hi ha Parlament de les Illes Balears.

Però sí és necessari presentar aquesta proposició en la línia de la proposició que fa uns mesos va aprovar el Consell Insular de Mallorca per expressar una preocupació i per proposar una mesura de racionalitat en l'execució de les obres de reforma d'aquesta carretera. La veritat és que des del projecte, crec que de fa deu anys, del viaducte, la història de la reforma d'aquesta carretera és una història de despropòsits; despropòsits en la concepció d'aquesta reforma, despropòsits en l'adjudicació de les obres, de tal manera que tot el procés ve viciat per una concepció absolutament errònia per part del Govern balear de la manera com s'havia de fer i afrontar aquesta reforma de la carretera Deià-Sóller. S'introdueixen (...) al llarg del temps en funció de successius projectes modificacions a aquell primer -i jo diria que absurd- projecte de 1986. Però sempre totes les rectificacions han estat en funció de la pressió de les institucions, de la pressió dels ciutadans perquè el Govern no tenia clar des d'un bon principi què és el que s'havia de fer en aquell tram de la xarxa viària de Mallorca. I amb el tema de l'adjudicació es va cometre l'"error" d'adjudicar-ho a una empresa que comptava, òbviament, amb el favor i la simpatia del Govern autònom, amb una baixa respecte de l'import del projecte redactat pels tècnics absolutament cridanera, avalada per una empresa pública d'aquesta comunitat aquesta oferta de l'empresa Bayopsa, i que va acabar com el rosari de l'aurora, amb una suspensió de pagaments i una nova adjudicació a una altra empresa, de tal manera que des del moment de la concepció del projecte inicial, hem avançat jo crec que a 250 metres anuals; i si comptem el moment d'inici de les obres, aproximadament anem a 800 metres anuals, jo crec que un autèntic rècord, per arribar de tota manera a una situació poc clara, on -és a dir bastant després de ser presentada en el Registre d'aquesta cambra la proposició no de llei del Grup Mixt i d'Esquerra Unida- fa exactament quatre dies el director general d'Obres Públiques explica que no està satisfet amb la qualitat dels paretons de la carretera i que s'haurà de preveure un increment del pressupost. És a dir que deu anys després del primer projecte, dos anys després de l'inici de les obres en el primer tram de carretera, encara estem calculant que no ens acaba d'agradar la cosa i s'haurà de fer un increment de pressupost.

En definitiva el que es demana amb aquesta proposició no de llei és, repetesc el que he dit abans, introduir un element de racionalitat, tenir clar que això ha de ser una carretera turística de muntanya, no una facilitat perquè els autocars dels turistes vagin ràpidament i amb comoditat d'una banda a l'altra, s'ha de fer un projecte en condicions i s'ha de fer una obra que compti amb el suport de l'Ajuntament de Sóller, de l'Ajuntament de Deià, del Consell Insular de Mallorca, i que no generi una constant protesta ciutadana. En definitiva, afrontar aquesta faraònica reforma de deu quilòmetres de carretera de muntanya, insistesc, des de la racionalitat, i procurant donar satisfacció, en definitiva, a les institucions i als ciutadans implicats. Jo crec que tampoc no ha de ser tan difícil. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per fixar la posició dels diferents grups parlamentaris, per part del Grup Mixt té la paraula la Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Des d'Unió Mallorquina vull dir que donarem suport a part d'aquesta proposició no de llei que ha presentat per una part Els Verds i per l'altra Esquerra Unida, en el sentit que per a nosaltres, des d'Unió Mallorquina ens pareix realment important el fet de protegir el nostre patrimoni natural i cultural, i som ben conscients del que significa la serra de Tramuntana i aquesta carretera de Deià a Sóller. Creim que és important protegir i també ser conseqüents amb les propostes que un proposa i als pactes a què s'arriba per donar solucions a una determinada problemàtica i a un determinat moment.

Per part d'Unió Mallorquina vull dir que acceptarem els apartats b) i c), que fan referència a una nova redacció d'un projecte per tal que hi hagi un respecte cap a l'entorn. També creim que és important adequar el tram de l'obra iniciada a fi no tan sols de garantir el trànsit, sinó també que es faci una adequació al medi ambient, tal com es demana; i que creim que segons els membres del Govern es fa en aquest moment ja, quan han manifestat que fan la carretera metre a metre. Ens pareix una bona manera per fer arribar a bon terme la carretera. Creim que és positiu que en aquest moment es faci així, i creim que seria necessari que no es repetissin situacions com la d'aquest cas, i que no fos que la societat civil s'hagués de mobilitzar cada vegada que hi ha una determinada obra, perquè se sigui poc respectuós amb l'entorn o perquè hi hagi hagut coordinadores a favor d'un determinat tema, o que els batles s'hagin de mobilitzar a un moment determinat per aconseguir aturar una obra com aquesta.

Nosaltres estam d'acord amb la coordinadora i amb la batlessa de Sóller que no seria la immediata suspensió de les obres una cosa positiva per a Sóller, més quan ve l'estiu, i realment és una de les carreteres més transitades. Sí que demanàriem al Govern que continuï mirant aquesta carretera metre a metre, com ha dit que feia a hores d'ara, i que es pugui arribar a un bon fi; i que no sigui necessari en cada ocasió, quan es vol fer un tram de carretera d'un determinat espai, que aquest tema vagi a les diferents institucions, tant Consell com Parlament, ni que s'hagi de mobilitzar la població civil per aturar-lo.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El projecte de condicionament de la carretera Deià-Sóller va néixer en el si d'un govern prepotent i d'una conselleria integrada per tècnics prepotents. La confiança que tenien tant uns com altres en el model de carretera que havien concebut els va dur a ignorar, de manera conscient o no, els condicionaments i les circumstàncies que a la força, per sentit comú i perquè així ho exigia la llei, haurien d'haver tengut en compte. Aquests condicionaments eren sobretot dos: D'una banda les característiques ben especials de la carretera, que transcorria per dins un paratge pintoresc, el qual en la seva globalitat té la consideració de BIC. L'altre condicionament era que la carretera era l'eix d'un entorn que era ple d'elements arquitectònics o etnogràfics d'un elevat valor patrimonial. Ens referim a les mostres abundants d'enginyeria popular i d'enginyeria culta, parets, marges, ponts, síquies, pujadors, que estaven del tot lligats al projecte de carretera dissenyat per Emili Pou, un enginyer que amb tots els honors mereix ocupar un lloc preminent en el santoral dels ecologistes.

D'aquests dos condicionaments: la condició de BIC del paratge de la carretera i l'existència d'abundants elements de valor patrimonial als seus voltants, la Conselleria d'Obres Públiques en va prescindir. No en va fer ni cas. I hi ha una demostració ben clara d'aquesta voluntat del Govern balear de no tenir en compte els dos condicionaments abans indicat: Al projecte de carretera que elaboraren, no hi varen adjuntar cap inventari o catàleg dels elements etnogràfics o arquitectònics que s'havien de protegir, i tampoc no hi volgueren implicar plenament de principi el Servei de Patrimoni en el seguiment de la realització de les obres. Va ser tardanament, i no precisament a iniciativa de la Conselleria quan el Servei de Patrimoni va poder situar un representant seu a la comissió de seguiment.

Plantejant el condicionament de la carretera amb aquestes mancances, era inevitable que acabàs passant el que ha passat, la desvirtuació d'una carretera de muntanya que havia estat concebuda i realitzada amb total respecte a les lleis imposades per la mateixa geografia. El model de carretera impulsat per la Conselleria d'Obres Públiques respon a un mentalitat que propugna que les carreteres de cada vegada han de ser més amples i ràpides, a fi de poder permetre vehicles de més tones, de més pisos, de més passatgers. Aquest model de carretera a la força distorsiona i fa malbé el territori en aquest cas, un territori que pels seus excepcionals valors paisatgístics i etnogràfics mereixia que fossin els transports i els vehicles els que s'haguessin d'adaptar a les seves característiques, i no a la inversa. El model de carretera impulsat pel Govern balear correspon a un model de creixement i de relació amb el territori totalment desfasat, anacrònic. En canvi el projecte executat per l'enginyer Emili Pou fa poc més de cent anys és d'una gran modernitat.

Així mateix, s'ha de ressaltar la gran incoherència que hi ha entre la manera de concebre el condicionament de la carretera Deià-Sóller amb les paraules que amb una certa freqüència són dites pel Govern balear i per altres sectors del món turístic. Parlen de desenvolupament sostenible, de turisme de qualitat, de considerar el medi ambient com un valor econòmic bàsic. Paraules i paraules que un dia i un altre són contradites pels fets. I és que els atropellaments comesos pel Govern balear en el primer tram de dos quilòmetres i mig de la carretera Deià-Sóller no tenen perdó de déu. Sembla com si haguessin volgut retre homenatge al mal gust, a la barroeria, a la destrucció més gratuïta de l'obra artesanal i sàvia dels margers i picapedrers mallorquins del passat. Les obres de la carretera Deià-Sóller són una història continuada de despropòsits, des de la concessió temerària a Bayopsa fins a l'esfondrament d'un marge de més de 70 metres el passat mes d'octubre. A l'entretant, i afortunadament, amplis sectors de la societat civil mallorquina han reaccionat i han denunciat unes obres tan mal concebudes i tan mal fetes que és impossible que no generin una actitud de rebuig. La societat ARCA, la plataforma contra les obres de la carretera, un nombrós grup d'intel·lectuals i artistes de gran prestigi, el Plenari del Consell Insular de Mallorca, i d'altres col·lectius i entitats, entre els quals hi ha també l'Ajuntament de Sóller, han manifestat el seu rebuig frontal a un condicionament que en realitat és un assassinat.

Mentrestant, el Govern ja ha perdut l'actitud prepotent de la fase inicial. Ara el Govern ja ha assumit que el projecte inicial era dolent, i per això ja l'ha canviat algunes vegades, ja ha assumit que hi ha de posar més doblers; fins i tot ha assumit que els marges han de ser construïts pels que en saben fer. Avui mateix hem pogut llegir als diaris que a partir d'ara revisaran metre a metre la realització del projecte, i que sobre la marxa hi aniran fent les correccions i rectificacions que facin falta. Però, i qui ha de fer aquestes rectificacions?, si ja fa un any i mig que no es reuneix la comissió de seguiment, vol dir que els que faran la revisió a peu d'obra metre a metre seran en exclusiva els tècnics de la Conselleria. Creim que no pot ser així, hi estan massa implicats com per poder rectificar un projecte que ells mateixos varen engendrar esguerrat. I si el feren esguerrat no és perquè els tècnics de la Conselleria no siguin professionalment competents, suposam que sí, que ho són, sinó perquè des de l'òptica del respecte al medi ambient i el patrimoni són uns errats de comptes.

L'aprovació d'aquesta proposició no de llei podria ser el punt de partida d'un replantejament en profunditat de la intervenció que s'hauria de fer a la carretera Deià-Sóller, una carretera que necessita millores, certament, unes millores però que siguin respectuoses amb la seva condició de carretera de muntanya i amb tots els elements i valors patrimonials i paisatgístics que la fan turísticament atractiva; i l'economia dels pobles de la serra de Tramuntana podran treure més profit econòmic d'una carretera per on circulin autocars petits i centenars i centenars de ciclistes, com passa cada dia, que no d'una carretera massificada que provoca continus embussos en els seus carrers. Per tot això, lògicament, donarem suport a la proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la seva portaveu Sra. Joana Maria Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Ja hi tornam a ser, Sr. Reus, amb un tema tantes vegades debatut aquí, simplement potser per no fer-nos cas la primera vegada que el vàrem plantejar, i que moltes de les crítiques han sonat a pura repetició.

Qui mal comença, mal acaba, Sr. Reus; i el cas de la carretera de Deià a Sóller n'és un exemple ben clar. El temps no li ha donat la raó, i aquesta és la primera qüestió que hauria de reconèixer. El mes d'octubre del 94 aquí, a arrel d'una interpel·lació i la presentació d'una moció del Partit Socialista en què demanava la reparació d'aquestes obres, i que es refés una altra vegada el projecte presentat, el conseller ens va dir tot satisfet que ell havia vist la gent contenta, i que el març del 96 tot açò estaria aclarit, i una vegada feta la carretera ningú no es recordaria mai més de tots els problemes que havia provocat.

Però evidentment les coses li han sortit tortes, aquesta com tantes vegades, i bàsicament és degut moltes vegades al seu peculiar estil de planificació i d'adjudicació de projectes de carreteres. Sembla que més que tenir l'objectiu de fer carreteres tenen l'objectiu d'animar la polèmica social, no ho poden evitar. Sembla que els encanta provocar, sense tenir en compte que les seves provocacions poden tenir greus perjudicis econòmics als ciutadans d'aquestes illes i sobretot, i una qüestió bastant greu, perquè moltes vegades és irreversible, sobre el patrimoni públic d'aquestes illes.

Ni al procés de planificació, ni al d'execució, ni al del seguiment de les obres, vostès han aconseguit com a Govern el mínim i necessari consens en torn a unes obres tan necessàries com difícils. I perquè era necessària i difícil l'adequació d'una carretera com la de Deià a Sóller, el Govern havia d'extremar la màxima atenció perquè això fos possible, s'havien de fer les coses; i no ho ha fet així, no ho ha fet bé i ara avui és necessari una altra vegada demanar correccions; i per tant s'ha de demanar la modificació del projecte de tot el tram que queda de la carretera de Deià a Sóller, el segon punt que proposa avui la proposta conjunta d'Esquerra Unida i el grup dels Verds, modificar el projecte perquè és una qüestió imprescindible si accepten, com varen prometre, les modificacions introduïdes pels pactes amb els ajuntaments de Sóller i de Deià, i també per fer incloure les condicions imposades per la Comissió de Patrimoni. I aquestes condicions, fins i tot la constitució d'una comissió de seguiment, han estat boicotejades -i s'ha de dir així- des del primer moment pel Govern d'aquesta comunitat autònoma. Es compleixen els condicionants? Com queden reflectits aquests pactes amb els ajuntaments i amb les condicions que va imposar la Comissió de Patrimoni dins el projecte? Ni tan sols es va tocar el projecte; tan sols s'assenyala, d'un manera totalment genèrica, que es modificarà el projecte damunt la marxa. I damunt la marxa amb una comissió de seguiment que s'ha reunit, pel que sembla, dues vegades, evidentment es fa bastant difícil que tot açò es pugui controlar.

Les condicions, per altra banda, eren ben clares. Es reclamava que la reforma hauria de tenir en compte que havien de ser reconstruïts utilitzant les mateixes tècniques i les mateixes pedres totes les obres arquitectòniques que es veiessin afectades. I aquesta qüestió vostès mateixos, el seu portaveu altres vegades en aquest tema, i cap de Carreteres, assenyala amb una tranquil·litat absoluta que hi ha qüestions que només sembla que es compleixen al 65%. I clar, quan començam que el projecte ni tan sols es refà per incloure els condicionants que havien de vetlar per la protecció del patrimoni històric, com després es pot adjudicar l'obra correctament i es pot demanar a l'empresa que realitzi les obres que tenguí en compte tots aquests tipus de condicionants? I passa el que passa, es calcula sobre un cost d'una obra de 704 milions, i ja em diran dins quin cap cap el fet que aquesta obra s'adjudiqui a la meitat de preu. No hi ha ningú, ni cap empresa que doni duros a quatre pessetes, i és totalment impensable que una obra que ha d'anar amb tanta cura amb tots uns elements arquitectònics, i que es plantejava que hi havia d'haver reconstruccions amb tècniques difícils i alhora també amb les mateixes pedres, que es pogués fer una rebaixa del 50%.

Varen ser revisades les condicions d'adjudicació per la Comissió de Patrimoni, que assenyalaven quins eren els mecanismes amb què s'executaria l'obra? No és cert que quan es torna a adjudicar l'obra començada després de la suspensió de pagaments de Bayopsa i rescissió del contracte amb aquesta empresa, es planteja per part d'Obres Públiques que el tram que hi queda es revisarà?, no ho han acceptat vostès que revisaran el tram que hi queda? No és cert que serà necessari un augment del pressupost per als paretons de seguretat no calculats fets com toca? No és cert que quan es torna a adjudicar per via d'urgència a una altra empresa, que no l'empresa que va quedar en segon lloc al primer concurs, perquè proposava els mateixos mecanismes de treball presentats per Bayopsa i la Conselleria reconeixen que varen comprovar que no eren de garantia?

Per tant, hauran de concordar amb nosaltres que l'oferta presentada per Bayopsa, revisada i acceptada pel Govern, no era correcta. Per tant, no és cert que es varen equivocar? I el bo és que tot açò no ho fan ni tan sols per estalviar doblers. El seu mal cap, fins i tot en una adjudicació en què no es tenen clares ni estan escrites les condicions que es demanaran a una empresa per realitzar una obra els pot dur, evidentment, a perdre bastant de doblers. Per una banda, què ha passat amb l'aval que Isba va fer sobre la baixa temerària de l'obra, 70 milions de pessetes? Què ha passat amb la liquidació de l'obra després de la rescissió del mutu acord?

Totes les condicions que existeixen avui damunt la taula fan pensar que l'actitud del Govern d'acceptar la rescisió del contracte per mutu acord, no els deixa a vostès, als membres del Govern, precisament amb massa bones condicions per negociar res, perquè l'única condició -i aquesta també l'hem de recordar avui- perquè es rescindeixi una obra per mutu acord, és que no hi hagi cap tipus d'incompliment per part del contractista; és a dir, que no hi hagi cap culpabilitat de no acabar les obres com toca per part del contractista. Si el Govern accepta, per qüestions totalment d'emergència, per qüestions d'incapacitat a hora d'adjudicar l'obra, que no existeix cap tipus de culpabilitat de l'empresa en la rescisió del contracte, quina serà la liquidació d'aquesta obra? Ja sabem que quan el Govern arriba a un acord per rescindir el contracte de mutu acord el novembre de 1995 ja s'havia produït la suspensió de pagaments de Bayopsa. I d'aquesta suspensió de pagaments no ens poden dir que és una fantasia de l'oposició, o que la lentitud de les obres d'execució -que hem de recordar que en 9 mesos de 24, que és el termini, és a dir transcorreguts tres quarts del termini que tenien, només havien executat un 9% del cost total de les obres- també són fantasies de l'oposició. I aquí les culpes evidentment, també una altra vegada curiosament es dona a factors atmosfèrics com les grans pluges. I açò ens recorda altres coses, com allò dels terratrèmols en el cas del túnel de Sóller. Sempre hi ha d'haver altres culpables (...).

Però evidentment totes aquestes condicions que fan impossible que les coses siguin clares perquè el Govern exigeixi una determinada qualitat d'obra a una empresa, han fet que aquestes qüestions també anassin malament. Per tant és imprescindible, vista l'experiència concreta del que duim d'execució de l'obra de la carretera de Deià a Sóller, que es refaci el projecte d'una manera clara i concisa; i que d'aquesta manera, ben clara i ben concisa, es torni presentar a concurs públic perquè pugui ser adjudicada. I mentrestant és necessari, evidentment tirar endavant, posar en condicions els dos quilòmetres i mig començats, encara que sigui de manera provisional, a fi de donar garanties de seguretat al trànsit que avui encara circula a aquesta zona.

Com els mals alumnes que suspenen el primer projecte, tenen temps ara fins a després de l'estiu -que ara no començaran les obres, amb la quantitat de trànsit que hi ha- de tornar el setembre amb un altre projecte consensuat, clar, clarificador, i amb totes les garanties perquè tothom sàpiga que l'empresa que s'endurà l'adjudicació farà les coses tal com toca, complint les condicions de la Comissió de Patrimoni, complint els condicionants imposats pels ajuntaments, i conservant part de la nostra història, que el futur segurament li agrairà, si és així capaç de fer-ho. Evidentment haurà de reconèixer que s'ha equivocat, però tampoc no es lamenti com a massa, perquè tothom ja ho sap. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. I per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el seu portaveu, Sr. José María González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. El proyecto de la carretera Sóller-Deià sufrió efectivamente una transformación. Hubo en un momento determinado un criterio de hacer un proyecto entre Sóller y Deià, debido a la importancia y relevancia del paisaje en la zona, una idea inicial, que fue hacer una obra de carretera en enorme contraste con este paisaje, una obra de carretera similar a las que se han hecho en otros países, en el norte de Italia, en Suiza, fundamentalmente, en medio de paisajes extraordinariamente pintorescos, como contraste con esos paisajes. Es una idea discutible, como casi todo, por otra parte, pero yo creo que respetable.

Se abandonó esa idea. Efectivamente en el año 93 o 94 -no recuerdo ahora- se hizo un concurso público, no una subasta, en el cual se incluía la idea de los que participaban en el concurso de las empresas, para ver cómo daban solución a ese proyecto absolutamente moderno y completamente distinto en cuanto a la concepción de la carretera, y en contraste con la carretera actual y con sus elementos y, como digo, con el propio paisaje. El resultado no fue bueno. El resultado del concurso fue francamente malo. Las ideas que aportaron diversas empresas que se presentaron, empresas de ámbito nacional, dieron como resultado unas ideas de proyecto de escasa calidad, y yo diría que en la mayor parte de los casos de calidad ramplona.

Eso hizo cambiar de idea al Gobierno, y pensó en cambiar de tercio, y hacer en el tramo Sóller-Deià, una cosa similar a lo que se había hecho, o lo que se estaba haciendo o se pensaba hacer en otros tramos de toda la carretera de cornisa, la carretera C-710 entre Pollença y Andratx, es decir hacer un acondicionamiento de la obra dándole unas características ingenieriles modernas y un ancho y unas condiciones de trazado en planta y en alzado suficientes, pero manteniendo básicamente las mismas características que tenía el propio antiguo trazado, hecho efectivamente por el ingeniero Emilio Pou, digamos de pasada, para que por ese camino carretero pasaran vehículos de tracción animal, no vehículos de tracción a motor; porque en tiempos de Don Emilio Pou los vehículos de tracción a motor no pasaban por las carreteras, y mucho menos entre Sóller y Deià. Pasaban exclusivamente carros y carretas tirados por animales, animales con personas encima y, por supuesto, personas a pie.

Las características ingenieriles de una cosa que está preparada para vehículos de tracción animal y de una cosa que debe estar preparada para soportar vehículos de tracción a motor son, como sin duda saben todas las señoras y señores diputados, extraordinariamente distintas. ¿En qué se diferencian? En una cuestión de velocidad no ,fundamentalmente. La carretera Sóller-Deià, al igual que los otros tramos de carretera de la zona de montaña, Andratx-Estallencs, Estallencs-Banyalbufar, Banyalbufar-Esporles, Esporles-Valldemossa, Valldemossa-Deià, etcétera, tienen unas características uniformes en su conjunto, que consisten en una plataforma asfaltada de 7 metros, divida en dos carriles de 3,5, en los cuales, cada uno de los carriles permiten la circulación de esos vehículos a motor sin que unos y otros entren en conflicto, los que van en sentidos contrarios ni los que van en el mismo sentido y requieren adelantar porque hay vehículos, lógicamente, más rápidos o con más prisa que otros. Las carreteras con estas características también permiten que el que vaya disfrutando

por esa carretera, que vaya conduciendo por esa carretera un vehículo a motor, pueda ir disfrutando cómodamente del paisaje del entorno, cosa que en una carretera de cuatro metros y medio es difícil de hacer ya que la constante preocupación, porque a la salida de una curva, mal trazada por cierto, ya que está prevista para vehículos de tracción animal o para personas, pues, tenga que ir mucho más preocupado, yo diría que en algunos casos con enorme ansiedad, por la situación de paso por la carretera que no le permite disfrutar del paisaje. Esa es la situación actual del tramo de Sòller-Deià, en concreto en el que no se han iniciado las obras, como pueden comprobarlo cualquiera de las señoras y los señores diputados que se molesten en coger un vehículo y circular por esa carretera cualquier mañana, no importa el día ya que el tráfico es de tal importancia que prácticamente no importa el día ni la hora, salvo que vayan en horas de madrugada o de noche en las cuales el tráfico baja notablemente, pero a cualquier hora del día o de la tarde podrán percibir que su atención tiene que estar permanentemente dedicada al tráfico y en absoluto puede estar dedicada a la contemplación de un paisaje que, todos estamos de acuerdo, tiene características excepcionales.

El trazado en planta, además, el conseguir los siete metros de ancho, exige derribar algunas de las cosas existentes, hacer algunos desmontes y algunos terraplén. También exige modificar algunas curvas, no por dar mayor velocidad a la carretera, porque no se trata de conseguir una carretera rápida, no lo es en el resto de los tramos, sería verdaderamente curioso que una carretera como la C-710 que tiene 112 kilómetros alguien tuviera la pretensión que en un tramo concreto, que por otro lado no tiene características especiales con relación a otros, una de dos localidades, una de ellas de bastante población como es Sòller y la otra de bastante menos como es Deià, pero de todas maneras a lo largo de esa carretera se encuentran otras muchas también de gran envergadura como Valldemossa o de menos envergadura como Estallencs o Banyalbufar, lógicamente no parece sensato que se vaya a hacer un tramo especialmente dedicado para vehículos enormes y que puedan circular a velocidades fantásticas. Lo que se pretende es, pura y simplemente, que puedan circular bien. Para hacer esa obra de carretera con estas características, a partir de los cuatro medios o (...) cinco a lo sumo, en algunos tramos se requiere ensanchar dos, o tres, o cuatro. Pero además se requiere otra cosa, don Emilio Pou, cuando se hizo el proyecto de la carretera, no tuvo en cuenta para nada los radios de curvatura de esa carretera. No los tuvo que tener en cuenta porque un carro, o una persona andando, o una persona subida a un caballo para pasar por un camino no requiere ningún especial radio de curvatura. Un vehículo sí lo requiere. Puede ser pequeño y eso obliga al vehículo a ir a poca velocidad, eso es evidente, pero requiere que sea uniforme y que además, en ningún caso, el conductor se vea sorprendido por cambios bruscos en esa curvatura. Eso hace que sea absolutamente imprescindible rectificar determinados tramos de la carretera, y es un término que no me gusta excesivamente porque parece que es convertirlos en rectos y no es eso. Es modificarlos de tal manera que se les acomoda unas condiciones geométricas que son las que requiere un vehículo a motor.

Condiciones geométricas que pueden ser muy pequeñas, como ya hemos dicho tantas veces porque todo lo que estoy diciendo creo que ya consta en varios diarios de sesiones de una forma u otra, pero lo repetiré. Hay curvas, incluso, de 18 metros de radio. Eso es un radio escásísimo, es un radio muy pequeño, es un radio que no permite a los vehículos ir a velocidades muy superiores a los 30 kilómetros por hora. Por consiguiente, no se puede decir de ninguna manera que se pretende hacer una carretera para que los coches y unas curvas, para que los coches puedan ir a gran velocidad. No, no podrán ir a gran velocidad, ni interesa ni es el proyecto del Gobierno hacer una carretera para ir a gran velocidad. Pero sí obliga a que en esas curvas de 18 metros haya sido necesario hacer desmonte y hacer terraplenes. No ha habido más remedio porque para dotarlas de uniformidad y permitir que los vehículos a motor pasen cómodamente por ellas y el conductor pueda ir relajadamente por la carretera en condiciones de comodidad, seguridad y capacidad, tienen que hacerse esos desmontes y esos terraplenes.

Puestas las cosas así, es evidente que parte de las cosas antiguas, parte de los muros que había antiguamente, parte de los pretilos que había antiguamente, parte de las obras de fábrica que había antiguamente es absolutamente necesario derribarlas porque sino no hay manera de ensanchar y es igualmente imprescindible proceder a hacer algún desmonte. ¿Cómo se puede corregir eso? ¿Cómo se puede, al final, dar una imagen de carretera que esté entonada con las carreteras tradicionales de la zona de la Serra de Tramuntana y con la ingeniería de finales del siglo pasado? La solución que parece más lógica es emplear mamposterías similares a las que se empleaban. Hay muchos tipos de mampostería a lo largo de esta carretera, muchos. No se puede hablar de si los mares estaban muy bien y los de ahora están muy mal. No es cierto, si se va con una cierta objetividad a ver la carretera, se puede comprobar que los hay muy bien hechos, extraordinarios, sobretodo los de mampostería careada, una cosa que ya hace muchos años que no se hace, prácticamente no se sabe hacer. También hay muchos tipos de mampostería ordinaria. Los hay fantásticos, preciosos, muy bonitos y los hay que son una chapucilla entre los años que tienen y llevan allí, seguramente, muchos años. Ahora hay que cuidarlos y tratar de hacer la mampostería lo mejor posible. Eso obliga a buscar constantemente gente que sepa hacerla y que sepa hacerla bien. Y no es fácil, créanme que no es fácil. No hay muchas personas que ahora sepan trabajar bien la mampostería. Ni siquiera es una cuestión de precio, es una cuestión de gusto. Si yo me pusiera a hacer mampostería seguramente la haría muy mal, aunque quisiera hacerla muy bien, porque hay que tener práctica y gusto. Y eso es una cosa que no es fácil de encontrar. Por consiguiente hay que buscar gente que lo haga muy bien, y estar constantemente encima de ello para tratar de encontrar las soluciones mejores al tema.

Veo que hoy no ha salido el tema del hormigón. Otras veces ha salido si los muros tienen que ser de hormigón. Los muros tienen que ser de hormigón por una razón de cargas, porque cuando don Emilio Pou hacía caminos carreteros, que así se llamaban, las cargas máximas eran las cargas de un carro y el eje de un carro carga muy poco, a lo sumo un par de toneladas en carros grandes. En cambio, simplemente un vehículo de turismo, ordinario, un vehículo, un autobús, pesa 16 toneladas, carga más o menos 16, 10 en un eje y 6 en otro. Los camiones, aunque sean de pequeño tamaño, fácilmente tienen 20 toneladas, y ya no hablamos de (...) o de camiones de 40, 38 toneladas, que hoy en día están muy extendidos y son necesarios para el desarrollo porque sino los transportistas que no disponen de ellos no pueden competir. Pero sin ir a camiones tan grandes, es facilísimo que hoy haya ejes de 8, 10, 12 toneladas y eso sólo se soporta a base de muros de hormigón. No se puede soportar a base de paredes en seco

Hoy también ha salido, de refilón, el tema de los pretilos. Hay muchos tipos de pretilos. Yo vuelvo a invitar a los señores y señoras diputadas a coger el coche y a que vayan a ver otras carreteras similares. Entonces verán que la mampostería de pretilos también se viene haciendo desde hace muchos años. Se viene haciendo de diferentes formas. Hay pretilos *esquena d'ase*, una técnica compleja y cara, con resultados muy bonitos, o creo que muy bonitos, a mi juicio, pero hay gustos de todo tipo. Hay pretilos rectos, hace muchísimos años que se hacen pretilos rectos. Pretilos planos, de estos los hay más grandes y más pequeños, continuos y discontinuos, con las juntas de piedra y con las juntas de pasta. También los hay de hace 80 años y de hace 20 años, de un tipo y del otro. Insisto que esto puede gustar más o menos. A mi, por ejemplo, me gustan más los pretilos discontinuos. Sin embargo, dentro de la técnica habitual, o las personas que se dedican a hacerlo, algunos prefieren los pretilos continuos. Bien, es una cuestión de gusto. Naturalmente es una carretera, y me parece que hoy sale en la prensa porque ayer el Gobierno tuvo ocasión de ver la carretera, para ir haciéndose con el mayor gusto posible, y una carretera donde a lo mejor una cosa sale mal y conviene retirarla y hacerla de otra manera hasta que salga mejor. Sobre todo porque sobre ella se han centrado el foco de atención de todos los medios de comunicación. Porque la verdad es que mientras tanto se han hecho otras carreteras similares en paisaje, en concepción, en proyecto y hasta en contratistas y mamposteros que han intervenido en ellas y como no han (...) la opinión o la atención de los medios de comunicación, de ellas ni siquiera hemos hablado aquí. Nadie ha traído aquí Estallencs-Banyalbufar, nadie ha traído aquí Esporlas-Banyalbufar, nadie ha venido a hablar de eso. Sin embargo, señores, allí se han hecho muros de mampostería, se han hecho pretilos, se han hecho unos rectos, otros en *esquena d'ase*, se ha hecho de todo, de todo lo que se hace en Sóller y ha pasado lo mismo. Nos hemos encontrado exactamente los mismos problemas de ejecución que en Sóller-Deià. Pero los medios de comunicación no concitaron su atención en los determinados grupos de la sociedad civil, como se dice ahora aunque yo creo que es una expresión un poco cursi, no concitaron sus esfuerzos o su atención en estas carreteras y en estas obras, y no se ha dicho nada. De esto en cambio, como alguien dijo, deber ser uno de los tramos de carretera de los que más se ha hablado aquí. De todas maneras, creo que no el que más. Me parece que lo dijo alguno de los portavoces que no ha estado...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, acabo, Sr. President. Como llevo aquí muchos años, no le diré al portavoz..., pero no recuerdo cual era. Aquí todavía se ha discutido más la autopista de Inca -me parece que era el Sr. Grosske quien decía esto-, la autopista de Inca, Sr. Grosske, aún se ha discutido mucho más. Yo he salido aquí infinidad de veces a explicar la autopista de Inca. ¿Usted ha vuelto a oír hablar de la autopista de Inca? Usted ha vuelto a oír hablar de ella, ¿verdad? ¿Pero quién de los que están aquí sentados no la usa? Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de rèplica, Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Jo, en la meua vida parlamentària, encara no he parlat de l'autopista d'Inca, però si em conviden no tenc cap inconvenient i, com que ho podem lligar amb l'autopista de Manacor, no dubt que tendré l'oportunitat de parlar de la política d'autopistes del Govern balear. Em sembla una política absolutament equivocada des del punt de vista econòmic i des del punt de vista de les necessitats territorials d'aquesta illa i d'aquesta comunitat autònoma. O sigui, no renunciem a tornar parlar de l'autopista d'Inca.

Vull agrair el suport dels grups que han intervingut i s'han manifestat en aquest sentit, fins i tot el suport parcial anunciat per la portaveu d'Unió Mallorquina. Jo li voldria dir que la suspensió de les obres que demana la proposició no de llei s'ha de relacionar amb l'apartat c) de la proposta que demana l'adequació provisional d'aquest tram d'obra iniciat a fi de garantir la seguretat del tràfic. És a dir que no demanem que els obrers acabin la seva feina demà mateix i deixar inutilitzable aquell tram de carretera. Respecte al que ha manifestat el portaveu del Grup Popular, la veritat és que el to ha estat tan moderat, tan poc combatiu, per exemple, respecte a la intervenció que sobre aquest mateix tema vàrem tenir en el Consell Insular de Mallorca, que estic desmotivats a l'hora de replicar. A més, com que té una contrarèplica, perquè aquí el que proposa sempre és qui té la penúltima paraula i no la darrera, no sé si aquesta moderació és un anunci, com deia el Sr. Cabrer respecte a una pregunta del Sr. Orfila, d'una major contundència a la darrera intervenció. De tota manera, no entraré a fer sang en el tema del preu que ens hauran costat aquests famosos deu quilòmetres de carretera. Quan acabi, ja veurem quan acabi l'obra, haurem de fer els comptes i agafar la calculadora per veure que ha costat aquesta qüestió. Tampoc faré conya sobre el tema de la societat civil, que per un liberal no hauria de ser un tema cursi sinó extraordinàriament estimat perquè forma part de la teoria liberal més acurada. Per tant, em centraré en el fet que en aquests moments ja no es pot establir un debat entre un projecte i un altre eventual projecte. La veritat és que la posició del Govern sobre aquest tema ha estat tan desorientada, ha sofert tantes modificacions que en aquests moments ens trobam a una situació de (...). En aquest sentit, em remet a les declaracions del President de la Comunitat Autònoma que crec que publica la premsa d'avui, quasi quasi signifiquen una acceptació, parcial com a mínim, d'aquesta proposició no de llei. Diu el Sr. Soler que *"una vez finalizado este tramo inicial de dos kilómetros y medio juzgaremos, examinaremos y veremos si ha quedado en condiciones, luego se tomará la determinación respecto a los siete kilómetros restantes de esta carretera que faltan por adecuar"*. Per major incidència d'aquesta manca de criteri que presideix les obres, que es fan *"para después ver si ha quedado en condiciones"*, mirau amb quina esperança podem veure el tema, és diu que es fan metre a metre, i que *"proyecto y presupuesto son meramente indicativos"*. És a dir, que projecte i pressupost són merament indicatius. En definitiva, ens diuen que, almanco a la resta de la carretera, s'haurà de plantejar la possibilitat d'un projecte nou *"puesto que luego se tomará la determinación"*. M'imagin que pel primer tram de dos quilòmetres i mig, per ventura també, perquè supòs que si *"veremos si ha quedado en condiciones"* y constatamos que no ha quedado en condiciones, supongo que harán algo, y esté algo no será otra cosa que un projecte de modificació d'aquest projecte que jo ja començ a dubtar que existeixi. Clar, això ja no és un projecte de carretera, ni és un pressupost, és ben poca cosa el que està en marxa en aquests moments. Crec que és sortir desesperadament de la situació. Davant això, la veritat és que la proposta que aquí es presenta significa, simplement, posar una mica d'ordre en aquesta qüestió. És a dir, fer un projecte i un pressupost que no siguin *meramente indicativos*, que siguin un projecte i un pressupost normals en funció d'un objectiu clar: quin tipus de carretera es vol fer, quin tipus de criteris ha de seguir la construcció d'aquesta carretera i de la voluntat ferma de respectar el criteri de la Comissió de Patrimoni, els criteris de les institucions implicades i de la societat civil. En definitiva, pens que és una proposta ben raonable que quasi-quasi el President del Govern ha vingut a dir que estava d'acord amb aquesta proposta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn de rèplica, Sr. González i Ortea, té vostè la paraula.

Veig que hi ha peticions de paraula, anem a veure si aclarim aquesta situació. Ja s'ha actuat a totes les proposicions no de llei, hi ha la presentació de la proposició no de llei, després la fixació de posicions, i aquells grups que fixen la posició d'acord i a favor de la proposició no de llei tenen el torn de rèplica representat per qui presenta aquesta proposició no de llei, és el torn en contra i sempre s'ha fet així, perquè quedi clar, vostès han vist a l'altra proposició no de llei presentada per diferents grups polítics, que s'ha donat un torn de rèplica als grups que estaven en contra de la proposició no de llei, és a dir, al Grup Socialista i al Grup Popular. En aquest cas l'única grup parlamentari que ha expressat la seva intervenció i fixació en contra d'aquesta proposició no de llei ha estat el Grup Parlamentari Popular (...) podria intervenir en aquell punt en contra la representat del Grup Mixt que ha manifestat un criteri en contra en un dels punts. Té vostè la paraula, Sr. González i Ortea.

Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Només era per especificar, per ventura no ha quedat clar a la meua intervenció, que el Grup Socialista no donam suport al primer punt, perquè entenem el tercer punt era un poc incongruent amb el primer donat que s'havia d'adequar la carretera, el tros d'obra existent perquè no pot desaparèixer la gent i deixar-ho com estat. Senzillament, és important adequar de manera provisional el que hi ha ara, i adjudicar amb un nou projecte tota la resta de l'obra. Pensam que és més correcta que no es pogués interpretar, o el Partit Popular volgués utilitzar paralitzacions al marge que la circulació ha de funcionar i, sobretot, tenint molt clar, i crec que a la intervenció ha quedat claríssim, el fet que era necessària la redefinició del projecte totalment nou i una adjudicació, un concurs, totalment obert i diferent del que ha estat el projecte fins ara. Per tant, sí hi havia una qüestió de clarificació de la postura del Grup Socialista, que valia la pena explicar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Agraïm aquesta explicació. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Grosske, me encuentra poco combativo y moderado. La verdad es que estoy un poco agotado del tema. Dése cuenta que entre las intervenciones del Consell Insular, Parlamento, radios, prensa, preguntas constantes, constantes, llega un momento en que el tema agota. Todo lo que he dicho aquí lo he repetido ya muchas veces. La verdad es que decirlo en tono muy combativo ya no me sale, porque es una cosa tan reiterada, tan repetida, que no me sale. Pero no retiro ni un ápice de lo que digo. Estoy bien convencido de lo que digo, de eso no le quepa la menor duda. Respecto a la citación que encuentro cursi a la sociedad civil, a usted le parece que no es propia de un liberal, yo le diría que todo lo contrario. No rechazo lo que llaman sociedad civil, lo que no me gusta es el nombre, lo que encuentro cursi es el término sociedad civil, entre otras cosas porque para una liberal ¿qué es la sociedad?. Fundamental y básicamente es civil, ¿en la sociedad qué es lo que no es civil? Aclaro eso para que usted se quede completamente tranquilo respecto a mi opinión sobre esto.

Respecto al tramo de dos kilómetros y medio "luego ya veremos que hacemos" también es una cosa muy reiterada. Hace mucho tiempo que se ha dicho. Fíjese, cuando se adjudicó a Bayopsa, por cierto y dicho sea de paso, Bayopsa fue a suspensión de pagos pero no por la carretera, esto también es público y notorio. Los problemas financieros y económicos de Bayopsa no se generaron en la carretera, se generaron en otras inversiones de esa compañía, fundamentalmente en obras de edificación que nada tenían que ver con la carretera. Vale la pena aclarar eso, aunque sea de pasada. Pues, cuando se adjudicó a Bayopsa ya se le obligaba a hacer un primer tramo de dos kilómetros y medio para estudiar en ese tramo cualquier posibilidad de problemas que pudiera haber en el resto de los tramos y para tratar de corregirlos. Usted me dice que eso significa que no hay un proyecto. Claro que hay un proyecto, está a su disposición. Es un proyecto de acuerdo con lo que la Ley de contratos de administraciones públicas pide a un proyecto, dispone de todas y cada uno de los documentos que pide la ley y además se refiere a una obra completa, susceptible de uso público. De manera que es un proyecto completo y de acuerdo con la total legalidad. Lo que pasa es que qué se puede cambiar, qué es lo que hay que mirar y qué es lo que hay que hacer metro a metro. Los detalles, un proyecto de carretera que se hace a una escala 1/1000 es prácticamente imposible reproducir en él piedra a piedra en materia de mampostería, piedra a piedra en materia de pretilos, como se unen los pretilos, si los muros conviene más alejarlos ligeramente o acercarlos más de manera que se deja, por ejemplo, un mirador en función de que el terreno sobre el que se asienta lo permita o no. Hay un montón de cuestiones de esas que, por cierto en cualquier otro proyecto también pasa, exigen modificaciones que se hacen en la obra sobre la marcha y a la vista de los resultados de lo que se está haciendo. En este proyecto, como he explicado antes, creo que todo el mundo lo reconoce que hay una enorme dosis de artesanía, es muchísimo más lógico que esas modificaciones sean mucho más de detalle y que haya que hacerlas prácticamente metro a metro. A eso se refiere.

En cuanto a qué pasará con los otros siete kilómetros y medio, ¿qué puede pasar en estos dos y medio? Pues mire usted, podemos ver la conveniencia sobre el tratamiento de las mamposterías, si tienen que ser de un tipo o de otro, ahora mismo en lo que se está haciendo por lo menos hay dos tipos distintos de mampostería, uno son los muros de sostenimiento y otro en los muros de revestimiento, (...). Por consiguiente, sobre eso se puede ver. También conviene ver si hay que seguir con el sistema de muros de gravedad, el que se está haciendo ahora, muros que aguantan por su propio peso, de hormigón, o muros armados que son muros más estilizados, más caros en cierto sentido porque requieren llevar armadura, pero que permiten hacer, por ejemplo, muros más altos con menor espesor de paredes. Conviene también ver si hay que ir a muros exclusivamente con un lienzo, un paramento, o si conviene abancalarlos porque también en este tramo de dos kilómetros y medio podremos ver cuando la obra esté concluida que habrá de los dos tipos: muros abancalados, muros (...) de tal manera que los dos lienzos se vean en planos distintos, y muros que toda su altura estarán en un solo plano. Los resultados nos permitirán ver con cuales de esos criterios se seguirán los siete kilómetros y medio restantes. Podemos hablar de los pretilos, como he hablado antes, si conviene hacer pretilos de un tipo o pretilos de otro, lo que queda mejor y entona mejor con lo que se conserva, porque una gran parte de pretilos se van a conservar como una gran parte de muros, creo recordar que se conservan el 94%, por ejemplo, de los de mampostería careada, son esos excepcionales que son piedras generalmente de tipo pentagonal o hexagonal que van perfectamente unidas a cara junta, entre piedra y piedra prácticamente no se puede meter ni una hoja de papel, van completamente a tope. Bien, pues esos muros, por ejemplo, se conservan. Bueno, vamos a ver en los otros siete kilómetros y medio con que criterios tratamos esos muros. En el tema de los terraplenados, hasta que punto conviene utilizar parte terraplén y parte muro, o conviene hacer los terraplenes más grandes o más pequeños para que no se vea tanto muro o tan poco. Ya digo que esos dos kilómetros y medio, por cierto son probablemente los más difíciles de la carretera porque es donde hay más variedad de cosas, nos servirán para definir toda esa serie de elementos y a la vista de lo que se opine en general y todo el mundo podremos fijar los criterios de los siete kilómetros y medio mucho mejor. Esto se viene exigiendo, insisto, desde el proyecto que se adjudicó a Bayopsa. No es una cosa nueva que haya aparecido ahora de repente, de la noche a la mañana.

Finalmente, el proyecto está enteramente a su disposición, porque naturalmente hay un proyecto con toda la documentación básica que un proyecto requiere. Yo les agradecería, perdón Sr. Presidente por haber agotado tanto el tiempo, un poco de paciencia, un par de meses, dos, tres meses según llueva más o menos, porque creo que no vale la pena correr, no es una obra para hacerla deprisa. Creo que es una obra para hacer despacio, con calma y cuidado. Y cuando finalmente esté acabada, creo que no tardará mucho porque el buen tiempo no puede tardar. Cuando esa obra esté acabada juzguen ustedes, pero vayan y juzguen. Cojan un coche, el tren de Sóller si quieren, y vayan ustedes a verla. Véanla con ojos objetivos y después traigan aquí criterios que sirvan al Gobierno para definir los siete kilómetros y medio restantes, criterios constructivos: mire usted, no nos gustan ese tipo de muros, cambien eso, cámbienlo, pongan esto otro, empleen más el terraplén, usen menos el desmonte. Por favor, traigan criterios útiles y prácticos, porque entre toda la sociedad podremos hacer una obra que esté a la altura de la que hicieron nuestros antepasados. Nada más. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Conclòs aquest debat, passarem a la votació. S'ha demanat votació separada. En primer lloc, votam la proposta relativa a la proposició no de llei, la lletra a).

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, gràcies.

Abstencions?

Vots a favor, 10, vots en contra, 46, cap abstenció. Per tant, queda rebutjada la proposta primera de la proposició no de llei.

Les altres dues es poden votar conjuntament? Passam a votació conjunta de les altres dues propostes: les lletres b) i c).

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Vots a favor, 27, vots en contra, 29. Queden rebutjades aquestes dues propostes.

II.3) Proposició no de llei RGE núm. 1324/96, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a despenalització de la interrupció voluntària de l'embaràs.

Passam a la següent proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a despenalització de la interrupció voluntària de l'embaràs. En aquesta proposta també s'hi ha presentat una esmena per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears. Primer intervindrà el grup proponent i després el grup que ha presentat l'esmena. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la seva portaveu.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Desde 1983, uno de los primeros objetivos del Grupo Socialista fue la despenalización del aborto. Así, en febrero del 83, el Gobierno socialista presenta la Ley de despenalización del aborto bajo los supuestos siguientes: cuando el embarazo supusiera un grave riesgo para la salud de la mujer, cuando la violación fuera causa del embarazo o cuando hubiera malformaciones del feto. Posteriormente, en el 84, el Grupo Popular presentó un recurso de inconstitucionalidad. Ya es en el 85, cuando el Tribunal Constitucional dicta la sentencia proclamando la defensa del feto e incluyendo la posibilidad de extender la interrupción del embarazo al riesgo de salud psíquica de la madre. El 5 de junio del 85 se aprueba la Ley orgánica 9/85 de reforma del código penal, despenalizando el aborto practicado bajo los tres supuestos con el siguiente enunciado: "no constituirá delito la interrupción del embarazo practicado por un médico, en un centro o establecimiento sanitario acreditado, y con el consentimiento expreso de la mujer embarazada cuando concurra alguna de las circunstancias siguientes: 1) cuando el embarazo suponga un grave peligro para la vida o la salud física o psíquica de la mujer, lo que constará en un informe médico previo a la intervención, salvo en caso de urgencia, por supuesto, que se podría prescindir de él, 2) cuando el embarazo es resultado de una violación siempre que la interrupción del embarazo se practique dentro de las 12 primeras semanas de gestación y que el mencionado hecho haya sido previamente denunciado, 3) cuando se presume que el feto vaya a nacer con graves taras físicas o psíquicas siempre que la interrupción del embarazo se practique dentro de las 22 primeras semanas de gestación, es necesario en este caso presentar un informe previo de dos especialistas de otro centro distinto donde se vaya a practicar la interrupción del embarazo".

Hasta 1988, diferentes fuerzas conservadoras obstruyeron la aplicación de esta ley. Por ello, sólo después de esta fecha se ha podido hacer una evaluación de los efectos de la Ley actual. Así tenemos que en 1989, se practicaron 30.552 abortos, en el 90, 37.231, en el 91, 41.190, en el 92, 44.962, en el 93 y en el 94, unos 45.000. Como puede comprobarse, la cifra de abortos practicados en los últimos años se mantiene estable. En el 94, el 98'27% de los abortos se realizaron bajo el supuesto de peligro de vida para la madre, frente al 1'58% de malformaciones del feto y un 0'03% por embarazo a resultas de una violación. La tasa media nacional de las mujeres que abortaron voluntariamente fue del 5'15 por 1000, mientras que la edad media de las mujeres que abortaron está entre los 15 y los 44 años. Otro dato a tener en cuenta es que la interrupción del embarazo se produce entre las cuatro y las diez semanas de gestación. Esta ley orgánica supuso un gran avance en el sentido de adaptar la punibilidad de la interrupción voluntaria del embarazo a los requerimientos constitucionales, en la medida que reconoció los derechos fundamentales de la mujer en ciertas situaciones de necesidad y adoptó determinadas medidas para la protección de la vida embrionaria. Sin embargo, esta ley parece hoy en día insatisfactoria. Tanto desde el punto de vista de los derechos de la mujer, que quedarían limitados a unos ciertos casos, a una especie de números clausus, como desde el punto de vista de la tutela de la vida del embrión, desde el

punto de vista de la mujer porque hay numerosas situaciones en las que el embarazo le supone inconvenientes tan graves como los que contempla la actual ley y el tratar de impedirse por medio de la coacción que la amenaza penal representa resulta impropio de un orden jurídico democrático avanzado, desde el punto de vista del feto porque con medidas coactivas no se protege mejor al feto, durante el embarazo la única persona que puede proteger al feto de una manera eficaz es la propia mujer dado que éste forma una parte substancial a ella misma, pero hay embarazos que para la mujer representan una carga insoportable, y con medidas de coacción lo único que se consigue es un mayor rechazo de la embarazada hacia el embrión, desapareciendo así este factor de protección.

Es por ello que en la última legislatura, el Gobierno socialista presentó un proyecto de ley para ampliar la despenalización de la interrupción voluntaria del embarazo. Esta ley contempla dos ampliaciones. Una ampliación del supuesto interrupción voluntaria del embarazo cuando sea consecuencia de una violación, actualmente se pretende que sea cuando es a consecuencia de un delito contra la libertad sexual, e incluso de reproducción asistida no consentida, y se añade un cuarto supuesto, que se sumaría a los ya existentes, que propone que tampoco constituirá delito de interrupción voluntaria del embarazo cuando se practique por un médico o bajo su dirección en un centro sanitario acreditado y con el consentimiento expreso de la mujer embarazada cuando a juicio de ésta la continuación del mismo le suponga un conflicto personal, familiar o social de gravedad semejante a cualquier de los descritos en los supuestos anteriores. Todo ello siempre que concurran los requisitos y circunstancias siguientes: a) que se practique dentro de las 12 primeras semanas de gestación, lo que también se tendrá que acreditar mediante una certificación médica, b) que la mujer que desea interrumpir su embarazo acuda previamente a alguno de los centros de asistencia y asesoramiento acreditados al efecto, c) que la mujer sea informada de cuantas posibilidades existen para la mejor solución de su conflicto, con especial referencia a la regulación legal vigente en materia de adopción y acogimiento familiar, igualmente, y con relación a su caso concreto, se le indicarán las ayudas familiares, económicas y sociales disponibles. El asesoramiento se extenderá, además, a los aspectos jurídicos y médicos relacionados con su situación, d) una vez asesorada e informada en los términos establecidos por la ley, lo que constará en una certificación expedida al efecto y que se entregará a la mujer, haya dejado transcurrir un plazo mínimo de tres días, a fin de madurar su decisión definitiva. Este nuevo supuesto contempla que en última instancia sea la mujer la que decida de una forma libre y responsable, y no que la decisión dependa de una tercera persona como ocurre con la actual ley. Por otro lado, también contempla la única posible protección del feto que es alentar a la mujer a tomar una decisión libre y responsable de continuar o no con su embarazo mediante la información y el asesoramiento. Se trata, en definitiva, de la protección del feto mediante el asesoramiento. Un asesoramiento que debe estimular (...) y que debe contribuir a reforzar el sentido de responsabilidad de la mujer en vez de reprimirlo.

Este cuarto supuesto, general de necesidad, es el que ha sido adoptado por la mayoría de los países de nuestro entorno, como Italia, Francia y Alemania. También hay que recordar que en la IV conferencia mundial sobre la mujer celebrada recientemente en Pequín, 189 países de culturas, religiones y tradiciones diversas han suscrito una plataforma de acción en la que se hace un llamamiento a los gobiernos para revisar las leyes que penalicen a las mujeres que decidan abortar. Este proyecto de ley presentado por el Gobierno socialista en la pasada legislatura no pudo aprobarse por diferentes circunstancias políticas. Es por ello por lo que nuestro grupo parlamentario presenta esta proposición no de ley en el sentido de que el Parlament de les Illes Balears se manifieste favorable a la aprobación de una ley de ampliación para despenalizar la interrupción voluntaria del embarazo con la finalidad de reforzar y respetar la decisión libre e informada de la mujer, y así trasladarlo a los grupos parlamentarios presentes en las Cortes Generales. Gracias.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Leciñena. Hi ha presentada l'esmena 1771/96, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, per defensar-la té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, vull començar aquesta intervenció afirmant la posició positiva de la primera llei que es va fer l'any 85, que per nosaltres va ser insuficient i ja ho vàrem manifestar en aquells moments, però s'han de considerar les coses positives que s'han fet durant aquests anys. Dic açò perquè aquesta proposició no de llei del Grup Socialista, i ho dic de tot cor, m'ha violentat una mica personalment, dic una mica perquè és un poc, és una mica un poc. Les coses com són, i estic convençut que una reflexió serena sobre aquesta proposició no de llei, ens durà a tots a aquesta mateixa conclusió. Per què es presenta ara i aquí? ¿Per què el Parlament de les Illes Balears amb majoria del Partit Popular ha d'aprovar una manifestació favorable a l'ampliació de supòsits, el quart supòsit, de la interrupció voluntària de l'embaràs, i ho ha de fer arribar als grups parlamentaris presents a les Corts Generals on també el Partit Popular, i altres partits que s'han declarat reiteradament en contra, com és Convergència i Unió, hi tenen la majoria? És una proposició testimonial com moltes altres que es porten a debat en aquesta cambra. I no és que el testimoniatge de moltes manifestacions sigui criticable, donar testimoni públic d'allò que una cambra, un partit, una persona pensa és positiu (...).

Jo no sé, perquè som part d'un grup nou, si el Grup Socialista ha presentat anteriorment, en aquests anys, una proposició no de llei com aquesta que presenta avui. Jo no sé si l'ha presentada en el Parlament balear, no sé si l'ha presentada quan el Govern de l'estat estava format per un govern socialista, no ho sé, segurament al llarg d'aquest debat sortirà i se sabrà. Si ho ha fet, la proposició no de llei que es presenta avui té un altre valor, i ho dic per endavant, si no ho ha fet, esdevé una proposició política per fer veure, i açò ja se sap, que hi ha una sèrie de partits, avui majoritaris a les Corts Generals, contraris a una llei d'ampliació per despenalitzar la interrupció voluntària de l'embaràs. Però clar, després de 13 anys de govern socialista, més de vuit amb majoria absoluta, en els quals no ha estat capaç, i sempre ha comptat amb el suport, fins i tot amb la insistència, d'Esquerra Unida, per fer allò que ara demana, que demanam que facin uns altres, aquesta iniciativa ha de violentar una mica i esperar que ho compreguin. Perquè si ens centram en allò que demana la proposició hi estam d'acord, però si la contextualitzem (...) aquesta petició també té altres lectures. Per aquest motiu, i per cap altre, cregui'm, perquè hi estam d'acord i hi volem estar, Esquerra Unida ha presentat una esmena que segons el nostre punt de vista completa aquesta qüestió. No dubtam, després de valorar la sinceritat del Grup Socialista a l'hora de presentar aquesta proposició no de llei, que el Grup Socialista no tindrà cap inconvenient en acceptar aquesta esmena i, per endavant, també els hi dic que si no l'accepten, el Grup d'Esquerra Unida votarà a favor, igualment, de la proposició que presenta el Grup Socialista, encara que ens agradaria que s'incorporàs aquesta esmena.

La interrupció voluntària de l'embaràs és un dret humà fonamental, és el dret de totes les persones, de totes les persones, a decidir lliurement, amb responsabilitat, sense coaccions sobre la nostra vida sexual i reproductiva entenent que tot embaràs no desitjat i l'avortament furtiu i perillós són greus problemes de salut pública i social. Les noves realitats culturals, polítiques, socials i econòmiques donen lloc, haurien de donar lloc, a canvis legislatius per salvaguardar els drets d'aquelles persones que tenen diferents maneres d'entendre la vida. Supos que avui seriem pocs els que estariem d'acord amb allò que escrivia un poeta basc "la vida és senzilla: menjar, dormir i fer que neixin altres entre cames de dona". La vida, ho sabem, és complexa, és molt més complexa que açò, i les lleis han de salvaguardar aquesta complexitat. Malgrat aquesta realitat, durant els anys passats de govern socialista, no s'ha aconseguit la modificació substantiva que ara es presenta de la Llei vigent d'interrupció voluntària de l'embaràs que permeti a les dones i als homes, a les parelles, decidir amb llibertat i amb responsabilitat la interrupció d'un embaràs no desitjat. Aquesta irresponsabilitat política fa que hi hagi dones encara condemnades pels tribunals per aquesta qüestió. Però al costat d'aquesta realitat també n'hi ha una altra que no hem d'oblidar: la qualitat de l'atenció i extensió de la cobertura sanitària en matèria de salut reproductiva ens presenta unes xifres que es contraposen amb unes prestacions que han d'estar cobertes en el catàleg de prestacions de sanitat pública, sobretot després d'aquests anys. Després d'aquests anys, menys d'un 6% de les dones amb edat fèrtil accedeixen als serveis de planificació familiar de la xarxa pública.

Després d'aquests anys, un 80% de les dones amb una edat inferior als 16 anys i superior als 45, que són edats compreses en el grup de risc per l'embaràs i que han avortat, no havien anat mai a un centre de planificació familiar. Després d'aquests anys, no existeix cap tipus de servei específic de planificació familiar per adolescents que els hi garanteixi la confidencialitat tan important, a pesar que el percentatge d'avortaments en menys de 19 anys s'ha duplicat entre l'any 89 i l'any 93. Després d'aquests anys, els mètodes de planificació familiar (preservatius, diafragmes, ovulatoris, etcètera) no estan inclosos en les prestacions farmacèutiques de salut pública. Dades com aquestes, és així, testimonien la gran deixadesa de responsabilitats per part de l'administració pública que hem tengut. Dades com aquestes ens informen com s'han intensificat les desigualtats de les dones a l'accés als serveis sanitaris, sobretot en un període on s'està intensificant la feminització de la pobresa, sobretot en un període que les dones s'estan enfrontant a nombrosos problemes d'autoafirmació: la culpabilitat, per exemple, davant la taxa d'atur que sembla que la culpà sigui de les dones, també en el canvi de papers, en el conflicte de valors i a la desvalorització de les funcions femenines.

Esquerra Unida sempre ha defensat l'exclusió de l'avortament consentit del Codi Penal, amb una llei basada en un sistema de terminis i per a la garantia i aplicació equitativa de la llei en tot el territori espanyol, amb cobertura garantida per l'assistència pública. Esquerra Unida s'ha manifestat per posar límits a l'objecció de consciència quan aquesta opció legítima vagi en contra dels drets de les dones a acollir-se a un avortament legal. Esquerra Unida sempre ha demanat la declaració pública dels centres que no realitzin la interrupció voluntària de l'embaràs amb explicació dels motius, així com dels professionals que objectin, i projectar concerts amb centres privats d'absoluta garantia. Esquerra Unida també ha defensat i defensa l'enregistrament i la comercialització del fàrmac (...) R1 486, per ampliar les possibilitats d'accés a la interrupció voluntària de l'embaràs com a intervenció sanitària de mínim nivell de risc, també ens hem manifestat per penalitzar a les persones que obliguen a avortar a la dona en contra de la seva decisió, així com de l'avortament ocasionat com a conseqüència d'una desprotecció en el món laboral de la dona. Tot açò ha quedat per fer després de 13 anys. A l'exposició de motius, el Grup Socialista diu: "les circumstàncies polítiques a la passada legislatura impediren l'aprovació d'aquesta llei". Quines varen ser les circumstàncies polítiques que ho varen impedir a la legislatura 82-86, quines a la legislatura 86-90 i quines a la legislatura 90-93? Les circumstàncies polítiques d'aquesta passada legislatura tenen dos noms, s'ha de dir: la pròpia oposició (...) d'objecció de consciència dins el Grup Socialista, que es va manifestar i crec que és ben legítima, i l'acord amb Convergència i Unió. Tenen aquests noms i no en tenen cap altre. Les circumstàncies polítiques en aquesta pròxima legislatura han variat en aquest aspecte concret de majories i vots? Em sembla que no. Açò no obstant, estarem contents que aprovin l'esmena que contextualitza i parla del que ha passat fins ara, perquè nosaltres tenim ganes, i ho farem encara que no s'aprovi la nostra esmena, d'aprovar la que presenten vostès, (...) en aquests moments així com han quedat el Govern, les Corts Generals després de les eleccions, brindarem encara que aquest vi que assaborim tenguí avui un gust agre.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Mixt, té la paraula la Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El dret de la dona a decidir sobre la seva pròpia vida i per tant el nombre de fills que desitja tenir, també la lluita contra la violència que els costums i la moral imposen, és el principi bàsic d'una societat moderna i avançada com és la nostra. No es pot continuar mantenint una situació d'inseguretat jurídica per totes aquelles dones que simplement pel fet de decidir lliurement sobre el seu futur i sobre la seva descendència prenen aquesta decisió. La regulació legal de la interrupció voluntària de l'embaràs és una qüestió que ha de venir determinada exclusivament pel que són raons sanitàries, terapèutiques o socials ja que qualsevol altre tipus de condicionament, tan a favor com en contra, podria induir a pensar que s'està utilitzant la capacitat reproductiva de la dona com un sistema més de control d'una societat patriarcal en la que s'ha viscut fins a hores d'ara. I no crec que sigui aquesta la intenció dels grups parlamentaris que representen la societat dins aquesta cambra.

Per altra banda, les raons morals que s'han fet servir des de sempre per limitar el dret de la dona a decidir sobre el seu propi futur s'han topat amb una realitat, com molt bé s'ha explicat aquí per la representant socialista (...) l'avortament o, com es diu ara, la interrupció voluntària de l'embaràs s'ha donat a totes i a cada una de les diferents èpoques històriques, i també s'ha donat a totes i a cada una de les diferents cultures. És un tema que es va reproduint al llarg del temps, que sempre ha estat discutit però a diferents cultures i èpoques sempre ha tengut acceptació entre determinats grups de la societat a diferència d'altres temes tractats en els codis penals i que sempre han estat mal vistos o penalitzats per la societat. Aquest no és el cas de l'avortament o de la interrupció de l'embaràs. A la nostra societat encara avui es dóna aquesta situació, això suposa que quan una dona pren la decisió lliure d'interrompre el seu embaràs encara avui es troba amb un doble perill ..., el nombre de persones que clandestinament avorten, avui per avui, a la nostra comunitat i a la resta de l'Estat és per si mateix realment preocupant. Aquestes dones es troben amb un doble perill, per una banda el perill que si el seu cas no es troba dins d'un dels tres supòsits (...) judicial i una coacció penal, per altra banda, la precarietat de tots els mitjans sanitaris i terapèutics que normalment acompanyen a tots

aquests avortaments clandestins quan es practiquen, sobretot, per dones amb mitjans econòmics pobres. Realment, com tots sabem, tan sols les dones amb escassos recursos econòmics tenen aquest problema. Les altres no en tenen cap donat que a altres societats està ben vist, s'accepta, i no és punible el quart supòsit del que avui discutim. Per tant, només afecta a determinades classes socials. Crec que és hora que la doble moral, la hipocresia, la simplificació que està envoltant sempre tots els temes de la dona, i especialment el de l'avortament, deixin d'existir. Em referiré concretament a la simplificació quan es parla del tema de l'avortament que fa que la gent contesti precisament a una pregunta tan fàcil com "què opina vostè de l'avortament?" amb un sí o amb un no. Crec que és impensable que tota la gent que respon sí a l'avortament realment diu que defensa és l'avortament en si. Estic convençuda que això és impossible perquè l'avortament en si no és positiu, és un fet negatiu, amb el que desgraciadament es troben determinades dones. Jo crec que hem simplificat tant la situació que quan les dones o els homes responen amb un sí a aquest tema, en realitat volen dir que estan a favor de la despenalització l'avortament, una cosa bastant diferent. Per tant, crec que no es pot dir que s'està a favor de l'avortament, sí s'ha de dir que s'està a favor dels drets de la dona, que és ella qui ha de decidir sobre el seu propi cos. També es pot dir que no es pot penalitzar la decisió d'una dona d'interrompre el seu embaràs perquè és una decisió personal i també es pot dir que no es pot mesclar la legislació penal amb la moral catòlica, moral d'un determinat nombre important de persones dins la nostra societat però que no poden exercir una pressió o comandar sobre la legislació penal que afecta a tots i cadascun dels ciutadans tant si són d'aquesta congregació com si no ho són. Per tant, no es poden imposar criteris morals, ni penes de privació de llibertat, ni sotmetre a una mala atenció sanitària a les persones que es troben amb una situació tan greu i tan difícil com és el fet d'haver d'avortar. És un tema que crec que només poden entendre les dones, encara que desgraciadament d'aquest tema sempre han decidit i opinat els homes.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el seu portaveu Sr. Ramon Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President. Senyores i senyors diputats. Fins l'any 1978, la venda d'anticonceptius a Espanya estava legalment limitada. Fins l'any 1985 la dona que es decidís a avortar podia ser castigada legalment així com qualsevol persona que l'ajudàs, fos metge o no. Qui no coneix, d'aquell temps, algun cas que necessitant avortar es varen haver de desplaçar a Londres on clíniques molt determinades es varen arribar a especialitzar a tractar casos d'espanyoles? Qui va viure aquells casos recordarà la sensació de soledat que aquelles dones patiren junt amb la prou ingrata sensació de les que es veien obligades per diverses circumstàncies a prendre la decisió d'avortar. Quan el Consell de Ministres, dia 7 de juliol de l'any passat, aprovà el Projecte de llei sobre despenalització del quart supòsit relatiu a la interrupció voluntària de l'embaràs, vàrem ser molts, essencialment moltes, els i les que vàrem tenir l'agri-dolça sensació que aquella indubtable passa endavant amb la consecució d'un dret que mils de dones venien reclamant es veia aprovada en forma d'un projecte que difícilment arribaria a veure la llum, que difícilment arribaria a ser aprovat per les Corts Generals. Efectivament, eren aquells uns moments en què es començava a veure que la durada de la legislatura no podria anar més enllà de finals d'any i així, a les ja prou especials circumstàncies donades pel fet que Convergència i Unió havia anunciat que en aquesta qüestió donaria llibertat de vot als seus diputats, i el propi Grup Socialista en el Congrés, s'hi afegia el doble entrebanc d'un complex calendari de tramitació parlamentària i la d'una composició del Senat presumiblement contrària a l'aprovació del text remès pel Govern. Finalment, no va arribar a aprovar-se el projecte de llei, entre altres coses, crec recordar, pel fet que el propi president del Congrés, mallorquí il·lustre, va interpretar que no era oportú aquell debat en portes de la convocatòria d'eleccions anticipades, la qual cosa va ser durament contestada per diferents col·lectius i fins i tot per destacats membres del Congrés de Diputats, que varen valora negativament aquell ajornament, que seria definitiu i que feia enfora la possibilitat de comptar amb el quart supòsit, una valoració, amb la qual, ho he de reconèixer, hi coincidesc, que va ser, entenc, una decisió desgraciada. La proposta ampliava un quart supòsit als tres que fins aquest moment es consideren com interrupcions no punibles de l'embaràs, una ampliació, evidentment, limitada i que de cap manera es podia equiparar, com algú interessadament va voler fer veure, a l'avortament lliure i sense cap condicionament; així, el projecte de llei contemplava que tampoc no constituïria delictes la interrupció voluntària de l'embaràs que fos practicada per un metge a un centre sanitari acreditat, amb el consentiment exprés de la dona embarassada i quan, a judici d'aquesta, la continuació de l'embaràs li pogués suposar un conflicte personal, familiar o social de greus conseqüències, amb l'exigència afegida que la interrupció sols es podia practicar dins les 12 primeres setmanes de gestació i que la dona que així ho hagués decidit hagués comptat abans amb l'assessorament necessari per garantir que la decisió es prenia amb suficient coneixement de causa i des d'una reflexió madurada.

Em sembla correcta, per tant, la proposició no de llei presentada pel Grup Socialista en el sentit que el Parlament de les Illes Balears s'adreça als grups parlamentaris de les Corts Generals instant-los a plantejar una proposta semblant a la que finalment no es va arribar a votar en el Congrés de Diputats, encara que la seva iniciativa d'avui no ens ha de fer oblidar que una part de la responsabilitat de no comptar avui amb una llei com la que proposam és dels seus companys de partit a les Corts Generals, i és bo en aquest sentit destacar alguns aspectes del que ha de ser el contingut de la llei, si es vol respectar el caràcter limitatiu de la despenalització que es proposa, i aquí els de confessar que jo personalment m'inclinaria per una proposta més oberta, però amb l'eterna lluita entre el possible i allò que és desitjable, pens que un text semblant al que va aprovar el Consell de Ministres dia 7 de juliol del 95 representaria una nova passa endavant prou consistent com per considerar-la el límit del possible en aquest moment, sent optimista. Cal deixar clar, per tant, i per tal d'afavorir que la informació que arriba a la societat es basi en realitats i no en imatges manipulades, que el quart supòsit no implica, com algú ha afirmat, la despenalització de l'avortament, entre altres coses perquè sota determinats supòsits, tres, ja està despenalitzat; que tampoc no seria causa d'un allau de peticions d'interrupció d'embaràs, a ningú no li agrada avortar i qui ho fa, perquè ho necessita, arriba a fer-ho sigui com sigui, fins i tot fora de la legalitat, es juga en molts de casos la vida i corre el perill, en altres, d'acabar a la presó, i no és parlar per parlar ni dir les coses perquè sí, les xifres que es manegen d'avortaments no legals en aquests moments són prou importants i es parla d'un nombre semblant dels avortaments fets avui per la via legal i els que es fan fora de la legalitat, amb les condicions perilloses que açò suposa per a les dones que prenen aquesta dura decisió; no és, per tant, una taca a la vida, com els elements més conservadors de la nostra societat han qualificat el quart supòsit, tot el contrari, és una forma de defensar la vida de les dones que empeses a avortar per motius personals, socials o familiars fins ara no contemplats en els motius que justifiquen legalment la interrupció de l'embaràs, ho fan finalment fora de la legalitat i amb unes duríssimes condicions; es tracta, de fet, de reconèixer una realitat que existeix i donar a la dona, sense tuteles, el dret a decidir si li és possible o no dur endavant la seva maternitat; és reconèixer al cap i a al fi que sols la dona pot acceptar la seva maternitat i ningú no la hi pot imposar, perquè, com deia no fa gaire la directora del *Instituto de la Mujer*, assumir la maternitat per a les dones és quelcom de primera importància i, per açò, és absolutament indispensable que les dones puguin fer-ho amb plena llibertat i un compromís total, no es tracta, per tant - continua dient-, d'arribar a l'avortament lliure, sinó a la maternitat lliure i assumida, i açò pot suposar, en alguns casos, eliminar concepcions que mai no s'haurien d'haver produït, perquè no hi havia ni voluntat ni condicions per ser mare.

Votarem, per tant, de manera afirmativa, la proposició no de llei, encara que açò no pot suposar un suport al contingut de la proposta concreta que va aprovar el Govern en el seu dia, on mancaven elements importants com és, entenem, el de la gratuïtat de l'avortament. És, per tant, el suport a un plantejament general el que feim amb el nostre vot, molt més que a un contingut concret, que, d'altra banda, no existeix, ja que en decaure el projecte de llei, hauran de ser els grups parlamentaris qui presentin una nova iniciativa, una proposició de llei a les Corts Generals o el nou govern qui assumeixi aquesta actuació, la qual cosa, evidentment, no ens sembla massa probable, a tesos els resultats de les darreres eleccions.

Respecte dels dos punts de l'esmena del Grup d'Esquerra Unida, el nostre grup no votarà la primera simplement perquè ens sembla poc apropiada. Efectivament, Entrar des del nostre parlament en la dinàmica de manifestar el nostre descontent o la satisfacció, per contra, davant les propostes que van fer o van deixar de fer els grups parlamentaris en el Congrés 13 anys enrera ens conduiria a una dinàmica quasi infernal; s'imagina, el Grup d'Esquerra Unida, si a cada proposta que presenten en aquest parlament, el Grup Socialista, al qual avui esmenen, presentés les seves pròpies esmenes amb la proposta que el nostre parlament rebutgi o manifesti descontent sobre les actuacions dels seus companys a les Corts Generals, sigui el tema que sigui i respecte de legislatures ja passades?, i trobam, a més a més, que el Parlament de les Illes ha de fer coses més consistents que manifestar el seu descontent per actuacions de cada un dels grups parlamentaris d'altres parlaments, encara que sigui en qüestions lligades directament amb temes que aquí es discuteixen. Per tant, no, no hi votarem, ni a favor ni en contra, ens hi abstenem, i que consti que som els primers a lamentar que el quart supòsit d'interrupció de l'embaràs no s'ahgi aprovat i en reconèixer la part de responsabilitat que pertoca als socialistes dels Congrés de Diputats, però que hi guanyarem res, sincerament, aconseguint que el Parlament de les Illes Balears manifesti avui el descontent perquè un grup parlamentari que va tenir una majoria a un lloc determinat no va aprovar determinades qüestions que avui s'hi plantegen? Hi avançarem, en la dinàmica d'aconseguir que s'aprovi aquest quart supòsit de despenalització de l'avortament, de la interrupció de l'embaràs? Si som sincers, reconeixem que no.

Respecte de la segona proposta, sincerament, no l'entenem, diu el mateix que la proposta del Grup Socialista, paraula per paraula. Aquesta seria, per tant, no una proposta de substitució o d'addició, sinó de repetició o de còpia, i aquesta, evidentment, no existeix en aquest parlament, i entenc perfectament quina ha estat la motivació del grup que ha presentat aquesta esmena, el que han volgut fer ha estat afegir-hi un paràgraf i tot i deixar clar que donaven suport a la proposta que plantejava el Grup Parlamentari Socialista, reproduir-ne el text; en dinàmica parlamentària de presentació d'esmenes, no es fa així, és un simple aclariment, es presenta l'addició de la que hi volen afegir i es manté l'altra, en qualsevol cas, s'enumera la que ha presentat el Grup Socialista, que és el ponent, i, en qualsevol cas, a la segona es posa "segon paràgraf", que afegeix en aquest cas el grup parlamentari. Per tant, jo entenc que, des d'aquest punt de vista, el que és lògic serà que el grup que ha proposat aquesta esmena retiri la segona, i respecte de la primera, com els he dit abans, no hi donarem suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Dia 9 de març llegesc en el diari "*piden que el Parlamento balear se pronuncie a favor del aborto*", la veritat és que el meu primer pensament va ser pensar que fer aquesta proposta venia per part o del Grup Nacionalista-PSM o d'Esquerra Unida, la veritat és que em va estranyar molt veure que la proposta venia de part del Grup Socialista, perquè, i em sap greu repetir-ho, com ha dit el diputat d'Esquerra Unida Sr. Josep Portella en pensar per què el Partit Socialista, després de 13 d'anys de govern, ha presentat ara, avui i aquí aquesta proposta?, el Partit Socialista ha tengut l'oportunitat i el temps per presentar aquesta proposta que ens presenta avui aquí per presentar-la i dur-la a terme, perquè durant aquests anys, si no en volen 13, sinó 10, des de l'aprovació de la llei, han tengut fins i tot majoria absoluta per poder dur endavant aquesta proposta sense cap tipus de complicació; tampoc no em valen les excuses, com ha dit el Sr. Portella, de dir, que les circumstàncies polítiques de la darrera legislatura l'han impedida, no em valen perquè fins i tot el ministre de Justícia anterior, que n'era l'encarregat, el Sr. Belloch, de redactar la llei, va admetre que havien enviat massa tard el projecte al parlament, fins i tot l'ex-ministra Sra. Matilde Fernández, d'Assumptes Socials, culpava un poc el president del Congrés de Diputats per no haver convocat un ple extraordinari per tal de debatre el tema i també culpava el Govern per tal de no haver presentat abans aquest projecte. Això va genera que per part de diputades d'Esquerra Unida es fessin manifestacions com les següents: "*El PSOE sólo ha hecho una operación de maquillaje a costa de la frustración de las mujeres. Hacemos un llamamiento a las mujeres españolas para que pidan responsabilidades al Gobierno por haber incumplido sus compromisos electorales*", perquè aquest compromís era un compromís del Partit Socialista, segons una diputada, una diputada socialista, naturalment, "*uno de los aspectos fundamentales y prioritarios del proyecto socialista*", és un compromís electoral que havia assumit el Partit Socialista.

El Partit Popular, respecte d'aquest tema, ha dit en infinitat d'ocasions que *naturalmente está* a favor de mantenir els tres supòsits que es varen aprovar, la llei orgànica del 85, que va dur a la inclusió dins l'article 417 bis del Codi Penal, i també s'ha manifestat a favor del que ha dit la Quarta Conferència Mundial de les Dones, celebrada a Pequín, que la darrera..., la solució de les dones que es veuen abocades a prendre aquesta decisió, no ha de ser la presó, però el Partit Popular no s'ha manifestat mai a favor -almanco per ara- d'una ampliació del supòsit d'interrupció voluntària de l'embaràs. Per tant, aquest és un compromís que havia adquirit el Partit Socialista, no un compromís que havia adquirit el Partit Popular. Davant d'això, suposava que el Partit Socialista coneixia aquesta situació del Partit Popular o quines eren les manifestacions del Partit Popular respecte d'aquest tema, jo també em va demanar per què era que el Partit Socialista presentava aquesta proposició no de llei, perquè jo també tenia entès que no havia presentat en altres ocasions en aquest parlament propostes com aquesta, la veritat és que jo, tal vegada, som més mal pensada que el diputat d'Esquerra Unida, però quan vaig acabar de llegir aquest article que els deia en el diari, em vaig malpensar en llegir les paraules del Sr. Triay quan deia que *"en el Partido Popular no tendría por qué haber muchos problemas, ya que su primer candidato por Baleares dijo en un debate que él era partidario del aborto libre"*, jo els demanaria que respectin aquest tema, que no utilitzassin aquesta tàctica, que no fessin, com s'ha dit avui aquí, demagògia ni oportunisme polític, fins i tot els aconsellaria que no ho fessin, perquè, per la mateixa regla de tres, jo els hauria de dir que a la millor el Partit Socialista pot tenir molts de problemes si decideix dur endavant aquesta llei, perquè també importants dirigents del seu partit s'han manifestat en contra de l'avortament, per no anomenar d'altres més coneguts tal vegada a la nostra comunitat, el batle La Corunya i diputat s'ha manifestat públicament totalment en contra d'aquesta llei.

Per tant, la veritat és que pens que sobre aquest tema o hem de fer demagògia ni oportunisme polític, si és això és el que cercava, perquè el tema és prou important i prou seriós per no utilitzar-lo políticament i fer demagògia; a més, també, i tal vegada no em correspondria, a mi, correspondria més a Esquerra Unida demanar-los: "Vostès que són tan propensos que persones d'altres partits es manifestin públicament sobre determinats assumptes, per què no varen aprovar una llei que va presentar Esquerra Unida o no varen prendre en consideració una llei que va presentar Esquerra Unida quan varen veure que vostès retardaven *sine die* la presentació de la Llei de l'avortament en el Congrés?, una llei de terminis que presentava Esquerra Unida, per què no la varen votar a favor o per què vostès, en aquesta proposició no de llei, tal vegada l'ha explicada més en l'exposició la diputada, però per què és que no manifesten què és el que volen respecte d'aquest tema?, que volen, una llei de terminis?, que volen, una llei d'indicadors o que estan a favor de l'avortament lliure? Tal vegada, si no tenen cap tipus de problema, tal vegada, diguin-ho clarament; és a dir, no hi veig tampoc el perquè d'aquests problemes.

Per tant, per acabar, jo només li diria, i tal vegada això sigui una opinió meua personal, i sense que serveixi de precedent, que estaria d'acord amb allò que va manifestar el president del Grup Parlamentari Socialista nacional, el Sr. Felipe González, quan va dir que *"la Ley del aborto se ha de lograr sin apresuramiento y ha de ser asumida por la sociedad"*, perquè jo pens personalment que per moltes lleis que fem, si no s'adopten altres mesures i si no es consciencia la societat, només legislant, realment els problemes no es resoldran i el problema de l'avortament o de la maternitat lliure, com ha dit el Sr. Ramon Orfila..., només legislant no s'aconseguirà resoldre el problema, perquè, de fet, la Llei del 85, amb la qual estam totalment d'acord i que va suposar un gran avanç, ha dut molts complicacions, fins i tot en la seva aplicació pràctica, jo no vull repetir el que ha dit el Sr. Ramon Orfila, però és que només el 3% dels avortaments legals es duen a terme en clíniques públiques, què passa, llavors? Les 30, 40, 50 o 60.000 pessetes a què les dones han de recórrer per anar a clíniques privades..., solucionam així el problema? Jo pens que no. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Diputada Leciñena, per dir si accepta o no l'esmena presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida a la vegada que també consumir el torn que li correspon de rèplica als diferents grups.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. En primer lugar, doy las gracias a los grupos parlamentarios que van a dar apoyo a esta proposición no de ley sobre la ampliación de la despenalización de la interrupción voluntaria del embarazo; por otro lado, no nos parece oportunista presentarlo porque no es la primera vez que este parlamento insta al Gobierno o a otros organismos internacionales en temas de interés, por tanto, no es de extrañar que nuestro grupo lo haga en un tema del interés y repercusión social como es el aborto, aunque sea la primera vez que se presente en esta cámara por un grupo.

Parece que se repite aquí mucho por un lado el tema de demora y por otro, parece que el Grupo Parlamentario Popular dice que hay que hacerlo más despacio. No sé. De todas maneras, yo quiero decir que la despenalización del aborto ha sido planteada por los socialistas desde 1983 hasta este momento, y lo hemos querido hacer de una forma decidida pero no traumática, es decir, hemos querido adaptar su ritmo a la evolución de la sociedad, a pesar de la oposición de las fuerzas conservadoras. Por tanto, yo creo que o se puede hablar de tardanza por parte ni del Partido Socialista ni del Gobierno Socialista. El Partido Socialista sí que ha cumplido sus compromisos electorales del 82, del 86, del 89 y del 93 en este tema. Hasta 1988, diferentes fuerzas conservadoras obstruían la aplicación de esta ley, como ya me he referido en mi primera intervención, por tanto, sólo ha sido después de esta fecha cuando se ha podido empezar a evaluar los efectos de la ley y así modificarla e introducir un cuarto supuesto, que era necesario. En la última legislatura el Gobierno Socialista presento el proyecto de ley ampliando la despenalización del aborto a mitad de la duración normal de la legislatura, en paralelo con el nuevo Código Penal, para que fuera aprobado en noviembre. Por tanto, no ha sido el acortamiento de la legislatura, sino el bloqueo de la derecha lo que ha impedido su entrada en vigor. Este bloqueo lo podemos constatar si seguimos un poco el curso de los trámites de este proyecto de ley.

El 7 de julio del 95 se aprueba el proyecto en el Consejo de Ministros. El 17 de julio entra en la cámara. Al día siguiente, el 18, se califica. Una semana más tarde, el 25 de julio, se publica en el *Boletín Oficial de las Cortes*. El 1 de septiembre, que es el primer día hábil del período de sesiones, se inicia el plazo de tramitación de enmiendas, que finaliza el 18 de septiembre. Antes de finalizar, el PNV solicita la ampliación de este plazo una semana más. La Mesa, reunida el 12 de septiembre, admite la ampliación hasta el 26 de septiembre. Hay que recordar que el PSOE se encuentra en minoría, ya que la Mesa está compuesta por cuatro diputados...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sra. Diputada. Prec, per favor, als diputats, que guardin silenci.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Como decía, el PSOE se encontraba entonces en minoría, ya que la Mesa está compuesta por cuatro diputados del PP, uno de CiU, frente a los tres del PSOE y uno del PNV.

El 14 de septiembre el Grupo Parlamentario Socialista y el Grupo Parlamentario de Izquierda Unida solicitan la tramitación de urgencia del proyecto, solicitud que es rechazada por los grupos popular y de CiU en la reunión de la Mesa celebrada el 19 de septiembre. Con posterioridad, CiU solicita una prórroga de quince días, que es admitida con el apoyo del Grupo Popular en la reunión de la Mesa celebrada el 26 de septiembre. Al día siguiente, el 27, el Gobierno solicita el trámite de urgencia para este proyecto. El 3 de octubre la Mesa del Congreso nuevamente, con los votos del PP i CiU, rechaza la tramitación de urgencia solicitada por el Gobierno y amplía el plazo de enmiendas hasta el 17 de octubre. Haciendo un inciso, cabe recordar que el presidente de la Mesa se limitó a actuar como cabría de esperar en él, de forma institucional y respetando la decisión de la mayoría de la Mesa, de hecho, recientemente ha recibido la felicitación unánime de todos los grupos parlamentarios por su labor a lo largo de estos años. Siguiendo con el orden cronológico, el 17 de octubre la Mesa del Congreso traslada a la Comisión de Justicia e Interior la solicitud de comparecencia de expertos pedida por el Grupo Parlamentario Popular y CiU nuevamente y amplía el plazo de enmiendas hasta una semana después de que se celebre la última de las comparecencias que se pueden acordar por la comisión en relación con este proyecto de ley o, para el caso de que no se acuerde la celebración de ninguna comparecencia, hasta una semana después de que se adopte tal acuerdo. Con este nuevo aplazamiento, lo que trataron los grupos parlamentarios Popular y CiU mediante su mayoría en la Mesa fue que este proyecto de ley no se debatiera antes de las elecciones catalanas, que fueron el 19 de noviembre, ya que así no había tiempo para que el proyecto de ley de interrupción voluntaria del embarazo fuera debatido por el Senado y aprobado definitivamente por el Congreso antes del final de la legislatura, al anticiparse las elecciones generales al mes de marzo de este año, como así ocurrió.

Por tanto, Sr. Portella, no se puede hablar de demora por parte del Gobierno socialista, sino de bloqueo de las fuerzas conservadoras, de bloqueo por parte del Grupo Parlamentario Popular y el Grupo Parlamentario de CiU, por esto, no podemos admitir su enmienda, y la segunda parte es una copia calcada de la nuestra.

De todas maneras, no me gustaría acabar sin formular al Grupo Parlamentario Popular una serie de preguntas. ¿Por qué el Grupo Parlamentario Popular, que en el 83 se opuso frontalmente a la actual Ley del aborto, actualmente la toleran, porque en su programa, desde luego, no hacen referencia a que cuando gobiernen la vayan a retirar?, ¿acaso se equivocó en el 83?, piense que a lo mejor también ahora se equivoca; ¿por qué acepta el Grupo Popular en la Conferencia de Pequín soluciones para las mujeres de todo el mundo, las mismas que niega a las españolas?, ¿cuál es su verdadera cara, la que muestran en Pequín o la que muestran aquí?, ¿está el Grupo Popular a favor o en contra de que las mujeres que aborten vayan a la cárcel?, si está en contra, ¿estaría el Grupo Popular dispuesto a reformar la Ley de despenalización del aborto? Señores diputados del Grupo Popular, asuman la realidad y no dejen que la realidad les sobrepase, como ya les ocurrió en el 83, cuando se aprobó la actual ley. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per tant, amb la intervenció queda clara la no acceptació de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Per acabar, només diré que moltes de les cites a què jo he fet referència no les he dites jo, és a dir, jo li he dit que va ser el ministre de Justícia anterior qui va admetre que havien enviat tard el projecte al parlament, per tant, a la millor això contesta allò que ha dit al Sr. Portella, però si vostè diu que això no és un retard per part del Govern, m'ha de perdonar; fins i tot l'ex-ministra d'Assumptes Socials també ho va fer. No diguin que no ha estat culpa del Govern Socialista, que no l'ha presentada en el parlament, a més, aquesta darrera legislatura. Tant el Sr. Portella com el Sr. Ramon Orfila com jo li hem dit que hi han tengut molt de temps, per tant, no em digui que això no és oportunisme polític. A més, li diré una cosa, també qui va dir que *la Ley de aborto se ha de lograr sin apresuramiento y ha de ser asumida por la sociedad* ha estat el Sr. Felipe González, no he estat jo, jo n'he reproduït les paraules, però vostè no me les atribueix a mi, jo li he dit que ho va dir el Sr. Felipe González, no ho he dit jo, és que vostès mateixos entren en contradicció; per tant, no vulguin cercar contradiccions tan en el nostre partit, sinó cerquin-les dins el seu propi partit, perquè, per una part, una diputada diu que això és el projecte prioritari, fonamental del projecte socialista, per una altra, el Sr. Bono diu que això no ha de ser prioritari i el Sr. Felipe González diu que hi hem d'anar *sin apresuramiento*. Jo el que els deman és que no cerquin tant les busques en els altres i les mirin en els seus. A més, li diré una cosa, a Alemanya, és ver que s'hi va aprovar una llei com aquesta, però ha estat la llei que durant 25 anys ha tengut més debats parlamentaris, per tant, no ocultis que ni Convergència i Unió ni el Partit Popular quan varen demanar compareixences, varen demanar informes, perquè això és el que és lògic; li dic que és la llei que durant 25 anys ha tengut més debats parlamentaris a Alemanya. Per tant, com ja li dic, no facin oportunisme ni demagògia sobre aquest tema. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a la votació de la proposta tal com ve redactada per part del Grup Parlamentari Socialista.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 26; en contra, 29; abstencions, no n'hi ha. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

II.4) Proposició no de llei RGE núm. 1340/96, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a regulació de les temporades de rebaixes als comerços de les Illes Balears.

Passam a la següent proposició no de llei, que presenta el Grup Parlamentari Socialista, relativa a regulació de les temporades de rebaixes en els comerços de les Illes Balears. Per fer-ne la defensa, té la paraula la seva portaveu, Sra. Carme Garcia.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. La proposició no de llei que presenta avui el Grup Socialista està determinada per la Llei 7/96, d'ordenació del comerç minorista, que regula en el seu article 25 les temporades de rebaixes. Aquest article estableix que les temporades de rebaixes només poden ser dues anuals, una a principi d'any i una en temporada estival. La durada del període de rebaixes està establert en un mínim d'una setmana i un màxim de dos mesos; la durada l'ha de decidir el propi comerciant, però dins les dates concretes, que han de fixar les comunitats autònomes. per aquest motiu, es presenta la proposició no de llei que insta el Govern a regular en el termini d'un mes les temporades de rebaixes per als comerços de la nostra comunitat.

L'exposició de motius de la Llei d'ordenació del comerç minorista ja defineix que aquesta significa l'establiment d'un entorn de bones pràctiques comercials, perquè resulti un millor funcionament de la competència mitjançant un marc legal de mínims, l'objectiu és que la regulació de la llei signifiqui una millora dels preus, de la qualitat i de les altres condicions de l'oferta, tot en benefici, en última instància, dels consumidors però, al mateix temps, per garantir la igualtat d'oportunitats en un sector amb fortes desigualtats estructurals.

La llei és respectuosa amb les competències de les comunitats autònomes i reconeix que la pràctica de les rebaixes, entre altres temes, pot tenir períodes o inicis diferents, segons l'àmbit territorial, i, per tant, deixa a les comunitats autònomes la fixació del dia en què comencen i acaben. És aquest un pas endavant molt important, en primer lloc perquè el sector del comerç veurà regulat un aspecte fonamental de la seva activitat, especialment el petit comerç, amb un gran pes en l'estructura social i econòmica de la nostra comunitat, i també des del punt de vista de les competències de la nostra comunitat autònoma i la incidència directa que l'exercici d'aquestes té sobre l'establiment..., que pot tenir sobre el mercat balear. Cal tenir en compte també que en molts casos la major part dels vendes es produeixen en temporades de rebaixes, que en alguns casos coincideixen amb períodes típicament consumistes, en el bon sentit de la paraula. Per tant, establir les rebaixes en un moment o altre pot significar diferències de beneficis molt importants, només cal plantejar-se quina diferència hi pot haver entre regular com l'inici de les rebaixes dia 1 de gener o dia 7 de gener, després de Reis, les implicacions econòmiques directes sobre l'economia balear poden ser de gran transcendència. Així, la regulació de mínims, a què es refereix la llei i que inclou l'establiment del període de rebaixes, s'ha de fer el més aviat possible per tal que el sector conegui per endavant en quines coordenades temporals es mou, però també en benefici dels consumidors, que han de conèixer la regulació temporal que s'establirà, ja que és el destinatari final de tota l'activitat del comerç. Fins ara, la temporada de rebaixes la marcaven les grans superfícies, les quals les avançaven o endarrerien, segons el volum de venda de la temporada corresponent; a remolc d'elles, el petit comerç es veia forçat a entrar en la mateixa dinàmica, a més, el petit comerç no està en condicions ni de falsejar la finalitat de les rebaixes ni de produir o adquirir productes per vendre en rebaixes, ni cap de les pràctiques d'alguna de les grans superfícies.

La temporada de rebaixes del petit comerç és la que s'ha ajustat sempre a la definició que en fa ara la llei: oferir articles i deteriorats ni adquirits aposta per a les rebaixes, al mateix establiment i a un preu inferior al que tenien fixats abans, és a dir, per liquidar els estocs dels articles que a preu habitual no han tingut sortida i augmentar les vendes totals. Per tant, aquesta és una fórmula imprescindible si volem contribuir a corregir desigualtats entre les petites i les grans empreses dedicades al comerç al detall, com és un objectiu en aquest cas del Partit Socialista. El Govern ha manifestat públicament la intenció de fer aquesta regulació, però donat que el segon període de rebaixes s'estableix, segons la llei, prop de període estival, el nostre grup entén que aquesta s'hauria d'haver fet ja, també la hi han reclamat ja les associacions. Cap dels grups polítics amb representació parlamentària va fer esmenes a aquest article en la seva tramitació al Congrés de Diputats; per tant, entenem que tots els grups hi estaran d'acord i suposem que la totalitat de la cambra donarà suport a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-president segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per fixar posició, té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Mixt, Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. No hi havia de qui podia tenir la paraula del Grup Mixt, si es veien els seus escons.

El sector del comerç minorista és un dels més importants pel que fa a l'aportació del conjunt econòmic d'aquestes illes i també en el nombre de llocs de feina. No obstant això, creim que el Govern d'aquesta comunitat ha estat moltes vegades insensible a la demanda d'aquest sector econòmic, donada la seva gran importància, i deim insensible perquè l'actual executiu no ha emprat els recursos que ha emprat en altres sectors que per ventura no tenen el pes que pugui tenir -el pes específic- el sector del comerç, insensible també perquè pareix que no hi ha hagut una voluntat de diàleg entre el Govern i les diferents parts implicades en aquest sector del comerç, prova d'això és que es queixen, aquests, que encara ara no s'ha convocada la mesa sectorial del comerç, de la qual es ve parlant fa temps, però que encara no és una realitat, com tampoc no és una realitat el pla d'equipaments comercials, del qual dia a dia i any rera any es diu a través dels mitjans de comunicació que es posarà en marxa ben aviat, fan anys que en sentim a parlar, però encara no se sap res que funcioni, després de tant de parlar-ne.

Per això, Unió Mallorquina considera important i urgent la regulació per part del Govern de la temporada de rebaixes en el sector del comerç, tal com estableix, per altra part, la llei estatal d'ordenació del comerç minorista, una regulació que ha de tenir sempre present. entenem nosaltres, el diàleg i la participació en el sector afectat. En aquest sentit, la regulació ha de tenir en compte, des del nostre punt de vista, les propostes que faci aquesta mesa sectorial el comerç, prèviament constituïda, cosa que encara no s'ha fet, i haurà de contemplar també l'elaboració d'un calendari anual on s'hauran de fixar per una part les dates concretes de la temporada de rebaixes, però tenint en compte tot i cada un dels subsectors implicats.

Per tant, sàpiguen que per part d'Unió Mallorquina i també del Grup Mixt tendran suport a aquesta proposició no de llei que el Grup Socialista ha presentat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula la Sra. Thomàs, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Potser hauríem de dir que realment és un tema prou important, però que l'hora de l'horabaixa i els temes que hem tractat fins ara han motivat aquesta situació de buit de la cambra, de fet, no només hi ha grups (...) parlamentaris, sinó que tan sols no sabem qui defensarà la posició del grup majoritari. De tota manera, allò que volíem dir era que per part d'Esquerra Unida sí que es donarà suport a aquesta proposició no de llei, el raonament seria molt semblant al que ha donat la representant del Grup Socialista, la Sra. García; pensam que el fet que el nostre estatut d'autonomia per un erro tècnic no permetés regular els horaris comercials no ha de deixar que després d'haver aprovat la llei estatal d'ordenació del comerç minorista, el Govern de la Comunitat Autònoma pugui fixar en el termini d'un mes..., i estam d'acord amb aquest termini d'un mes, de 30 dies, perquè precisament des del gener, quan es va aprovar aquesta ordenació, aquesta nova llei, el Govern balear no ha donat resposta a les demandes que li han anat arribant de part dels organitzacions sindicals i de les organitzacions patronals precisament reclamant aquesta ordenació del període de rebaixes o altres demandes que ens consten, i de moment, com ha dit la Sra. Munar, encara no han reunit la mesa sectorial de comerç.

Per tant, només vull reiterar el nostre suport a aquesta proposició no de llei i esperam que el grup majoritari igualment hi doni suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. També anunciem el vot favorable a aquesta proposició no de llei i ho anunciarem amb una sèrie de preguntes, la primera de les quals és per què ha estat necessària una llei del comerç i per què és necessari regular els horaris comercials o, en el cas d'aquesta proposició que ens ocupa, per què és necessari regular la temporada de rebaixes? La resposta a aquestes preguntes és perquè aquests anys hi ha hagut una vertadera agressió de la proliferació de grans superfícies comercials, una proliferació de grans superfícies comercials per mor d'un tractament a favor que han tengut per part de les administracions públiques (ajuntaments, Govern balear), tractament de favor en distints aspectes, per exemple, els famosos i debatuts convenis urbanístics que han significat que fins i tot s'han modificat planejaments urbanístics en favor de les grans superfícies comercials i en detriment del petit comerç, que mai no ha pogut tenir un tractament d'aquestes característiques; per part del Govern central, una discriminació positiva cap a les grans superfícies comercials en el tema de la fiscalitat, els grans superfícies tenen uns avantatges fiscals importants respecte del petit comerç. Podríem parlar d'altres tipus d'avantatges com la manca de regulació de la venda a pèrdues, la qual esperam que sigui corregida amb la llei recentment aprovada o els pagaments a llarg termini que fan tan de mal sobretot als petits proveïdors.

Ens trobam, però, davant d'un dilema: la defensa dels drets dels consumidors, sobretot el dret a poder trobar els comerços oberts i a ser els beneficiaris d'unes àmplies temporades de rebaixes, enfront de la defensa del petit comerç, i on és l'equilibri? L'equilibri, i ja ho hem dit altres vegades, és ne la defensa dels interessos generals, no veure els consumidors com un únic col·lectiu, sinó veure'ls com part d'una societat que en conjunt es veu perjudicada si el petit comerç pateix una agressió externa que el fa retrocedir, com passa actualment. Creim, per tant, que, per una qüestió conceptual de la societat que volem, és imprescindible la defensa del petit comerç, i davant d'un possible conflicte entre els drets dels consumidors i la defensa del petit comerç, hem de tenir en compte els llocs de feina que es destrueixen si es tanca el petit comerç, hem de tenir en compte la pèrdua de renda regional, avaluada per informes de prestigiosos economistes a petició de les patronals del comerç, hem de tenir en compte la facilitat major per a la promoció de productes autòctons que trobam en el petit comerç i, en definitiva, hem de considerar el comerç com a vertebrador d'una societat i sobretot com a factor important per mantenir unes ciutats vives i, sobretot, barriades antigues, que de cada dia es despoblen més, però que podrien tornar a tenir una vida molt important si defensàvem el petit comerç.

Per totes aquestes qüestions, encara que paregui que com a consumidors en sortirem perjudicats si no hi ha una temporada de rebaixes tan àmplia o, dient-ho d'una altra manera, si per part del Govern balear es regulen les temporades de rebaixes, aparentment els consumidors hi perdrem, com a ciutadans d'aquesta terra, com a ciutadans de les Illes Balears, en conjunt hi guanyarem, perquè si es defensa el petit comerç, defensam més llocs de feina, defensam la renda regional d'aquesta comunitat autònoma i, en definitiva, defensam unes ciutats més vives i amb una societat més arrelada a la pròpia ciutat. Per aquestes qüestions, votarem a favor d'aquesta proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el representant del Grup Popular, Sr. Joan Marí.

EL SR. MARÍ I BONET:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Dia 17 de gener del 96 es va publicar en el *Butlletí Oficial de l'Estat* la Llei d'ordenació del comerç minorista. El desenvolupament de la Llei 7/96, d'ordenació del comerç minorista, en allò que estableix com a competència de les comunitats autònomes, es pot realitzar mitjançant decret o ordre del conseller competent. Atès que l'article primer de la Llei orgànica 2/1996 estableix la transferència a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears la competència d'execució de la legislació de l'Estat en matèria de comerç interior, és preceptiu realitzar l'assumpció i distribució d'aquestes competències per poder després desenvolupar o executar la normativa de la Llei 7/1996. Aquest requisit s'ha complert mitjançant l'aprovació d'un decret d'assumpció i distribució de competències que han estat assignades a la Conselleria de Comerç i Indústria, decret que va ser aprovat pel Consell de Govern del passat dia 14 de març. Una vegada publicat en el BOCAIB el text del referit decret, la Conselleria de Comerç i Indústria elevarà al consell consultiu aquestes normes, les quals, pel seu rang, necessiten de l'informe preceptiu d'aquest òrgan, i quan pertoqui, aprovarà i publicarà en el BOCAIB aquelles normes que pel seu contingut sigui suficient tramitar mitjançant una ordre del conseller de Comerç i Indústria. La Conselleria de Comerç i Indústria ja té elaborats els projectes normatius per al desenvolupament de la Llei 7/1996. S'han realitzat reunions amb les patronals i els sindicats del sector i s'ha arribat a uns principis d'acord per regular les matèries que l'esmentada llei estableix que han de desenvolupar les comunitats autònomes, entre aquestes, les dates en les quals s'establiran les dos temporades de rebaixes.

Per tan, creim que s'han dat les passes que s'havien de dar, que no es tracta de córrer molt sinó de fer les coses ben fetes, que no hi ha necessitat de fixar un termini d'un mes per regular les temporades de rebaixes, sinó que la Conselleria de Comerç i Indústria ho publicarà quan sigui oportú per afavorir el sector i els usuaris. Per tant, com que no hi veim aquesta necessitat, no darem suport a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Torn de rèplica. Té la paraula la diputada Sra. Carme Garcia.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Vista l'audiència que té en aquests moments la cambra, estic quasi per tornar a repetir tota la meua intervenció d'abans, que només han escoltat quatre, així tendré més audiència. De totes maneres, vull fer servir el torn que em correspon per agrair als grups que han donat suport a la nostra proposició no de llei i també, tal vegada, fer unes quantes preguntes al Grup Popular perquè... Altres vegades se li ha dit que sembla que les coses es fan per inspiració divina. Ens diu: "El Govern ho farà quan sigui oportú", i jo deman: quan serà oportú?, si hi triga tres mesos, que és que ha trigat en realitzar l'assumpció de competències..., ens diu que l'11 de gener, el 14 de gener -no record la data de publicació al BOE-, el 17 de gener, i el 14 de març es publica l'assumpció de competències, tres mesos, tres mesos més per determinar i regular la Llei de rebaixes i ens posen dintre del període estival, que és precisament allò que volíem evitar. Jo crec que un mes no és un termini exagerat, és un termini adequat, més si tenim en compte que el Partit Popular manifesta que ja s'han realitzat contactes amb els sindicats, amb tot el sector i que, a més, té una proposta, per tant, per què no pot ser un mes, si ja ho té tot fet?

Se me n'ha anat del cap tot.

Nosaltres pensem que aquesta és una proposició no de llei, com ja he dit, per realitzar una cosa que ja hauria d'haver-se feta, no per tràmits administratius, hauríem d'arribar a mes de juny sense tenir aquest regulació. Vull recordar que no tothom forma part del petit comerç ni tothom és consumidor de serveis sanitaris, de serveis notariaus, d'advocat o d'altres coses, però tothom és consumidor del petit comerç, un cop o un altre, tots hi passam, per allà, i tots necessitam que algunes garanties que els les han recordades altres grups, en les quals no vull entrar, estiguin justificades. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Passam directament a la votació de la proposició no de llei.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 28; en contra, 29; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

III.- Debat de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu RGE núm. 3180/95, presentada pel Grup Parlamentari Popular, a la Proposició de llei RGE núm. 1947/95, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a foment i regulació del voluntariat social.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que fa referència al debat de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu presentada pel Grup Parlamentari Popular a la Proposició de llei del Grup Parlamentari Nacionalista-Psm relativa a foment i regulació del voluntariat social. Per presentar l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, té la paraula la Sra. Diputada Carlota Alberola.

LA SRA. ALBEROLA I MARTÍNEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputades i senyors diputats. tot i que el nostre grup hi va votar a favor en el debat de presa en consideració de la Proposició de llei 1947/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a foment i regulació del voluntariat social, també hi vàrem anunciar que presentaríem una esmena a la totalitat amb text alternatiu. tot i que tenim punts coincidents i valoram el seu esforç realitzat per presentar aquesta proposició de llei, a la nostra intervenció ja vàrem donar els arguments pels quals presentaríem una esmena a la totalitat. Vostès proposaven per tercera vegada una proposició de llei idèntica a la que presentaren fa tres anys, que és literalment una còpia de la llei marc italiana, la qual en el seu moment fou qualificada d'excessivament intervencionista, confon conceptes com voluntariat i associacionisme i oblida la realitat pluriinsular de la nostra comunitat. A més, la raó d'aquest text alternatiu es troba no tan sols en els arguments abans exposats, sinó també en el convenciment de les aportacions que hi podem fer des del nostre grup, en funció de l'opinió del sector, que ha estat consultat en diverses ocasions, les indicacions i recomanacions de la Unió Europea i de les experiències d'altres comunitats autònomes.

En el seu aspecte formal, la llei conté una exposició de motius, un títol primer amb les disposicions generals, un títol segon -"De les organitzacions dels voluntaris"-, un títol tercer -"Del voluntariat"-, un títol quart -"De l'Administració"-, un títol cinquè -"De la participació"-, tots ells amb els seus articulats corresponents.

A l'exposició de motius, tot i que el valor central fa referència al reconeixement de la tasca social del voluntariat i a la regulació de la participació ciutadana com un complement de les polítiques socials públiques, a més, hem intentat reflectir-hi que si bé els moderns estats de dret han universalitzat les millores socials fent possible l'estat del benestar, se sap que la satisfacció dels interessos generals ha deixat de ser responsabilitat exclusiva de l'Estat per convertir-se en una tasca compartida entre aquest i la societat. Així entès, els ciutadans, de cada vegada més informats i formats, reclamen uns papers més actius, la qual cosa comporta un increment de la participació ciutadana; així, la llei preveu el voluntariat organitzat i la creació d'un fòrum d'organitzacions del voluntariat on tinguin cabuda totes les organitzacions legalment constituïdes i sigui l'òrgan de màxim ressò social del voluntariat a Balears, s'organitzi per seccions insulars i auxiliat per una secretaria tècnica, la qual cosa permetrà coordinar actuacions, juntar esforços i tenir més àmplia cobertura social.

Al títol primer, "Disposicions generals", s'hi articula l'objecte de la llei, s'hi defineix el concepte de voluntariat i hi introduïm un nou concepte, que seria l'exclusió de les actuacions voluntàries aïllades, esporàdiques, exercides al marge de les organitzacions i les executades per raons familiars, d'amistat o de bon veïnatge. La llei pretén que aquelles accions aïllades trobin un model d'organització que permeti aprofitar aquests esforços, també contempla l'àmbit d'aplicació, activitats d'interès general, els beneficiaris i els principis bàsics.

Al títol segon, "De les organitzacions dels voluntaris", a l'articulat, s'hi defineix que les entitats hauran d'estar legalment constituïdes, dotades de personalitat jurídica pròpia i no tenir caràcter lucratiu, tenir subscrita una pòlissa d'assegurança que cobreixi els sinistres dels propis voluntaris i els que es puguin produir a tercers, cobrir les despeses derivades del servei i dotar els voluntaris dels mitjans adequats, proporcionar als voluntaris la formació necessària per al correcte exercici de les activitats encomanades, facilitar als voluntaris una acreditació que els habiliti i els identifiqui, portar uns llibres de registres d'altres i baixes de personal voluntari i podran col·laborar en la realització dels serveis socials en les administracions públiques si tenen l'aprovació oficial dels seus estatuts i estar inscrits en el registre general d'entitats de voluntariat social de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, també s'hi contempla subscriure convenis amb les diferents administracions públiques. El govern de la Comunitat Autònoma elaborarà un decret que reguli el registre general d'entitats de voluntariat.

Al títol tercer s'hi contempla tot un capítol sobre el voluntariat. En aquest títol s'articula el concepte de voluntari/voluntària que, com vostès saben, a la seva proposició de llei no estava contemplat; s'hi articula també l'estatut del voluntari o voluntària, que s'entén com el conjunt de disposicions quant als drets i deure que contreen i també, un tema important, regula com els voluntaris s'incorporen a les organitzacions.

Al títol quart, "De l'Administració", s'hi articulen les competències que corresponen al Govern, és a dir, crear i mantenir un registre d'entitats de voluntariat, assessorar i informar les institucions, fomentar la formació, l'associacionisme i la participació social dels ciutadans. Als consells insulars els correspondrà l'estudi i la programació de les accions que el voluntariat dugui a terme en el seu àmbit territorial, coordinació, planificació i control dels programes del voluntariat, concessió d'ajudes o convenis o concertació de serveis, el foment d'entitats del voluntariat i la coordinació d'aquestes entre elles, cosa que també és prou important, atès el nombre d'entitats no governamentals que hi ha a les nostres illes.

Al títol cinquè, "De la participació", la llei hi preveu la creació del Fòrum Balear del Voluntariat Social, on tinguin cabuda totes les organitzacions legalment constituïdes, el funcionament del qual sigui democràtic. El fòrum pretén ser l'òrgan màxim de ressò social del voluntariat de Balears, serà un òrgan consultiu, de coordinació, de promoció de la participació dels ciutadans en les organitzacions de voluntariat i de foment de la formació dels voluntaris; les seves funcions seran elevar propostes a la conselleria que en tinguin atribuïdes les competències, als consells insulars o als ajuntaments, també promoure debats entre les organitzacions del voluntariat social per a la recerca i millora de la intervenció social, coordinar els àmbits d'actuació i la cooperació entre les organitzacions de voluntariat. La composició i funcionament del Fòrum Balear del Voluntariat Social es regularà mitjançant un decret del Govern balear i el fòrum, també és un fet prou important, reconeixerà el fet insular i s'organitzarà mitjançant fòrums insulars.

Per tot el que hem exposat, senyores i senyors diputats, estam convençuts que aquest text millorarà el presentat pel Grup nacionalista-PSM, vertebrarà d'una forma més aclaridora els objectius de la pròpia llei, les organitzacions de voluntariat, els voluntaris, l'Administració i la participació, i contempla el fet pluriinsular des de la perspectiva dels consells insulars. Per aquest motiu, demanam el suport del tots els grups d'aquesta cambra sense perjudici de les esmenes parcials que els grups parlamentaris hi puguin presentar per tal de millorar i consensuar al màxim aquesta proposició de llei. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

S'obre el torn a favor d'aquesta esmena a la totalitat.

Torns en contra? Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Ja fa més de mig any que vàrem començar les sessions ordinàries d'aquesta legislatura i hem tengut molt poques oportunitats de veure com el Grup Popular es mostrava receptiu a les iniciatives que provenien dels grups de l'oposició. Aquest matí hem tengut una grata excepció en el tema dels indicadors econòmics. En general, però, han mostrat la prepotència tan habitual en els casos de les majories absolutes i no han volgut acollir les propostes d'altres grups, en la major de les ocasions, ben raonable i assumibles.

La proposició de llei de foment i regulació del voluntariat social, presentada pel Grup Nacionalista, semblava marcar una excepció quan va ser admesa a tràmit. El Grup Popular, però, se'ns presenta ara amb una esmena a la totalitat on intenta deixar clara la seva voluntat que la cambra no aprovi res provinent de cap grup d'oposició. El fet no seria tan lamentable si no es donàs la circumstància agreujant que el text alternatiu és notablement pitjor que el que va presentar el Grup Nacionalista. La lectura de l'exposició de motius del text de l'esmena de Grup Popular ja ens va indicant que es tracta d'un text amb un esperit molt allunyat del que ha de tenir una llei que fomenti l'activitat voluntària feta amb llibertat; on hi ha tot un detall significatiu és on diu que la Llei d'acció social ha permès el desenvolupament de l'associacionisme i el suport al voluntariat social, com si algú pogués creure que el que és una lliure expressió de les forces solidàries existents a la societat és el resultat d'un text legal dictat per un govern que no ha demostrat tenir cap sensibilitat social; la concepció del que és el voluntariat és innecessàriament restrictiva, circumscriu la seva activitat en matèria social, diu, o de serveis socials i pel seu objectiu de caràcter assistencial, això pot respondre en principi a la idea prevalent de voluntariat o al se seves manifestacions més comunes, però, segons com sigui entès, pot deixar de banda les activitats voluntàries en camps com la cooperació amb el sud, la protecció de l'entorn o la protecció del nostre llegat cultural.

El text del PP està fet des d'una concepció restrictiva del que és el voluntariat. Les diferències d'esperit s'hi revelen amb les noves aportacions i també amb allò que se suprimeix del text del Grup Nacionalista, l'article 1 d'aquest text parlava, respecte del voluntariat, de "salvaguardar la seva autonomia i afavorir la seva aportació originària", potser la no presència d'aquesta frase ni d'altra de semblant és el que millor resumeix l'esperit de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Popular. tot el text de l'esmena reflecteix un afany molt més de regulació que de foment, i el que és pitjor és que la regulació es pot arribar a confondre fàcilment amb la fiscalització i el control, per posar-ne un exemple, el text detalla una relació de deures del voluntari, és evident que un voluntari o una voluntària és una persona que adquireix compromisos i que, per tant, contreu deures, però els contreu amb l'organització de la qual és voluntari, resulta gairebé ridícul que la llei estableixi el deure del voluntari d'actuar, diu, de forma diligent i solidària, i també hi ha deures com el de participar en activitats formatives o seguir les directrius de l'organització, les quals s'han d'establir al nivell de les relacions entre persones voluntàries i entitats privades, però el capítol on es fa més evident l'afany de substituir el text dels nacionalistes per un altre més tendent a restringir la llibertat de les organitzacions i el seu poder de participació és el referent a l'anomenat Fòrum de Voluntariat Social, aquest òrgan consultiu ve a substituir la coordinadora d'organitzacions de voluntariat, la composició del qual determinava la mateixa llei i en el qual les organitzacions de voluntaris hi tenien un pes decisiu, ara s'ens proposa un òrgan la composició del qual ha de fixar un decret. Està clar que es pretén aprovar un text que permeti crear un òrgan consultiu dominat pels representants polítics. D'altra banda, de la llarga llista de funcions de la coordinadora, passam a una llista de cinc funcions del fòrum. És obvi que pel camí queden les funcions que donaven aquest òrgan un paper rellevant com a dinamitzador de tota l'activitat de voluntariat a la Comunitat. No fa falta que digui que els Verds ens oposarem a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Popular. Més enllà d'aquest text, voldria aprofitar la meua intervenció per denunciar la manca de sensibilitat que davant les qüestions socials ha demostrat el Govern balear. Cap traspàs de competències no pot justificar que no es dediquin els doblers necessaris a l'atenció social, els esdeveniments de les darrers setmanes han posat de manifest l'urgència que ens trobam. A Palma els indigents poden arribar a morir al carrer i les entitats que es dediquen a l'atenció als col·lectius marginats es troben absolutament arruïnades. Els voluntaris i les voluntàries hi poden ajudar, però els poders públics tenen unes responsabilitats que no poden defugir. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part d'Esquerra Unida, té la paraula la seva portaveu, la Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Una vegada estudiada l'esmena a la totalitat a la proposició de llei del voluntariat social presentada pel Grup Parlamentari Popular, el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida vol manifestar el seu rebuig a aquesta esmena per una sèrie de raons. La primera és que la consideram una esmena a una proposició de llei totalment desfasada que no se situa dins el context de l'actual societat moderna, plural i de dret, buida de contingut donat que no determina mecanismes de regulació i reglamentació dins aquesta mateixa llei, altament restrictiva tant respecte al concepte de voluntariat com a les entitats o organitzacions que podran ser considerades com a organitzacions de serveis al voluntariat, i discriminatòria ja que estableix categories diferenciades de prestacions socials, tècniques o voluntàries, i categories diferenciades de ciutadans, residents i transeünts. A l'exposició de motius queda ben definida la seva naturalesa conservadora que en cap cas concep el voluntariat com a una gent que organitza i enriqueix la societat, sinó com un ens subsidiari a l'actuació del que anomena sistema públic de serveis. El concepte de voluntariat que mana la Llei és altament restrictiu, no aconsegueix superar el caràcter restringit de l'actuació purament assistencial per fer lloc als diversos i valuosos àmbits de participació ciutadana. L'esmena està profusament il·lustrada amb idees vagues i tòpics mal contextualitzats.

A la nostra societat les persones, precisament per la seva distinció de rasa i sexe, han estat les més necessitades de lluitar per la millora de les seves condicions de vida. Consideram que l'estat del benestar és un avanç a aconseguir per una societat reivindicativa, en la seva història ve precedit per multitud de serveis voluntaris i/o voluntaristes aliens a l'Estat. Ni a les més altes quotes del benestar ha estat responsabilitat exclusiva de l'Estat, per tant, no té sentit parlar de tasca compartida entre Estat i societat com si es tractàs d'una novetat o una necessitat actual. Sí és destacable, en canvi, encara que no una novetat, la interessada necessitat que mana de la llei de reduir el voluntariat a un organisme subsidiari al sistema públic de serveis assistencials. Dir o argumentar que l'Estat no pot cobrir tots els camps d'actuació social, significa o delata una idea dividida de les problemàtiques socials en camps i per tant la inexistència d'una concepció integral que es materialitza, per altra banda, en una escassa o nul·la formulació de plans integrals d'actuació abordats i especialitzats, com a conseqüència d'aquesta especialització, impossibilitat de donar-los cobertura, necessitat d'apel·lar a la població general, etcètera. Tot això legitima la necessitat de potenciar aquest voluntariat assistencial que, com a una espècie d'exercit de salvació, alliberi als poders públics de la seva responsabilitat cap al benestar social. Es creen dues categories d'intervenció davant els problemes socials: els assumibles i els atesos per l'Estat, i els que queden en mans del voluntariat. L'anunciat dels objectius posa especial èmfasi en el reconeixement de la tasca del voluntariat per damunt de la necessària regulació del fenomen. El que fa intuir que la llei compleix un paper de mera declaració d'intencions en comptes d'una veritable voluntat reguladora. La referència que es fa a la llei a l'acció social de la Comunitat Autònoma és innecessària ja que la manca de reglamentació específica fins al moment, no ha potenciat el desenvolupament, foment o suport del voluntariat. Més aviat es pot dir que ha permès la seva existència i ha facilitat l'actual estat de la qüestió. Els jocs de paraules amb els quals la llei ens entreté resulten força curiosos però seria de major interès que es matisessin conceptes com voluntarisme i altruisme que entren en franca contradicció amb el concepte de societat activa, participativa i lliurament organitzada per aconseguir el benestar comú que el nostre grup defensa.

Respecte a l'articulat, donada l'excasa disponibilitat de temps, farem referència únicament als aspectes més significatius i posteriorment ja presentarem esmenes. L'article 1 defineix clarament el caràcter subsidiari, ni tan sols complementari, del voluntariat en el sistema públic de serveis. El seu caràcter restrictiu impedeix al moviment associatiu desenvolupar el paper que ha de complir i de fet compleix com a interlocutor en el discurs sobre les necessitats socials. Consideram que a l'article 2 el concepte de voluntariat és una mala còpia de l'article 4 de la llei general 6/96 de 15 de gener i mostra definitivament el seu caràcter restrictiu i assistencialista. Mentre la Llei general entén com a activitats d'interés generals les assistencials, de serveis socials, cíviques, educatives, culturals, científiques, esportives, sanitàries, de cooperació en el desenvolupament, de defensa del medi ambient, defensa de l'economia o de la investigació, de desenvolupament de la vida associativa, de promoció del voluntariat o de qualsevol altra de naturalesa anàloga, la llei presentada pel Grup Popular contempla com a activitats úniques les assistencials. Respecte a la referència que fa a la feina remunerada, em sembla una definició vaga que no articula mecanismes clars de control o reglamentació. L'article 3, volem manifestar els nostres dubtes respecte a la viabilitat d'aquest article ja que entra en contradicció amb el que s'exposa a l'article 2 de la llei general, reduint la seva aplicació. L'article 4, les activitats d'interés general són una altra vegada una demostració que és la columna vertebral de la llei sobre el caràcter marcadament restrictiu i assistencialista que aquesta defensa. Quan als beneficiaris, a l'article 5, el Grup Popular parla de ciutadans de les Illes Balears i transeünts. Demostra clarament que aquest grup concep l'existència de dues tipologies i/o categories diferenciades de persones: ciutadans i transeünts. Esperam que continuïn considerant persones al segon grup. No farem cap més comentari sobre aquest article, però creim que és censurable pel seu contingut discriminatori. L'article 8 de les organitzacions, pensam que restringeix i impossibilita la pluralitat i la diversitat de les entitats que puguin ser considerades com a organitzacions voluntàries. Una altra vegada delata el caràcter discriminatori de la llei. De l'article 9, dels serveis, no entenem el terme entitats privades, que és un concepte que no té lloc en el discurs sobre el voluntariat ja que està exclosa tota relació mercantil. Resultaria més adequat parlar d'organitzacions no governamentals. L'article 20 parla de la conselleria competent, sense precisar-la. Ens agradaria que poguessin precisar quina serà aquesta conselleria competent. Respecte al fòrum del voluntariat, pensam que són articles genèrics, ambigus, que no determina la composició, l'organigrama, el seu funcionament, les seves competències, ni el seu finançament. Pensam que aquest organisme hauria d'estar regulat des de la pròpia llei, i no deixar aquesta reglamentació en mans d'un futur decret. Per tant, pensam que és una esmena a la proposició de llei del Grup Nacionalista que mereix el nostre rebuig. Presentarem esmenes parcials. Finalment, la proposició de llei del Grup Nacionalista pot ser (...) dins el model italià, però sobretot ens semblava molt més participativa, molt millor que la del Grup Popular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari PSM, té la paraula la Sra. Diputada Catalina Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Avui hem de debatre un tema que és quasi històric per nosaltres. Un tema en el qual el PSM ja fa temps que hi fa feina i som conscients de la seva importància. No cal recordar les iniciatives parlamentàries que hem duit a terme des del 93, 94, 95 en aquest parlament perquè vostè, Sra. Alberola, ja les ha reconegudes abans a la seva intervenció. L'esmena a la totalitat que presenta el seu grup parlamentari no contempla la filosofia que marca la proposició que nosaltres vàrem defensar l'octubre del 95. A la presa en consideració de la proposició de llei sobre la regulació del voluntariat, ja plantejarem que el nostre grup establia uns mínims a legislar, i que érem conscients que ens podia millorar i ampliar els continguts de la nostra proposta. Analitzant tant l'exposició de motius com l'articulat de l'esmena a la totalitat que el seu grup parlamentari ha presentat, és obvi que no només no es millora, no s'amplia en continguts, no s'enriqueix en matisos, sinó que es redueixen objectius i, per tant, es disminueix en qualitat la nostra proposta.

En els objectius de la llei defensada per vostès, a l'article 1, es contempla (...) regular, promoure i facilitar la participació solidària dels ciutadans i de les ciutadanes en diferents actuacions de voluntariat però només amb finalitat de caràcter social. Aquí vostès ja tanquen la possibilitat que organitzacions de voluntaris que facin feina, que treballin en altres temàtiques, ja sigui món cultural, medi ambient, etcètera, es puguin acollir a aquesta normativa, i vostès ho reafirmen en la definició d'activitat del voluntari, a l'article 4 de la seva esmena, quan només fan referència a que seran aquelles activitats que tinguin un objectiu assistencial, (...) altres portaveus en aquest parlament, en matèria social. Actualment, el perfil del voluntariat s'ha anat ampliant a causa de la seva actuació en diferents àmbits i sectors socials i, per tant, seria lògic que la llei que reguli aquest voluntariat s'adequés com a mínim a la realitat que ens trobam avui al 1996. El que sí és positiu de la seva proposta, Sra. Alberola, és el fet que es dediqui un capítol al tema del voluntaris com a unitat i que l'article 14 reculli drets i deures del voluntari, puntualització, per altra banda, que nosaltres ja vàrem contemplar a la nostra intervenció de dia 10 d'octubre del 95, quedant constància en el *Diari de Sessions*. L'article 18 de l'esmena fa referència a les competències que corresponen al Govern de la Comunitat, que bàsicament són administratives, de coordinació, foment de la formació del voluntariat, però ens sorprèn el fet que no hi hagi cap element de l'article 13 de la nostra proposta, del Grup Nacionalista-PSM. La proposta que nosaltres plantejàvem diu així: "El Govern de les Illes Balears preveurà per l'exercici pressupostari següent, el de l'aprovació de la present llei, les dotacions econòmiques necessàries". Aquí sí que hi ha una esmena a la totalitat, en els aspectes de responsabilitat pública en el millor estil del Govern balear a través de la Direcció General d'Acció Social, que com ja s'ha posat de manifest altres vegades, domina l'art de les bones paraules però no assumeix compromisos, sobretot si són pressupostaris. Ens presenten un projecte que suprimeix les (...) fiscals a les diferents organitzacions de voluntaris i que únicament compromet que siguin els consells insulars qui financin els projectes sense implicar econòmicament al Govern balear. Seguim amb l'article 21 de l'esmena a la totalitat, aquest article estableix la creació del fòrum balear del voluntariat. Le seves funcions serien les de fer propostes a la conselleria que tenguí competències en matèria d'acció social, coordinar actuacions entre les diferents organitzacions, foment de la participació ciutadana, però també en aquest moment trobam a faltar un dels punts de la nostra proposta. Quin és aquest punt?

Aquest punt és el de poder establir els criteris per a la distribució dels recursos que disposa la Comunitat Autònoma, per exemple, les ajudes econòmiques, les subvencions. D'aquesta manera, el fòrum balear que vostès plantegen queda relegat a òrgan consultiu, sense tenir dret a formar part de les discussions el tema de la distribució de les subvencions i ajudes de les diferents administracions, ni tampoc en el seguiment d'aquestes ajudes.

Acabaré la meua intervenció parlant de l'article 22. Aquest article, en principi, hauria de regular la composició i el funcionament del fòrum balear del voluntariat social, però es limita a notar que aquesta regulació es farà a través d'un decret del Govern balear. Per a nosaltres, pel Grup Nacionalista, és preocupant que la llei no defineixi els mínims que evitin la discrecionalitat que ja veim venir. Per a nosaltres és cabdal que detalli la composició d'aquest fòrum balear, ja que d'aquesta composició derivaria el grau de participació de les diferents organitzacions, que són els qui tenen més a dir i els qui coneixen i saben com estar el món del voluntariat. Per tot el que he esmentat, malgrat les coses positives que hi pot haver a la seva esmena basades en la nostra proposta, el Grup Nacionalista-PSM no pot donar suport a l'esmena que vostè ha defensat aquí avui mateix. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Senyors del Grup Parlamentari Popular, en matèria de llei del voluntariat, tard i malament. Pitjor encara, han fet tornar enrera una proposta positiva i l'han substituïda per una proposta pitjor. És normal. Per què? Perquè aquest govern conservador, des del 83, no des de fa dos dies, s'ha caracteritzat, crec que encara es caracteritza si no rectifica, per la seva nul·la sensibilitat en matèries socials, cíviques, culturals, etcètera. Naturalment, darrera el Govern, el Grup Parlamentari Popular obedient a les directius que emanaven de l'executiu. Tot això del 83 al 85, sense pauses, 12 anys de viure d'esquena a la problemàtica social i viure d'esquena a les iniciatives que es llançaven en matèria de voluntariat. En definitiva, són 12 anys perduts.

L'any passat, un nou president..., bé, el mateix de sempre arriba i el lleven, tot hi tenir majoria absoluta, gràcies José Mari. En ve un altre, aquest sí que és nou. És nou i, a més, per començar diu una gran veritat: diu que la nostra llengua és el català. Atrèvidament màxim, però anam a la part social que és el que ens ocupa. En matèria social, hi ha una nova política. El nou president i (...) el grup parlamentari que li dóna suport se senten compromesos a fomentar la participació cívica dels ciutadans, impulsen que la nostra gent cooperi generosament en les tasques socials, volen que els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenters vetllin per la protecció dels valors culturals i ecològics de les nostres illes? No només hi ha voluntaris de problemàtica social, a veure si aprenen la lliçó, hi ha voluntariat social en sentit ampli, moltes tasques, per exemple, culturals no es poden dur sense l'aportació dels voluntaris. Jo voldria dir que aquestes preguntes que he formulat haurien de tenir una resposta única i positiva: sí al civisme, sí al benestar social, sí a la cultura, sí a l'ecologia, sí a la participació generosa dels nostres ciutadans en totes aquestes tasques, sí al voluntariat, en definitiva. "Sí, però...", i és d'aquest però del que hauré de parlar. El "però" és precisament aquesta esmena de totalitat amb text alternatiu que el Grup Parlamentari Popular, ben sintonitzat amb el govern conservador del Molt Hble. President Sr. Cristòfol Soler, *-tanto monta, monta tanto-*, ha presentat a la proposició de llei del voluntariat social del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM. El Grup Parlamentari Popular ha fet, crec, molta feina per redactar un text alternatiu, i jo li agrairia que no n'hagués fet tanta. El text del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM necessitava algunes esmenes importants per ser una bona llei del voluntariat, però el text magre, raquític i en alguns aspectes, per usar un llenguatge més de carrer, *cutre* que ha presentat el Grup Parlamentari Popular és difícilment esmenable i per tant és absolutament rebutjable. Em diran que això són afirmacions generals. D'acord, (...), és una proposta enriquidora o és una proposta empobridora? Elemental, Watson, elemental, és empobridora: menys articles, menys text, menys contingut. És així de simple, és una visió més limitada del voluntariat. El voluntariat pareix que es refereix al voluntariat social de tipus assistencial, de tipus de benestar social, aquí el subconscient els ha traït. Tenen una visió parcial i estreta del voluntariat que nosaltres rebutjam rotundament. S'ha de fer una llei de voluntariat àmplia, cobrint la problemàtica, l'amplíssima aportació que pot fer el voluntariat a les tasques que s'impulsen, però que no són exclusives, des de els poders públics. És evident que la proposició de llei del Grup Nacionalista-PSM era bona i que corregida hauria estat millor, però la del Grup Parlamentari Popular és purament i simplement dolenta i, com he dit, de correcció difícil o quasi impossible. Crec que si la retiraven farien un favor a aquesta cambra i un gran favor al voluntariat. Però per què el Grup Parlamentari Popular presenta una mala llei? Per casualitat? Per què no saben de lleis? Per què no saben escriure bé? No, perquè dins la política de la dreta a les Illes Balears no encaixen. És així, l'impuls del benestar social, l'impuls de la cultura, l'impuls de tantes coses positives no hi encaixen.

Aquí hem donat batalles en matèries socials i en matèries culturals, ens hem romput les banyes i pràcticament no hem aconseguit res. Les capsos encara contenen les més de 500.000 fitxes de l'arxiu diocesà com encara li agrada fer broma a un conseller avui significativament no present aquí. Per tant, des d'aquesta ideologia, el govern que hi havia abans, el govern del Sr. Cañellas, i el Grup Parlamentari Popular d'abans aturaren, una i altra vegada, les iniciatives presentades en aquest parlament que volien regular, mitjançant llei, la problemàtica del voluntariat social. A l'any 1993, proposició de llei sobre regulació del voluntariat social, la resposta va ser: fora. A l'any 1994, interpel·lació seguida de moció relativa a política del govern en matèria de promoció del voluntariat social, rebutjada íntegrament en sessió de dia 3 de maig del 1994, altra vegada fora. A l'any 1994, una altra vegada, nova presentació de la proposició de llei relativa a foment i regulació del voluntariat social, aquí el Govern posa les cartes damunt la taula, -em podies arribar a tot, però no fins a la bossa-, vetada per qüestions de pressupost. Fantàstic, una llei de voluntariat social vetada perquè du despeses, fora. I així s'acaba al 95 la tercera etapa de l'era cañellas, naturalment sense llei del voluntariat. Comença una nova legislatura i afortunadament hi ha un canvi de president, a la fi pot entrar, ha entrat i no es vetada, gran cosa, la llei del voluntariat social. Però, llum verda a una vertadera llei del voluntariat? Home, la nostra dreta ha canviat però no tant. Volien llei del voluntariat? Home, si ens obliguen tendrem la llei. No la presenta el Govern, el nou president no impulsa una llei. Li han de tornar presentar una llei per complir un expedient, això és la resposta que crec que dóna el Govern. Jo crec que el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, com Sísif de la mitologia, ha pujat una roca damunt la muntanya, la llei del voluntariat social, i aquesta roca ha caigut tres o quatre vegades de la muntanya. Al final crec que el Govern ha vengut i ha dit: "no s'esforcin tant, enlloc d'una roca hi posaré un petit *souvenir* balear, i això serà la llei balear del voluntariat". Una llei per complir l'expedient, una llei, recordem aquella afirmació antològica del Sr. Cladera, pràcticament de compliment voluntari, una llei totalment inoperant. Llei de bromes o llei de veres? Jo crec que, en definitiva, és una llei per riure.

Defectes estructurals, apuntem a l'arquitectura d'aquesta suposa llei del voluntariat. En primer lloc, la llei limita el concepte de voluntariat, article 4, a un objectiu de tipus assistencial en matèria social, ni cultura, ni altres àmbits d'actuació del voluntariat. Per tant, és una llei magre. He de reflexionar, el voluntariat té una dimensió cívica i cultural, etcètera, que supera amplíssimament l'objectiu de tipus assistencial en matèria social. Una llei fonamentada sobre aquest concepte, és una llei pobre i errònia, no han definit el camp de joc i és com si un vol jugar a un camp de futbol que només té cinc metres de llargària. Reduïm l'espai, simplifiquem i empobrim. En segon lloc, siguem clars perquè en matèria de competències, des de que hi ha hagut un canvi en el Consell de Mallorca i ara té més té dins el seu àmbit més territori, més municipis, més població, el Govern balear ha donat un parell de voltes al tema de les competències. Siguem clars, en matèria de voluntariat, entenem que correspon al Govern, a l'executiu interinsular, una funció normativa, impulsar lleis, fer decrets, desenvolupar reglamentàriament la llei. Però, prengui nota, perquè això serà un cavall de batalla durant la tramitació de la llei, han de ser els consells insulars, titulars de les competències de cultura, benestar social i d'altres allà on incideix molt el voluntariat, els gestors únics en matèria de voluntariat. Facin lleis, facin decrets, estableixin una coordinació mínima si fa falta, però tota la resta fora, fora perquè interferències no, deixin que el voluntariat es vinculi a cadascun dels territoris, a cadascuna de les vertaderes comunitats, de les vertaderes societats que hi ha a les Illes Balears, mallorquines, menorquines i eivissencs-formenterers. Això és el voluntariat que volem, per tant, lògicament estam en contra de la misèria competencial que la proposició de llei del Grup Parlamentari Popular atorga als consells insulars a l'article 19. I li diré més, haguéssim tengut molt interès en debatre el tema amb l'altra llei però també ho podem fer amb aquesta, estam absolutament en contra del fòrum del voluntariat social de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, article 21. Vostès creuen que una assemblea interinsular de voluntariat pot tenir cap operativitat? Quina operativitat té aquesta gran reunió que feim una o dues vegades a l'any en matèria social en el Consolat de Mar? A part de (...) alguns trets, no sé si de canó o de morter, entre el Sr. Cabrer i jo, em pareix que pràcticament la resta és pura escenografia, serveix per dir, ho vaig dir jo, que no es canvien marginats i minusvàlids, competències, com qui canvia cromos. Lògicament, per contrapartida, estam a favor, així com estam rotundament en contra del fòrum del voluntariat social de les Illes Balears, que es creïn els únics fòrums de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa-Formentera vinculats a cadascun dels consells insulars. Després hi pot haver un element de tipus coordinador, una petita representació que funcioni a nivell interinsular, però un organisme que doni lloc a la gran quantitat d'associacions, aquí hi ha una petita mostra, el directori d'associacions, i n'hi falten moltes, com pot ser mai que aquestes associacions facin viatges interinsulars per participar en aquest fòrum? Per tant, el fòrum és una manera que el Govern pugui ficar mà, pugui dir que fa coses, etcètera, i jo crec que el Govern ha de dir senzillament el que fa, no ha de fer escenaris, no ha de fer reunions emblemàtiques. El que necessitam és que el voluntariat es pugui reunir, estigui representat, funcioni democràticament, es vinculi a la seva illa (...) crec que és fora de lloc, derivada de la concepció que tenim que el voluntariat no només es lliga a la problemàtica de benestar social sinó que és més ampli, naturalment, rebutjam l'article 20 que adscriu el tema del voluntariat "a la conselleria que tenguí les competències d'acció social". No, perquè és una problemàtica molt més àmplia i és evident que en aquest cas el voluntariat en el govern de la Comunitat Autònoma és lògic que estigui vinculat a una àrea de presidència, ha de tenir una visió global i no només una visió parcial del voluntariat.

El darrer, però no el més petit, dels elements negatius que conté aquesta llei ja s'ha comentat perquè qui (...) sap llegir i bastant bé. És el tema dels recursos. Sense recursos no hi ha política i estam cansats de veure polítiques de gestos. Ens reunim i feim el pla de tal, demà el pla de qual, jo que som una rata vella d'aquest parlament record que l'any 83, o 84, hi va haver un pla que em pareix que es denominava Júpiter que no sé quants de mils de mils de milions d'inversions s'havien de fer a les Balears, i en Júpiter va desaparèixer, supos que perquè el cristianisme va triomfar i els déus antics varen morir, i no se n'ha sabut res més. Temes de recursos, aquí no hem de fer escenificacions de Júpiter ni de res, aquí hem de dir que en el tema del voluntariat hi posarem els recursos necessaris perquè funcionin, per exemple, els fòrums, perquè les associacions puguin tenir uns recursos mínims, aportats per les mateixes institucions que tenen tant d'interès que aquestes associacions funcionin, (...) un compromís no només de fer un paper sinó també un pressupost, cosa més difícil. Per tant, no queda res dels articles 5 i 15 de la proposició de llei del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, que preveïen recursos econòmics per aplicar la llei, no hi ha recursos. Home, és una llei, després vendrà un decret, un reglament, després ja veurem que feim..., però el compromís de posar-ho en el pressupost, a la proposició de llei del Grup Parlamentari Popular, senzillament, no hi és. Per tant, la llei és dolenta i a més va de franc, amb això ja no pot ser més inconsistent. De tot això ja poden deduir, naturalment, que votarem en contra. Però jo els voldria demanar que no em fessin passar per aquest petit calvari, no em facin tornar pujar la pedra com els pobres del Nacionalista-PSM, que després de pujar la pedra l'han canviada per un *souvenir*. Jo els deman, senyors del Grup Parlamentari Popular, després d'aquesta anàlisi clara i contundent, que retirin aquesta proposició de llei per inútil i absurda. La retirin i deixin que segueixi caminant la proposició de llei millor que era la del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, la retirin, si tenen una mica de seny polític, en el cas, crec que certament probable, que no manifestin aquest seny polític estirem encantats de votar en contra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torn de rèplica, Sra. Diputada Carlota Alberola, té vostè la paraula.

LA SRA. ALBEROLA I MARTÍNEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Balanzat dels Verds, nosaltres no hem estat prepotents perquè quan es va fer el debat de presa en consideració de la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM vàrem estar a favor de la presa en consideració d'aquesta llei. Una altra cosa és que hem presenta una esmena a la totalitat amb un text alternatiu perquè hem considerat que enriqueïem la proposició. Però lamentam que amb aquesta llei de voluntariat vostès diguin que ens hem manifestat prepotents i que no aprovam res que ve de part de l'oposició. Vostè pot mirar el *Diari de Sessions* i veurà com va anar el debat.

Per una altra banda, m'agradaria fer referència a tots els grups parlamentaris que apunten la concepció restrictiva de la llei, tal vegada, nosaltres en aquest sentit varem tenir els nostres dubtes alhora de presentar-ho d'aquesta manera, només llei de voluntariat social, perquè el nostre grup, el nostre partit, està d'acord que la llei..., la voluntat dels ciutadans no només passa pels temes tradicionalment d'assistència social, com s'han donat pràcticament fins a principis del nostre segle, sinó que ja es fa extensiu, per exemple, el que seria protecció civil, temes de voluntariat quant a l'esport, quant a cultura, però pensam que el llenguatge, la sensibilitat de les persones que es dediquen al voluntariat social és prou específic com per fer una llei que concreti i reguli aquest voluntariat social, però el Govern està d'acord en poder ampliar a les altres conselleries aquest concepte de voluntariat.

També vostè, Sr. Balanzat, deia que en aquest fòrum, sembla que vostè vol fer un enfrontament de si haurà més pes polític o més pes d'organitzacions no governamentals, i nosaltres no ho contemplam d'aquesta manera, no ho contemplam com un joc de forces de qui podrà més, si l'administració o les organitzacions no governamentals, sinó que ho contemplam des d'un punt de vista d'equilibri.

Esquerra Unida també ens diu el mateix, quasi pràcticament el que comentàvem sobre la concepció restrictiva doncs ja ho feim extensiu a tots els grups que han presentat aquesta línia, i vull clarificar que el nostre grup està a favor de contemplar, com he dit, tots els aspectes quant a esport, cultura, protecció civil, perquè consideram que ha de ser la participació ciutadana.

Vostès deien que és una llei..., que no regulem, que no feim lleis, després diuen que són massa restrictives. Jo pens que aquí, Sra. Thomàs, incorre en contradiccions bastant fortes. Respecte a aquesta intencionalitat, jo no sé si vostè ho fa des d'un punt de vista demagògic, dir que els transeünts no són persones sinó que si vostè agafa la llei d'acció social, o qualsevol decret a nivell de l'Estat o d'una altra comunitat autònoma, el tema dels transeünts surt perquè es consideren aquelles persones, evidentment són persones, però es contempla o regula aquelles persones que no estan domiciliades o empadronades dins la nostra comunitat (...) per açò tenen aquest caràcter de ser transeünts, la mateixa paraula ho diu. Però pensí que evidentment les consideram persones i, fins i tot, que encara que es trobin en aquesta situació d'ubicació física a una comunitat o a un municipi, evidentment són persones i tenen els mateixos drets de ser atesos que una persona que estigui empadronada o domiciliada a qualsevol municipi de les nostres illes. Vostè feia la pregunta de qui tendria la competència en aquest cas, evidentment seria la conselleria delegada de Sanitat i Acció Social.

Passam al Grup Socialista, Sr. Damià Pons, vostè diu que és una proposta pitjor. No em vull allargar perquè ja hem donat els nostres arguments, però sí que m'agradaria dir-li que només aquesta proposta que vostè considera pitjor pensam que només en el punt de contemplar el fet o la realitat pluriinsular i els fets dels consells insulars, aquest fòrum s'organitzarà per seccions insulars, pens que ja és prou justificatiu, és una millora bona aportada, encara que són temes un poc llargs i que probablement els podrem discutir en ponència. Si a vostè li semblava tan malament aquesta llei, tan..., bé, que vostè demana que la retirem, doncs, també li he de dir que vostès podrien haver presentat una esmena a la totalitat en comptes de dir que és tan negativa, tan negativa i de posar tants punts negatius. Vostè diu, per exemple, entre altres coses, que aquesta proposta no pot ser pitjor, que demostra una escassa sensibilitat, i pensam que aquesta escassa sensibilitat per part del Govern, (...) 12 anys perduts, pensam que el Govern presidit pel president Cañellas va ser precisament molt sensible, qui va ser que va donar suport a tota les organitzacions no governamentals amb partides pressupostàries? Perquè aquestes organitzacions no van ser. Si vostès saben que el fet de les organitzacions de voluntariat o no governamentals estan compostes per un gran desplegament de persones voluntàries però també necessiten uns recursos econòmics que vénen de l'administració. Per tant, vostès saben que amb els pressupostos d'aquesta comunitat autònoma, tant per part..., que es presenten pel Govern, la pròpia conselleria de Sanitat i Seguretat Social té les partides pressupostàries pròpies per fer convenis, per exemple, (...), el bisbat, projecte Home, donants de sang, en fi, institucions de molt de prestigi que estan totalment en convenis, no ens agrada dir la paraula subvencions ni ajudes, sinó que ens agrada dir la paraula convenis perquè es regula el que fa l'associació i el que fa l'administració, un acord entre les dues parts sempre. I el que deia vostè que el fòrum del voluntariat serà tan espantós a nivell de les tres illes, jo li diré un fet que pot ser simplement beneficiós, pensi una cosa, pensi que a la distribució de l'IRPF, Menorca, Eivissa i Formentera, vegi vostè la memòria de l'any 94 del Ministeri d'Afers Socials, no arriba pràcticament res a les illes petites. Per què? Perquè el Ministeri d'Afers Socials demana que les associacions petites estiguin incloses dins associacions d'àmbit comunitari o que tinguin un cert volum de prestacions. Per tant, només aquest fet que les illes petites podem venir a Mallorca a debatre, sigui un pic a l'any o les vegades que facin falta, a regular aquests temes, el fet d'aquest fòrum de caràcter pluriinsular o regulat pels consells insulars (...) serà prou positiu perquè aquestes associacions puguin rebre unes quantitats adients. Lament que el Grup Socialista hagi fet aquest rebuig tan fort, i agraïx al Grup Nacionalista-PSM la seva cortesia parlamentària en veure que tenim alguns punts en comú i per suposat, per la nostra part donarem tot l'estalviament que podem i esper que entre tots, encara que avui no ens hagin donat suport, podem amb totes les esmenes arribar al màxim de consens possible perquè l'objectiu d'aquesta llei va adreçat a les persones voluntàries que són qui fan una feina totalment desinteressada i altruista. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

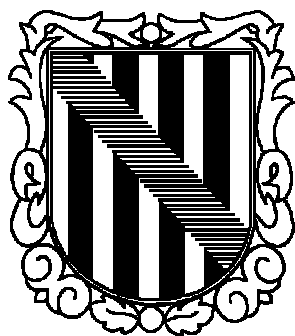
Moltes gràcies, Sra. Diputada. Torn de contrarèplica? Acabat el debat, passam a la votació d'aquesta esmena a la totalitat.

Senyores i senyors diputats que votin favorablement l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Popular, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions?

Vots a favor, 30, en contra, 27, no hi ha abstencions. Per tant, queda aprovada aquesta esmena a la totalitat. Deman a les senyores i als senyors diputats que tenguin només un minut de paciència per informar que els grups parlamentaris Popular, Socialista, Nacionalista, Esquerra Unida i Mixt han sol·licitat que les sessions constitutives de les comissions no permanents, que havien de ser constituïdes demà dia 27, estaven previstes pel capvespre a les 16'30 i a les 17'30 o a les 17'00, es puguin constituir una volta finalitzat el plenari de demà matí. Està signat per tots els portaveus, per tant, informar que per part d'aquesta presidència i de la Mesa no hi ha cap inconvenient, però sí sol·licitar també als portaveus que així ho diguin als diputats que pertanyen a cadascuna d'aquestes comissions, ja que com són comissions constitutives no hi poden haver substitucions. Moltes gràcies. S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma